

Giới thiệu Vân Mây

Cô là Lãnh Dao, một sinh viên vừa xuất sắc tốt nghiệp cả hai ngành kinh tế và luật tại trường đại học nổi tiếng nhất trong nước và quốc tế. Với chỉ số IQ hơn 250 cô nhanh chóng được tuyển thẳng làm giám đốc tài chính kinh doanh mặc dù chưa có kinh nghiệm. Một vị trí có mơ mà cô cũng chẳng nghĩ tới.

Chưa vui mừng vì được nhận chức, thì vừa rời công ty cô đã gặp một tai nạn giao thông khiến cho cô xuyên không thành tiểu thư của tập đoàn JPL danh giá bậc nhất thế giới. Bây giờ phải sống trong thân xác của cô tiểu thư ăn chơi xa đọa Kim Chon Na, cô khiến nhiều người ngỡ ngàng bởi tài trí trong việc kinh doanh. Mời các bạn đón đọc truyện xuyên không Vân Mây của tác giả Vân Đạm Phong Khuyên

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 1: Trọng Sinh

Tiết Từ

Trung học Shinhwa là trường học tư nhân, có chế độ giáo dục cao nhất Hàn Quốc, các con cái của nhiều tập đoàn lớn và quý tộc đều học ở đây, vì vậy, tổng thống rất ưu tiên trường học này, thậm chí không tiếc ban bố một số luật lệ và ưu đãi đặc biệt, những gia đình bình thường không thể cho con cái học ở trường này vì học phí quá đắt đỏ. Nói tóm lại, trường Shinhwa chính là ngôi trường quý tộc mà mọi người đều mơ ước.

Ngôi trường xa hoa nhất Châu Á, trong một căn phòng tách biệt, sang trọng, có bốn chàng trai vô cùng đẹp trai đang ngồi hoặc đứng, thông thả thư giãn bên trong. Đây đúng là nhóm F4 nổi danh khắp cả nước.

Ánh mặt trời phẳng phất quyến luyến chiếu vào trên người 4 thiên chi kiều tử, ánh sáng màu vàng vì bọn họ tột lên một tầng thần thánh chói lọi, Goo Jun Pyo đang chìm trong cơn buồn ngủ nhập nhèm nhưng vẫn tôn lên ngũ quan khắc sâu, đường cong cường tráng tuần dật, đôi môi mỏng hơi nhếch lên ra quyết cường cùng một tia trẻ con, nhưng người khác có thể cảm nhận được ánh mắt hân lãnh khốc làm cho người khác khiếp sợ, mái tóc quăn làm cho hân thêm vào một tầng kiều ngạo của sư tử nhỏ.

Đứng ở phía sau tay trái hân chính là Song Won Bin tà mị tuần mĩ vô song đang chăm chú xem một cuốn sách gì đó (Ta mong đó không phải là sách khiêu dâm). Đôi mắt phượng hẹp dài giống như đa tình cũng giống như vô tình, thân hình thon dài cao ngất hoàn mỹ, tràn ngập mạnh mẽ, giờ phút này, Won Bin hiện lên một nụ cười hồ hững, ánh nắng mai chiếu đến, khiến người khác nhìn vào tim sẽ đập rộn lên.

Mà bên cạnh Won Bin, So Yi Jung có vẻ nho nhã tuần tú, hoàn mỹ nhếch lên khoe miệng, hai cái má lúm đồng tiền đáng yêu, có vẻ ôn nhuận dĩ dâm, lông mi thật dài nhu hòa đảo qua, một cơn mắt chuyển động cũng khiến người khác lòng say dao động. Hân đang say mê ngắm nhìn tác phẩm gốm hoàn mĩ của mình.

Yoon Ji Hoo an tĩnh ngồi cạnh cây dương cầm, tây phục màu trắng khiến cho khí chất tinh khiết như thiên sứ của hân được tôn lên, hai con ngươi mê ly biểu hiện chủ nhân nó đang nhớ đến thù nào đó ở a xăm, lông mi như cánh bướm run run rất nhỏ liền đưa tới một hồi sợ hãi, cả người Ji Hoo liền phảng phất như vương tử đến từ hư ảo lại có một khí chất u uẩn tuyệt đẹp, làm lòng người đau mà không tự tìm hãm được.

“Reng... Reng...”

Tiếng điện thoại vang lên, So Yi Jung đứng gần đó liền nghe thấy, nhấc điện thoại lên. Nghe một lúc, sắc mặt liền biến đổi, trở nên xám xịt. Song Won Bin nhìn thấy vậy, cười cợt nhả mà nói:

“Sao thế? Ha ha, trên đời này cũng có chuyện khiến cho Yi Jung của chúng ta lo lắng như vậy à?”

So Yi Jung để điện thoại xuống, sắc mặt trầm trọng, nặng nề nói:

“Chon Na đi khỏi Mỹ rồi! đã mất dấu em ấy!”

“Sao?”

“Cái gì?”

“Nói lại xem?”

Cùng lúc, 3 giọng nói vô cùng gấp gáp vang lên cùng lúc. Goo Jun Pyo từ trong giấc ngủ nhập nhèm bật dậy, quát lên:

“Đốt cục là sao? Không rõ tung tích ư?”

Yoon Ji Hoo dừng ngay bản nhạc, gấp gáp đứng dậy, tiến lại. Song Won Bin thì trực tiếp nắm lấy cổ áo của So Yi Jung, quát hỏi. So Yi Jung bị uy hiếp

từ cả ba phía, đầu đầu nói:

“Tôi cũng đâu biết! Chỉ nghe bên đó nói lại hỏi xem có thấy Chon Na lại đây không.... Bên đó không tài nào tra được hành tung của cậu ấy.”

Goo Jun Pyo bực tức đá vào bàn, quát khê:

“Hừ!... rõ ràng còn yếu như vậy? đi đâu được chứ?”

Song Won Bin cũng buồn bực không kém, nhưng suy nghĩ đi suy nghĩ lại xong, hơi nhếch nhếch môi, tà mị đẹp đẽ tới mức làm cho người ta rung động:

“Hay,... Chon Na muốn về đây, tạo niềm bất ngờ cho chúng ta?”

“Tốt nhất là như vậy, nếu không... hừ...hừ..”

Goo Jun Pyo tâm trạng vô cùng xấu hừ khê về tuần khóc rõ ràng biểu hiện, mà Yoon Ji Hoo thì lo lắng không thôi, vẻ mặt u uẩn càng động thêm một nỗi buồn nhân nhật.

“Ting...ting...ting...”

Lại một tiếng chuông điện thoại vang lên, Song Won Bin nhấc điện thoại lên, quát vào điện thoại:

“Tốt nhất mày nên nói ra chuyện gì đó tao thấy có vẻ là quan trọng, nếu không...”

Tâm trạng của hắn đang rối tinh lên vì Chon Na muội muội không rõ tung tích, lúc này tên đàn em lại gấp gáp gọi đến, tốt nhất là chuyện này đủ quan trọng nếu không hắn cũng không biết mình sẽ làm cái quái gì nữa.

“Cậu Hai, hôm nay đáng lẽ chúng ta đã có thể dọn sạch bọn JP ở khu Gang Nam nhưng không ngờ đại tỷ của bọn chúng xuất hiện, tuy là chúng ta không tổn thất chút nào nhưng mà có huynh đệ bị thương rất nặng ă!”

“Cút đi điều tra cho tao con nhóc ấy chui từ xó xỉnh nào chui ra. Tao có thời gian sẽ tới đó ngay.”

Nói xong, Song Won Bin lại nhanh chóng quăng điện thoại đi, người luôn giữ phong độ thân sĩ như hắn cũng không giữ được bình tĩnh nữa! Nhìn bạn ‘chí cốt’ của mình bực dọc, So Yi Jung quan tâm hỏi:

“Có chuyện gì thế?”

“Hôm nay là ngày quái gì mà đen thế không biết, bên bang lại xảy ra chuyện rồi. nhưng chuyện của Chon Na lại quan trọng hơn, mau nhanh chóng tìm hiểu đi”

“Hừ lại có chút bực dọc rồi! Tên Lee Min Ha này cũng chống chọi kiên cường chứ nhỉ? Mình không tin là tên đó chống chọi được tới ngày mai đâu”

So Yi Jung nghe vậy, lại hơi nhúu nhúu mày, đưa mắt nhìn 3 người bạn của mình:

“Hazz, này Jun Pyo, cậu mà để Chon Na biết cậu đang bắt nạt người khác cô ấy sẽ giận lắm cho xem!”

“Hừ! cậu mà thử mach lèo xem, tôi sẽ làm cho kì học của Chu Ga Eul bên Mỹ dài thêm mấy năm “

Cả 3 cùng lắc đầu vì sự ấu trĩ của anh chàng tóc xoắn này. Nhưng trong chốc lát không khí lại nhanh chóng trầm xuống. F4 nhanh chóng liếc ra ngoài cửa sổ, nghĩ lại một thuở ấu thơ vô cùng vui vẻ của 5 người. nhưng có vẻ nó đã qua rất lâu rồi từ mấy năm trước... 3 hay bốn năm rồi nhỉ? Sao kí ức về cô bé dễ thương ngọt ngào ấy vẫn còn rõ nét như vậy.

“Chúng tôi rất sẽ tuyển thẳng cô làm giám đốc bộ phận tài chính kinh doanh. Rất vui vẻ vì được hợp tác. Hẹn gặp cô vào ngày mai với cương vị mới!”

Dao Dao rất vui vẻ rời khỏi tòa nhà 23 tầng cao chót vót. Cuối cùng cô cũng xin được một công việc tuyệt vời ở tập đoàn tài chính lớn nhất quốc tế rồi! tuy chỉ là giám đốc bộ phận tài chính kinh doanh của chi nhánh nhưng cô không tin mình không thể vươn xa hơn nữa.

Cô là ai kia chứ? Cô chính là Lãnh Dao Dao, sinh viên thiên tài với chỉ số IQ hơn 250, tốt nghiệp loại xuất sắc nhất của cả hai ngành kinh tế và ngành luật tại ngôi trường nổi tiếng nhất trong nước và quốc tế. Với thực lực của cô, có vô số những tập đoàn mời về với mức lương hậu hĩnh. Nhưng mà cô không cần, mục tiêu của cô là ‘DLN’, tập đoàn tài chính đa quốc gia lớn nhất trên thế giới.

Lãnh Dao Dao vô cùng vui vẻ, vì thế trong lúc sang đường không chú ý lắm nên...

“Két.....két...”

Lãnh Dao Dao thấy mình bay lên trời, đập vào mũi trước của chiếc ô tô. May mà cô vẫn có thể giữ được ý thức. nhưng mà, một lần nữa, cô thấy thân mình bị va đập mạnh và tiếng xe ô tô ma sát mạnh với lòng đường và vô số tiếng chỉ trích của người dân xung quanh:

“Tội nghiệp con bé, đã như vậy rồi mà còn bị đâm thêm lần nữa, chắc tài xế sợ mình phải bao nuôi con bé đây mà”

“Ừ, đúng đấy, thà đâm chết để đền tiền chứ nuôi một người bệnh tật có mà....”

Trước khi mất đi ý thức, Lãnh Dao Dao thầm nguyện rửa thằng cha tài xế chết tiệt, rõ ràng cô sống sờ sờ đây mà hắn giám đâm lẩn nữa! còn cả cái bộ lượt chết tiệt kia nữa, sao cô lại đen thể kia chứ?

Cô vừa xin được việc kia mà! Cô không cam tâm! AAAAA

*****

Khi Lãnh Dao Dao lấy lại được ý thức của mình thì cũng là lúc bao nhiêu tiếng ồn ào đập vào tai.

“Tìm cô bé có nhịp đập lại rồi!....”

“Điện tâm đồ đã chạy! nhanh chóng thông báo cho bác sĩ phụ trách!”

.....

Lạc Dao Dao thấy đầu mình đau như búa bổ, chỉ muốn quất lên cho những người kia câm miệng lại mà thôi! Nhưng mà cô không còn sức nữa, cô mệt mỏi chìm vào giấc ngủ với suy nghĩ vui vẻ rằng may tài xế đó không đâm chết cô.

Lại một lần nữa bị tiếng ồn ào đánh thức, Lãnh Dao Dao không tình nguyện mở đôi mi mắt đang khép chặt ra. Hiện cô thấy một người phụ nữ xinh đẹp và một người đàn ông trung niên đang đứng trước giường bệnh của mình. Lạy trời, cô là cô nhi từ nhỏ bị cha mẹ bỏ rơi không người thân thích cơ mà, sao lại có người ở đây?

Người phụ nữ vô cùng xinh đẹp kia nhìn cô mở mắt, liền nhào đến bên giường bệnh. Đôi mắt điểm lệ đầy nước mắt của người đó chớp chớp, gắng nở nụ cười tuy là rất khó coi nhưng Dao Dao không thể công nhận, dù sao đi chăng nữa người đàn bà này quá đẹp, điểm lệ mà sang trọng, điển hình cho những người phụ nữ quý tộc.

“Ôi Na Na yêu quý của mẹ! Ôi, may quá con tỉnh lại rồi! Mẹ nghe lời con, sẽ đưa con về Hàn Quốc, không ở lại đây nữa! Ôi, con tôi! Nếu con mà không qua khỏi thì mẹ cũng sẽ bắt ông ta quỳ gối góp toàn bộ tài sản đi từ thiện. tập đoàn khi gió đó đầu quý trọng bằng con gái cưng của cha mẹ đúng không nào?”

Lời nói của nữ phụ này làm cô giật mình, ngơ ngác quay qua nhìn người đàn ông suất đến khó tin kia. Người đàn ông lại khẽ mỉm cười một cách hiền hòa, gật đầu như hứa hẹn:

“Ừm, tập đoàn của chúng ta sẽ chuyển trụ sở từ Mĩ về Ma Cao, ta sẽ cho con về Hàn Quốc.”

Lãnh Dao Dao ngơ ngác, cô có cha mẹ? hơn nữa gia đình lại cực kì giàu có, sở hữu tập đoàn lớn bên Mĩ ư? Cái quái gì vậy? hức! cô đã bảo mà, người tốt như cô ai ông trời lại nỡ đây đọa chứ?

“Con gái yêu quý, con rất muốn có chị em đúng không? Ma ma đã tìm được bác của con rồi, chị ấy tuy là chốn nhà đi nhưng qua mấy năm đã có một cô con gái vô cùng dễ thương tên là Chu Ga Eul, nếu con thích, ma ma sẽ đón con bé ấy đến chơi với con được không?”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 2: Gặp Goo Jun Pyo

Trải qua mấy ngày được nghe vị nữ phụ kia kể lể, với IQ cao ngất của mình, Lạc Dao Dao mới hiểu ra tình trạng oái oăm của mình.

Lạc Dao Dao của thân xác kia đã chết, chắc là linh hồn của cô tá túc tại thân xác của một đứa trẻ 5 tuổi vừa qua đời vì bệnh tim bẩm sinh. Đứa trẻ này tên Kim Chon Na, là thiên kim tiểu thư của tập đoàn ‘JLS’, một tập đoàn tài phiệt có thể coi là đứng trong top 5 tập đoàn mạnh nhất thế giới.

Cô bé tên Kim Chon Na này vô cùng muốn định cư tại quê hương của mình là Hàn Quốc, mà nếu so sánh tập đoàn của Kim gia cũng coi như sánh ngang với tập đoàn mạnh nhất Hàn Quốc lúc này là Shinhwa. Mặc dù nghe tên tập đoàn Shinhwa này hơi quen tai nhưng Lạc Dao Dao nghĩ rằng đó là do trí nhớ của thân thể này còn sót lại.

Chính vì cô bé này vô cùng yêu thích qua trở về Hàn Quốc nên cha cô bắt buộc phải chuyển trụ sở tập đoàn về nơi gần đó mà thích hợp nhất, có lẽ họ lại không biết, con gái cưng của họ đã qua đời lâu rồi.

Từ nhỏ sống trong cô nhi viện nên Lạc Dao Dao vô cùng quý trọng tình cảm người thân này, cô mỉm cười hỏi:

“Mẹ, em họ Ga Eul bao giờ mới tới chơi cùng con?”

“Con yêu, Ga Eul đang trong thời gian đi học, vậy nên con ngoan chờ chị học xong sẽ đến nhà ta chơi cùng con mãi luôn ha?”

“Dạ”

Sau một thời gian nữa, khi sức khỏe của cô có vẻ ổn định, ngay lập tức Dao Dao, giờ là Chon Na phải tiếp nhận quá trình học hành nghiêm túc về lễ nghi để sau này kế thừa gia nghiệp. tất nhiên là, về khoản kinh doanh, chẳng bao giờ cô phải học làm gì cho phí sức cả.

Khí hậu ở Hàn quốc rất khác Mi và Trung Quốc, chính vì thế mà sau mấy ngày vui vẻ, Chon Na đã bị ốm lần quay. Vậy là, cô được đưa vào bệnh viện Shinhwa nổi tiếng nhất nước. ừm, vì sao mà cô không ở nhà gọi bác sĩ đến ư? Vì cô không muốn chứ sao? Mấy tuần cô chỉ được ở trong nhà không bệnh chết thì cũng chán chết.

Hừ! Chon Na bực dọc, nhưng cũng vô cùng đặc chí. Tưởng rằng phải mấy vệ sĩ đi theo thì sẽ quản lí được cô sao? Chon Na nhanh chóng chạy ra khỏi bệnh viện, lẩn vào trong công viên gần đó. Sau khi núp sau một lùm cây, Chon Na lại nghe thấy tiếng động rất nhỏ, cô nhanh chóng nhìn sang, đó là một cậu bé rất dễ thương. Ngũ quan xinh đẹp, khí chất lạnh lùng ngang bướng một cách đáng yêu.

“Suýt!!!!”

Chon Na thấy có tiếng động, vội vàng lao đến, đưa tay lên che miệng cậu bé lại. Jun Pyo lại thấy vô cùng lạ lùng, cậu đang trốn đám vệ sĩ của mình để đi tới chỗ hẹn của F4, không ngờ lại gặp một cô bé vô cùng dễ thương, xinh đẹp hết như thiên sứ.

Cô bé này xinh đẹp cực kì, có vẻ như giống cậu, muốn trốn ai đó, chắc là đám vệ sĩ kia rồi. Jun Pyo giật mình, vệ sĩ tới lúc này còn đông gấp đôi của cậu, cô bé này có vẻ rất đáng thương đây! Nhưng khi cô bé lao đến chỗ cậu, đưa tay chạm vào má cậu (lạy anh, người ta đang muốn bịt miệng anh lại có được không?). Cậu ngửi thấy một mùi hương tự nhiên nhàn nhạt thơm. Cậu cũng không rõ đó là mùi hương gì nữa.

Ngay lập tức, Chon Na kéo Jun Pyo chạy lẩn đi. Thoát khỏi công viên, Chon Na mới thở phào, buông tay Jun Pyo ra. Jun Pyo có cảm giác gì đó rất lạ lẫm như hệt hăng, nhưng rất nhanh, vì tính tình kiêu ngạo của mình, cậu hất gương mặt nhỏ nhắn lên hỏi:

“Cậu là ai? Sao lại dám lôi kéo tôi như vậy? cậu có biết tôi là ai không?”

Nhìn gương mặt nhỏ xinh đang ngẩng cao giả vờ dễ thương kia, Chon Na cảm thấy vô cùng tức cười nhưng cố gắng nhịn, trả lời:

“Tôi ư? Tôi tên là Chon Na, Kim Chon Na, còn cậu?”

Goo Jun Pyo nhìn Chon Na chăm chú, gương mặt hơi mỉm cười, kiêu ngạo lại càng tăng:

“Tôi tên là Goo Jun Pyo, thiếu gia tập đoàn Shinhwa nha!”

Nói đến tên mình, bất giác Goo Jun Pyo muốn nói ra mình là người thừa kế của tập đoàn Shinhwa nổi tiếng, cậu muốn có sự ngưỡng mộ của cô bé xinh đẹp này.

Chon Na nghe xong, hơi ngẩn người ra, Goo Jun Pyo thấy cô không nói chuyện, lo lắng hỏi:

“Cậu sao vậy?”

“A! không có gì, chẳng qua là... hơi ngạc nhiên mà thôi, nghe quen quá!! Đừng nói là cậu có 3 người bạn thân nữa đấy nhé! Ha~ ha~”

Goo Jun Kyo ngạc nhiên, tròn to mắt. cậu không hề hay biết rằng biểu cảm lúc này của mình rất khác thường, và cậu cũng đã có cảm giác thân thiết với cô gái nhỏ xinh xắn này.

“Sao cậu biết hay vậy? Tôi đúng là có 3 người bạn nữa, là So Yi Jun, Song Won Bin và Jun Ji Hoo, chúng tôi còn lập ra một nhóm là F4 nữa cơ! Giờ tôi đang định đi gặp họ đây! Cậu đi cùng tôi đi.”

Trong lúc Chon Na đang đờ ra, không tin vào tai mình nữa thì không may lại bị cậu bé Goo Jun Pyo vô cùng nhiệt tình kéo đi.

Dốt cục thì Chon Na cũng biết tại sao mà khi nghe tới tên tập đoàn Shinhwa cô lại thấy quen thuộc đến thế! Hóa ra đây là thế giới BOF! Thế giới của chuyện tình cô bé lọ lem thời hiện đại ‘Vườn Sao Băng’?..... AAAAAA Chuyện quái quỷ gì thế này? Cô, Lãnh Dao Dao lại xuyên vào bộ phim thần tượng tình cảm lãng mạn này?

Nhưng nói đi nói lại cô cũng vô cùng thích thú nếu được xem trực tiếp bộ phim đấy nhé!! Mà đây là cuộn phim khi còn nhỏ của thiếu gia tứ đại gia tộc cơ!

Q.1 - Chương 3: F4 nhí

Đến khi Chon Na hoàn hồn lại thì đã thấy mình đang ở trong một căn phòng hầm sang trọng. Oa! Hóa ra F4 đã có truyền thống tạo dựng căn cứ bí mật từ hồi nhỏ nha!

Chon Na nhìn quanh, ừm, căn cứ bí mật này có vẻ được trang hoàng rất đẹp, nhưng nó không giống như là căn phòng bí mật được nhắc đến trong phim. Thứ nhất, căn cứ ấy ở trong trường Shinhwa, còn căn phòng này lại ở gần công viên trung tâm thành phố. Thứ hai, trong căn cứ ấy có giá sách, giá đồ cổ, bàn bi a,... nhưng ở đây chỉ có mấy thứ đồ chơi linh tinh.

Bên trong phòng có 3 cậu bé. Một người có mái tóc màu vàng kim tự nhiên, khuôn mặt chất chứa nhiều u uẩn, làm cho Chon Na có xúc cảm muốn tiến đến vuốt ve nó. Làm cho nó tươi tỉnh hơn, cô chắc rằng đây chính là hoàng tử tao nhã u buồn Yun Ji Hoo đây mà. Theo như cô nhớ thì chắc cậu bé này đã trải qua tai nạn xe cộ thảm khốc với ba mẹ cậu rồi, sau đó cậu cứ tự trách bản thân chính là nguyên nhân đây mà. Chon Na vô cùng đồng cảm với cậu, cô không thương hại Ji Hoo mà lại thấu hiểu, muốn san sẻ nỗi buồn đó.

Hai cậu bé còn lại, một người đang chăm chú xem mấy tác phẩm gốm xinh xinh, thi thoảng nở nụ cười hài lòng lộ ra lún má đồng tiền và chiếc răng khểnh nhỏ xinh. Óa! Chon Na có thể chắc chắn đó là Yi Jung, hoàng tử gốm nha!

Một cậu bé thì Chon Na không nhìn rõ mặt, nhưng thấy cậu đang chăm chú xem một cuốn tạp chí. Mái tóc hạt dẻ rủ xuống trán, tạo nên chầng vàng sang tối vô cùng hoàn mỹ, haha, mỹ nam Won Bin này sao cô lại không thấy ở hần có khí chất chói nả, trêu đùa ha? Chắc là sau này mới có rồi.

Goo Jun Pyo thấy 3 người trẻ con trong phòng đang mỗi người một việc, không ai chú ý đến mình thì liền hăng giọng, nghe thấy giọng điệu quen thuộc, cả ngoảnh đầu ra xem như có lệ.

Nhưng không như thường ngày quay mặt đi một cách hờ hững mà cả 3 lại vô cùng chăm chú nhìn ‘vật thể lạ’ đằng sau Goo Jun Kyo, phải nói rằng, tên sư tử nhỏ này vô cùng kiêu ngạo, ngoài bọn họ ra chẳng muốn tiếp xúc cùng ai nga! Giờ Jun Pyo lại mang theo một cô gái nhỏ xinh đến căn cứ của F4, chuyện lạ nha!

Won Bin nhìn gương mặt như thiên sứ kia, khẽ mỉm cười tiến đến, đưa tay ra chào như một quý ông lịch thiệp:

“Tôi là Song Won Bin, cậu là...?”

“Tôi là Kim Chon Na, 6 tuổi, không dung bị tên này kéo tới đây!”

Chon Na chớp chớp đôi lông mi dài con vút, phồng miệng tỏ vẻ ầm ức, lún má đồng tiền ần ần vô cùng dễ mến. Won Bin nhìn thấy vậy, lòng mềm mềnh, chẳng biết phải an ủi cô bé ra sao. Nhưng lúc này Jun Pyo lại xen vào:

“Ầm ức cái gì chứ? Hơn nữa, cậu cũng chỉ bằng tuổi chúng tôi thôi, nhưng do cậu là nữ, phải gọi chúng tôi là ca ca đi hử! tôi đưa cậu đến đây là phúc khí của cậu rồi đó!”

Chon Na trong lòng giờ ngón tay giữa lên, gào thét, bà đây hơn các cậu 15 tuổi có được không?

Jun Pyo không quan tâm về mặt bất mãn của Chon Na, nói với 3 người còn lại trong phòng:

“Con bé này đã giúp tớ chôn khỏi lũ vệ sĩ ấy nên tớ mới đưa nó về đây.”

Hừ! tính kiêu ngạo vẫn chưa dứt, Chon Na hừ lạnh trong lòng, ngoài vẫn rớm nước mắt trông vô cùng đáng thương, Yi Jung thấy vậy, liếc liếc mắt Jun Pyo, trách móc:

“Em nó còn nhỏ, rất dễ bị dọa sợ đó biết không?”

Jun Pyo liếc nhìn khuôn mặt như thiên thần chực khóc kia, tuy là trong lòng có chút khó chịu nhưng ngoài mặt không tiện xuống nước nên hừ lạnh tỏ vẻ không quan tâm. Song Won Bin trách thầm Jun Pyo không biết thương hoa tiếc ngọc. Won Bin mỉm cười, nói:

“Chon Na, đây là Yi Jon, còn kia là Ji Hoo, em đừng sợ, ở đây chơi với bọn anh vui lắm á!”

“Dạ!”

Chon Na nhanh chóng gạt đầu, cơ mà muốn ăn đậu hủ của mỹ nam quá cơ. Thôi, Chon Na tự nhủ, nếu không muốn các tiểu xoái ca bị dọa sợ thì tốt nhất là cứ để từ từ đã. Nghĩ vậy, Chon Na bước đến bên Ji Hoo, đưa tay lên véo véo má cậu bé, cười:

“Anh tên là Ji Hoo à? Sao mà trông anh buồn thế? Nhưng mà, trông anh như thế này rất soái nga!”

Ji Hoo nghe Chon Na nói xong, giật mình, hóa ra là cô bé không hề ghét mình. Còn nói thích mình nữa. trong lòng Ji Hoo rất vui nhưng vẫn giữ vẻ mặt lạnh lùng ngàn năm khôn đổi. ‘Chon Na thích mình như thế mà’ Ji Hoo nghĩ thầm. vậy là từ đây Chon Na thành công dạy hư một đứa nhỏ hồn nhiên.

Goo Jun Pyo thấy Chon Na thân thiết tới Jun Pyo thì phi thường khó chịu, tiến lên một bước, cầm tay Chon Na giật lại, hừ mạnh, nói:

“Em ấy chỉ do mình đưa về!”

Nhìn thấy sự chiếm hữu trong mắt Jun Pyo, sự thất vọng trên mặt Won Bin, vẻ thất lạc trên mặt Ji Hoo và vẻ coi kịch vui của Yi Jun, Chon Na cảm thấy đau đầu, vội thỏa hiệp:

“Anh Goo Jun Pyo, em muốn chơi với cả 4 mà, em sẽ không kì thị ai đâu mà.”

Goo Jun Pyo nghe thấy vậy, trong yên lặng thả tay Chon Na ra, cô vui vẻ ‘thường’ cho đứa bé biết nghe lời này nột nụ thom vào má làm cậu ngơ ngẩn. thực ra, cô nàng chính là đang muốn ăn đậu hũ ghen.

“Anh Won Bin, anh đang xem sách gì vậy?”

Chon Na nhìn quanh rồi đột nhiên hỏi. Won Bin nghe xong thì nụ cười sùng nịnh luôn thường trực trên môi tắt ngấm ngay tịa chỗ. Yi Jung cười nụ cười ngọt ngào có lún đồng tiền xinh xắn nhưng mà lại gian tà, nói:

“Cậu ta đang xem tạp chí có nữ nữ bóc lữa đó!”

Chon Na mở to mắt, thì ra tính phong lưu của Won Bin được luyện từ đây, hahaha. Won Bin nghe thấy Yi Jung nói vậy thì đỏ mặt chói:

“Đó là... cậu đưa cho tôi xem mà!!!!”

Chon Na cười cười vô cùng lưu manh, cầm tay Jun Pyo và Ji Hoo, vẫy tay hai người còn lại cùng xem tạp chí, bình luận về những nữ nữ bóc lữa.

Chính thế mà từ đó khi nào F4 họp mặt Chon Na cũng ở cùng, vô cùng lưu manh, cả 4 làm gì cô đều làm cùng, có Chon Na còn làm cổ vũ những trò nghịch ngợm long trời đất lở. tai họa từ đây mà ra, 4 công tử quý tộc trở thành tứ đại ma vương khét tiếng của Shinhwa.

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 4: Chu Ga Eul.

Buổi chiều, khi Kim Chon Na về đến nhà thì ngay lập tức bị ôm vào vòng tay ấm áp đầy hương thơm ngát. Tiếng khóc nghe êm hết như tiếng suối vang lên ở trên đầu cô bé:

“Ôi, con gái cưng của ma ma. Ma ma đang định thông báo tin con mất tích lên mấy kênh trên truyền hình đấy”

Chon Na đau đầu, nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng mẹ Kyung Ah. An ủi:

“Mẹ, con chỉ trốn đi chơi một lát thôi mà!”

“Hu... hu.. con yêu của mẹ, có biết mẹ lo lắng cho con lắm! hu..hu công chúa của mẹ!”

Trong lúc Kyung Ah còn đang sụt sùi, Chon Na kì quái nhìn cô bé xinh đẹp đang đứng trên cầu thang. Cô bé nhìn vô cùng dễ thương, lớn lên chắc cũng là một nữ nhân tuyệt sắc. Kyung Ah thấy cô hỏi, quay sang nhìn cô bé kia rồi cười:

“Đây con gái yêu. Hôm nay mẹ đưa Ga Eul, em họ con đến rồi đây, từ nay con bé sẽ về đây ở cùng chúng ta luôn nha!”

Kim Chon Na chạy đến bên cô bé, cười cười nhìn ngắm cô bé dễ thương:

“Ga Eul?”

Cô bé gật đầu nhẹ nhàng. Chon Na cười, kéo Ga Eul lên lầu trên, vội bỏ dép ra rồi nhảy lên giường:

“Ga Eul, em là em họ của chị, ừm từ nhỏ chắc em có nhiều bạn lắm nhỉ? Kể cho chị nghe đi?”

Ga Eul cũng ngồi lên giường, mỉm cười nói:

“A~~ Em có một người bạn thân, rất dũng cảm và luôn bên vực bạn yếu, còn rất dễ thương, tên là Jun Jan Di. Nếu chị gặp chị cũng thích cậu ấy cho xem!”

Nụ cười trên miệng Chon Na vụt tắt, chuyện quái gì vậy trời? what? Hóa ra nhà mẹ đẻ Chu Ga Eul, nàng Cháo lại giàu như vậy nga? Tập đoàn họ ngoại nhà mẹ Han Kyung Ah là một trong 10 tập đoàn đứng đầu Singapo đấy!!

“Nhưng mà, nàng Cháo ở đây? Vậy làm sao để Gốm đến với Cháo đây? Hay là đưa nàng Cháo giới thiệu vs F4 ha?” Chon Na nghĩ xong xuôi, lại vui vẻ hỏi Ga Eul:

“Ga Eul, em từ nhỏ có sở thích gì không?”

Ga Eul nghĩ nghĩ một lát rồi mỉm cười lộ ra lún má nông nhưng rất duyên:

“Em thích nấu ăn.. um.. cả khắc tượng và vẽ tranh nữa!”

Chon Na ngẫm 1 lát, ừm, nấu ăn thì bình thường quá, hai cái kia đều thuộc phạm trù nghệ thuật nhưng mà có vẻ điều khắc hợp với làm gốm hơn là vẽ tranh.

Vậy là, Chon Na thầm quyết định, sẽ cho Ga Eul đi học phụ đạo về môn điêu khắc. Vậy là có vẻ hợp với nghề làm gốm rồi! Nghĩ như vậy, Chon Na vô cùng vui vẻ dắt tay Ga Eul chạy xuống lầu báo cho mẹ Kyung Ah. Mà lúc này ba Kim Min Hyun cũng đã về.

“Ha ha, được đó, ta cũng có quen một bậc thầy điêu khắc. Ông ta cũng rất tài năng, để ta đưa Ga Eul đến đó thử xem sao!”

“Dạ”

Chon Na cười đáp lời, quay sang Ga Eul, véo má cô bé:

“Ga Eul về thu xếp đi nhé, ngày mai theo ba chị đi thử xem”

Chu Ga Eul nhẹ nhàng gật đầu, ngượng ngùng. Tuy là nói cô bé đến đây để chơi với Chon Na nhưng nếu ngày mai mà cô bé bái sư thì sẽ chăm chỉ học tập, đâu có cùng chơi với Chon Na được?

Ngày hôm sau, buổi tối Ga Eul cùng ba Kim Min Hyun trở về với vẻ mặt phấn khởi. ba Min Hyun cười cười làm cho gương mặt cương nghị kia nhu hòa hơn rất nhiều:

“Thầy Park rất hài lòng về Ga Eul, nhưng mà, con bé tuần sau sẽ phải cùng ông sang Pháp tham dự triển lãm điêu khắc thế giới. Tiếc là không thể tham dự sinh nhật của Chon Na rồi!”

Chon Na cười hi hi, khuôn mặt thiên sứ sáng bừng lên:

“Không sao! Con không có bận tâm đâu, con rất thích Ga Eul nên hãy cho em ấy đi học tập để trở thành một nhân tài. Ha~~?”

“Ồi, con gái ngoan của mẹ! mẹ thật là hạnh diện về con đó! Ha ha, nào vào trong đi. Mẹ có chuẩn bị rất nhiều món ngon cho hai con đó. Ga Eul, mau vào đây đi”

“Dạ!”

Ga Eul vui vẻ nắm tay Chon Na tung tăng chạy vào nhà. Chon Na mỉm cười, ôi trời, Ga Eul thật là dễ thương mà! Con bé dễ thương mà, thế này thì làm sao mà Yi Jung lại không thích cho được?

Giờ Chon Na chỉ mới 5 tuổi, F4 giờ cũng 6 tuổi, còn Ga Eul mới có 4 tuổi, vậy mà đã được nhà điêu khắc thiên tài đề mắt đến. Chắc chắn rồi tới một ngày Ga Eul cũng trở thành một nhà điêu khắc nổi tiếng thế giới. xứng đôi cùng Yi Jung, nhà làm gốm thiên tài, hé hé.

Chon Na quay qua Ga Eul, nghĩ nghĩ rồi nói:

“Ga Eul, sau này nếu trở thành nhà điêu khắc nổi tiếng thế giới thì nhớ phải làm một bức tượng xinh đẹp tặng chị đó nhé!”

“Dạ!”

Ga Eul mỉm cười thẹn thùng, trong lòng vô cùng cảm ơn Chon Na. trên bàn ăn, Kim Min Hyun nói:

“Chon Na, ngày sinh nhật của con ta sẽ tổ chức cùng ngày ra mắt tập đoàn ở Hàn Quốc, rồi con hãy vào học Shinhwa, trường học tư thục nổi tiếng ở đây. Còn Ga Eul, chắc là nếu đăng kí cũng chẳng mấy ngày đến lớp được vì tính tình của tên họ Prak đó kì quái lắm”

Chon Na bĩu môi, chỉ mới mấy ngày mà phải đi học sao? Nhưng mà với cô học hay không có gì khác nhau đâu? Hazz, dù gì đi nữa thì cô cũng là một bộ óc thiên tài cơ mà. Nhưng thôi, nghĩ đến chuyện mình là trọng sinh đoạt xác con nhà người ta. Không thể quá nổi bật được, cứ đến trường trước đã!!!

Q.1 - Chương 5: Bữa Tiệc

Goo Jun Pyo rất bức tức, ngày hôm nay cậu lại bị bắt ép đi dự bữa tiệc chán ngắt của một gia tộc từ Mi trở về Hàn Quốc. Hừ, Jun Pyo không hề muốn đi, nhưng mà mẹ của cậu lại nói rằng, cậu nhất định phải đến vì quy mô của tập đoàn này ngang với Shinhwa. Goo Jun Pyo không rõ nó có ý nghĩa gì, chỉ biết rằng gia đình họ Kim này giàu ngang với Goo gia, gia tộc giàu có nhất trong tứ đại gia tộc.

Goo Jun Pyo bức tức vô cùng khi nghĩ đến mình sẽ phải ở trong bữa tiệc này cả buổi, sẽ không thể đi tụ họp cùng F4 và Chon Na muội muội xinh đẹp. Hừ! thật là bức mà. Đang bắt mẫn không thôi thì Goo thiếu gia thấy 3 người bạn trong F4 của mình đến nên nhanh chóng đi đến.

“Sao giờ 3 cậu mới đến?”

“Ha, phải hỏi cậu sao hôm nay đến sớm thế chứ?”

Song Won Bin cười cười hỏi. Jun Pyo bĩu môi:

“Nếu không phải do lão bà đó bắt tôi đến đây tôi đã sớm đi tìm Chon Na chơi rồi.”

Trong mắt của cả 3 người ánh lên tia phức tạp. So Yi Jung cười, nhưng nụ cười nhàn nhạt, oh, có vẻ như cả 3 người bạn thân của mình đều quan tâm đến cô gái nhỏ kia thì phải. còn cậu, cậu vẫn thế nha, em gái nhỏ thật là dễ thương. ^^

Song Won Bin và Ji Hoo trong mắt thoáng qua tia bất an, cả hai người đều nhận ra một điều cậu thiếu gia kiêu ngạo này để ý đến Chon Na ‘muội muội’ rất nhiều!

“Uôi, Jun Pyo, cậu không biết gì sao? Hôm nay Chon Na bận rộn không đến được đó đâu. Hi hi, cậu có một ngày không gặp muội ấy mà đã nhưng nhớ đến thế sao?”

“Ồ! Nhưng mà, gia tộc họ Kim là cái gì chứ? Sao tôi lại phải ngốc ở nơi này?”

Jun Pyo không hiểu sao mình lại bức tức như vậy, oán hận dồn hết lên cho bữa tiệc tẻ nhạt này. Yi Jung cười theo lễ nghi quý tộc, nói rất văn nhã, thể hiện trí thức sâu rộng của mình:

“Jun Pyo, Kim gia chính là một nhánh của hoàng tộc, rất có uy tín trong giới chính trị, hơn thế nữa, tài phú của họ cũng vô cùng khổng lồ, tập đoàn kinh tế của họ đứng thứ 5 trong 10 tập đoàn kinh tế hàng đầu thế giới. họ định cư ở Mi nhưng không ngờ lại chuyển trụ sở về đây. Tập đoàn nhà họ Kim này tuy là trong nước vị thế ngang bằng nhà cậu nhưng bên châu Âu lại khác đấy.”

Song Won Bin cũng cười rất tươi:

“Lão thái bà nhà cậu bắt cậu tới đây là đúng rồi, buổi lễ này cũng là tổ chức vì sinh nhật cô công chúa duy nhất nhà họ. ừm, cô công chúa này có bệnh tim từ nhỏ, vì vậy nên giờ mới ra mắt giới thượng lưu. Mẹ cậu mà không muốn cậu làm thân với cô bé này thì tôi cũng chịu”

Nói thật, từ nhỏ F4 sống trong mưu toan quyền lực của gia tộc, chỉ có Jun Pyo được bảo bọc quá kĩ và Ji Hoo trầm mặc mới không muốn hiểu chuyện lợi ích gia tộc thôi. Còn Yi Jung và Won Bin thì khác, họ còn nhỏ nhưng hiểu rất rõ nếu không có gì hôm nay họ lại ở đây? Có gì F4 lại có thể làm bạn với nhau? Chẳng phải do các cậu là người thừa kế của tứ đại gia tộc hay sao?

“Hừ! Công chúa gì chứ? Một con vịt xấu xí thì có!”

Goo Jun Pyo lại tiếp tục bức dọc không thôi! Có gì mà con bé đó được gọi là công chúa chứ? Chon Na muội muội xinh đẹp dễ thương mới đáng được là tiểu công chúa dễ thương nga!

“Ha ha, Jun Pyo, Kim phu nhân là một nữ nhân xinh đẹp tuyệt thế nên cô bé đó không thể nào xấu được!”

Goo Jun Pyo bĩu môi, không tin mà cũng không muốn tin. Bây giờ trong mắt Goo thiếu gia chỉ có Chon Na muội muội xinh đẹp mà thôi. Bất chợt, một tiếng đàn dương cầm thánh thót vang lên. Ji Hoo, người có thiên phú nhất trong F4 cũng phải cảm than không thôi, tiếng dương cầm này du dương quá!

Hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người trong yến tiệc là tấm màn che đang dần dần được mở ra. Từng đợt cánh hoa cùng kim tuyến bay bay, mà sau màn mưa hoa ấy là một bóng dáng nhỏ nhắn, rõ ràng là của một tiểu cô nương.

Tiểu cô nương này đang quay lưng về phía họ nên không có nhìn rõ dung mạo. Nhưng nhìn bóng lưng F4 lại thấy vô cùng quen thuộc nha. Bản nhạc kết

thức, cả bốn lại vô cùng tò mò muốn nhìn thấy dung mạo cô bé nhỏ nhắn, xinh xắn này.

Cô bé mặc một chiếc váy dạ hội màu tím lấp lánh những kim tuyến và những làn vải mỏng bay bay, trên đầu nàng còn cài một chiếc vương miện xinh đẹp, nhìn hệt như một nàng công chúa mỹ lệ.

F4 trở mắt nhìn, đây là, ... chẳng phải là Chon Na muội muội sao? Hay là Chon Na muội muội đến đánh dương cầm thuê? Nhưng mà ngay lập tức Song Won Bin thiếu gia thốt lên:

“Chon Na muội muội cũng là họ Kim mà, lẽ nào, ... muội ấy chính là Kim đại tiểu thư?”

Cả ba ngạc nhiên hết nhìn Chon Na lại nhìn Won Bin, lẽ nào là như vậy? Muội muội Chon Na xinh đẹp chính là vị tiểu thư thần bí kia? Nhưng sao họ lại không hề thấy muội ấy có triệu chứng bị bệnh tim nhỉ? Hic, đâu có, muội ấy chính là một ma vương cái thế, nghịch ngợm như vậy, có chắc là một bệnh nhân bị bệnh tim không?

Trong khi mấy người đang suy nghĩ linh tinh thì Kim ba đã nhanh chóng bước lên bục cao, nhìn xung quanh khách quý rồi nói:

“Vô cùng cảm ơn quý vị đã tới tham dự bữa tiệc nhỏ của gia tộc chúng tôi. Bữa tiệc này tổ chức là ngày ra mắt tập đoàn Kim gia tại Hàn Quốc, cũng chính là ngày sinh nhật tiểu bảo bối của chúng tôi. Các vị, cứ coi như đây là một bữa tiệc trong gia đình mà tự nhiên, ...”

Trong lúc Kim baba đang nói trên bục, Chon Na mỉm cười bước đến bên bốn đại thiếu gia, hành lễ hệt như một tiểu thư quý tộc. cả 4 ngay ra nhìn, riêng có Yi Jung tỉnh lại nhanh nhất, cười nói:

“Đây mới đúng thật là một tiểu thư quý tộc chứ? Muội mà cứ như trước ta sẽ nghĩ rằng muội là một tiểu thư Kim gia giả mạo đó!”

“Ồ, ta nói này, Chon Na, chúng ta có thể cho muội vào nhóm, đổi tên thành F5 được đó!”

Song Won Bin thú vị nói, Ji Hoo cũng lặng lẽ tán đồng. Riêng Chon Na thì giật thót mình, oa sao lại có F5 chứ? Như vậy quá là không đúng rồi, nàng nhanh chóng nói:

“Ồi, không được đâu, sao nhóm 4 người nam nhân lại có một nữ nhân chứ? Ta mới không chịu đâu. Hay là, ta cứ ở sau lưng làm quân sư cho các huynh nga? Dù sao mấy ngày nữa ta sẽ đến Shinhwa học mà!”

Goo Jun Pyo thú vị nghĩ nghĩ, nhanh chóng ra quyết định:

“Cứ vậy đi! Nhóc con không có quyền quyết định đâu, hơn nữa nhóc là nữ nhi gì chứ? Còn nghịch hơn cả tụi này cơ mà!”

Không kịp cho Chon Na ngăn lại, cả 4 gạt đầu thông qua, vậy là Chon Na khóc ròng, sao vậy nè?! Hic hic...

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 6: Trường Shinhwa

Hôm sau, Chon Na bị Kim ba ép buộc đi học. Cô bé không muốn nha, nàng thực tế đã hơn 20 tuổi đầu rồi giờ còn đi học lớp của học sinh 6 tuổi đầu!! hức, sao cô lại khổ như thế này?

Đúng là toàn nhà giàu có khác, ngôi trường này thật viễn lệ nha, moa, moa, cô thích nga! Nhưng mà, nếu như không có một hàng vệ sỹ một cây đèn đăng sau thì nàng sẽ vui hơn á!! Hic, làm chi vậy, mấy tên này nhất quyết không chịu về đi. Chon Na bất lực quay lại, nói:

“Này, mấy người nên về đi! ở trường Shinhwa này có ai giám làm hại ta chứ? Có gì hết giờ học mấy người lại đến đón ta được không? Nha?”

Chon Na hai mắt long lanh chớp chớp, đáng yêu vô cùng, hắc hắc, không thể nào không phù nhận sự dễ thương của cô bé. Chính vì thế đội vệ sỹ trang nghiêm kính cẩn kia ngay lập tức bị hạ gục, ù xù đi về.

Chon Na nhìn học viện Shinhwa hệt như một tòa cung điện hoành tráng với hàng loạt những công trình vĩ đại, những đường hoa văn sắc nét tuyệt đẹp kia, cảm khái không thôi. Vậy là, cô nàng dễ thương của chúng ta ngay lập tức ra một quyết định là sẽ trốn học đi thăm quan trường!

Ngay lập tức, Chon Na phải hối hận vì quyết định này của mình, ngôi trường này cũng quá rộng lớn đi! Chưa kể những khu vực của học sinh mầm non, hai cấp trung học, đại học mà chỉ nói đến khu vực dành cho học sinh tiểu học thôi mà Chon Na đã phải già rồi hai chân ra rồi! quá thảm!

Vậy mà Chon Na đâu đã thăm thú xung quanh xong đâu? Cô chỉ có thể cảm thán rằng, cơ thể này quá yếu, khuôn viên trường cũng quá rộng, lại cực kì

đẹp đẽ nữa, không hiểu rằng trước kia tập đoàn Shinhwa cùng tam đại gia tộc tốn bao nhiêu tiền tốn vào khoản xây dựng trường này nữa! hazz, sau hôm nay, cô phải đi học võ, rèn luyện thân thể này cho thật tốt thôi!

Quá mệt nên Chon Na quyết định đánh một giấc bên gốc cây ngay ngoài via một khu rừng thông mĩ lệ. Trời mùa hè, ánh nắng cũng không quá chói chang vào buổi sớm, nó chỉ len qua tán cây lá nhỏ, chiếu xuống in bóng lên nàng công chúa xinh đẹp này.

Làn gió hiu hiu thổi, lay động từng tán lá, những vệt nắng cũng vì thế mà đung đưa theo. Ánh sáng không quá chói chiếu lên người Chon Na tạo nên một vầng quang mĩ lệ. Nhìn cô bé hết như một nàng công chúa ngủ trong rừng vậy!

Song Won Bin khi trốn khỏi lớp học chính là nhìn thấy cảnh tượng này. Cậu là đang muốn một mình chôn học ra ngoài chơi, cũng không muốn đi cùng F4 vì từ trước tới nay cậu vẫn luôn như thế, một mình tới những con phố nguy hiểm nhất. nhà cậu có liên quan đến thế giới ngầm, cậu biết! chính vì thế nên mới có ngày hôm nay đây!

Cô bé tiểu thư nhà họ Kim, một cô bé ngây thơ hồn nhiên và trong sáng. Nhìn Chon Na muội muội thật là đẹp, hết như một thiên sứ vậy!

Như thế, Song thiếu gia ngay lập tức quên đi dự tính ban đầu của mình, ngồi xuống ngây ngẩn ngấm dung nhan mĩ lệ của Chon Na.

Khi Chon Na tỉnh dậy thì trời cũng đã trưa rồi, cô nhìn quanh lại thấy một đôi mắt đang trừng trừng (a, ánh mắt thâm tình của anh Bin. ...) nhìn mình. Chon Na giật mình, hỏi:

“Á, nè. Sao Song sư huynh lại ở đây?”

Song Won Bin thực ra vô cùng tiếc tiểu muội muội xinh đẹp tỉnh dậy. nhưng ngoài mặt thì vẫn không lộ ra, tươi cười nói:

“Ha ha, thấy muội ở đây ngủ say sưa quá nên không có gọi dậy. A, hôm nay muội muội đến học sao?”

“Hi, đúng vậy! Mình là muốn đi thăm quan một lát nhưng ai ngờ nơi này rộng lớn thế, vì hơi mệt nên ngủ quên luôn!”

“Ừm, cũng đã muộn rồi, để tôi dẫn cậu đi ăn nhé?”

Nghe thấy tiếng bụng dạ của Chon Na réo lên, Won Bin nhẹ nhàng hỏi. Chon Na cũng nghe thấy tiếng bụng réo mà xấu hổ không thôi. Nhưng mà đúng là cô bé đang đói bụng nên ngượng ngùng gật đầu.

Won Bin mỉm cười nhanh chóng dắt tay chon Na đến phòng ăn, kết quả là làm chấn động cả căn phòng!

Chuyện huyền ảo gì đang xảy ra thế? Thái tử Song gia này đây đang cầm tay một cô bé xinh đẹp đi tới ăn cơm? Lẽ nào đây là bạn gái nhỏ của Song thiếu gia? Một số những công tử quý tộc đã tới dự bữa tiệc hôm trước của Kim gia thì tiếc nuối không thôi, uôi trời, tiểu thư xinh đẹp nhà họ Kim lại quen Song thiếu gia ư?

Cô bé giống như thiên sứ đứng trong nhân thế vậy, một thân váy xanh nhạt đồng phục xinh xắn. mái tóc hồng nhạt và đôi mắt tím huyền bí của cô bé thật khiến cho người ta cảm thán.

Vừa lúc này, Goo Jun Pyo cùng Jun Ji Hoo của F4 cũng đã tới đây. Goo Jun Pyo nhìn thấy bóng Chon Na thì vui vẻ vô cùng, chạy tới bên cô bé nói:

“Chon Na muội muội, hôm nay cậu tới học sao từ sáng không thấy cậu đâu? Cha của cậu nói với là cậu tới học từ sáng mà không thấy cậu đâu làm tôi lo quỳnh cả lên.”

Chon Na chào hỏi Ji Hoo người rồi ngượng ngùng nói:

“Thực ra là buổi sáng tới muốn thăm quan trường học nhưng mà trường này rộng lớn quá nên là, ... hi, hơi mệt rồi ngủ quên mất. Won Bin lại gặp được đúng lúc đang đói bụng nên Won Bin đưa tôi tới đây! Ô nhưng mà Yi Jun đâu?”

“Ông ngoại cậu ta bắt cậu ta đi sang châu Âu để tham dự một buổi triển lãm điêu khắc của người bạn già mà rồi, hai hôm nữa cậu ta sẽ về.”

“A, ra là vậy, ha ha, ...”

Nói chuyện cùng một lát, có một nhóm ba cô gái xinh xắn nhưng hơi điệu đà nhút nhát bước tới. Cô gái nhỏ tét bím hai bên rụt rè hỏi:

“Goo học trưởng, cô bé này là ai vậy?”

Goo Jun Pyo kiêu ngạo hơi ngẩng đầu lên, nói to tới mức cả phòng ăn nghe thấy:

“Cô bé này tên là Kim Chon Na, chính là học muội vừa chuyển đến Shinhwa, từ nay trở đi, lời nói của cô ấy nói ra chính là lời của F4. Nếu ai giáng trái lời, thì đồ đó có chờ người đó!”

Vừa dứt lời, cả phòng ăn bà tán xôn xao. Những công tử tiểu thư ở đây tuy là có được nuông chiều nhưng mà họ cũng lớn nhanh hơn người thường, những điều quý tộc nên biết họ đều biết, phải kính nể F4 họ cũng được dần dò từ nhỏ. Nhưng mà, hiện giờ lại có một cô bé nữa, ... đây là, chẳng phải tương đương với F5 hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 7: Ga Eul trở về

Những ngày sau đó Chon Na trải qua một cuộc sống muốn giết người ở Shinhwa này đây. Ai gặp cô cũng nói nàng là một trong F5 mới của Shinhwa, thật sự mỗi lúc nghe thấy những học sinh này bàn tán nàng chỉ muốn giết chết tên Goo Jun Pyo kia a~~~~~

Không được rồi, thật sự hôm nay Chon Na không chịu nổi nữa, vì thế nàng cần phải bùng học. Chết mất thôi, vậy là Chon Na quyết định mặc kệ 4 tên ngốc trong phòng học đặc biệt kia, nhanh chóng trốn học. Mà 4 đôi mắt long lanh nước kia cứ dõi theo nàng làm nàng giật hết cả mình. Thực sự, 4 thằng bé trong kia sau này sẽ trở thành F4 vang danh trong giới quý tộc không nữa.

Khi Chon Na chạy trốn khỏi trường, hiện hồn tại ngôi biệt thự xa hoa nhà cô bé thì đã là gần hết buổi sáng rồi! ngồi trên phòng, Chon Na tìm một huấn luyện viên võ thuật để sau này có thể tham gia thể giới ngầm, đây vốn là ước mơ của cô mà. Nhưng chỉ tội thân thể này quá bệnh mà thôi!

Phù, nghe thấy tiếng ồn ào ở dưới sân biệt thự, Chon Na ngó từ cửa sổ trông ra. Chon Na thấy từ trong chiếc ô tô mui trần sang trọng, một bóng dáng nhỏ nhắn dễ thương bước ra. Khi nhìn thấy rõ chủ nhân của bóng dáng đó, Chon Na tươi cười chạy xuống nhà. Rõ ràng đó là Ga Eul đi suốt cả tuần sang Châu Âu tham dự cái triển lãm điêu khắc quái gở nào đó đây mà!

Chon Na vui vẻ chạy xuống, nhìn cô gái tinh xảo trước mắt mình, nàng chao tương lai. Há há, nhìn từ nhỏ cô bé này đã rất xinh đẹp nha!

“Ga Eul, nói chị nghe xem, đi chơi vui không?”

“Dạ vui.”

“Um, vào nhà đi, vừa đi vừa kể cho chị nghe nha...”

Nói xong Chon Na đã kéo tay Ga Eul lên lầu, đóng kín cửa phòng vào, nàng nhanh chóng hỏi Ga Eul:

“Ga Eul, sao? Đi tới chơi vui không hả? Kể cho chị nghe coi!”

“Ừm, rất vui, nhưng mà ở đó em gặp được một tên rất đáng ghét!”

Chon Na ngạc nhiên nha, nhìn Ga Eul lúc này đâu chỉ có vẻ không vui bình thường mà còn cả vẻ ngượng ngùng của thiếu nữ mới biết yêu! Ôi trời, không phải chị Cháo này trùng tiếng sét ái tình với cậu thiếu gia nào đó rồi? vậy còn chàng hoàng tử Gồm thì phải làm sao?

Lo lắng đến tận cùng, Chon Na nhanh chóng hỏi Ga Eul để mong mọi được thông tin từ nàng Cháo:

“Ga Eul ngoan, nói chị nghe xem, tên đáng ghét đó là ai vậy?”

“Hừ, em đâu có biết tên hắn. Em chỉ biết đó là cháu nội của So lão gia, bạn thân của thầy Park thôi ak! Hừ, hắn vậy mà dám chê em xấu xí, béo như con vịt bầu!”

“Cái gì?”

Chon Na thốt lên, không phải tên đó mất mù đó chứ? Ga Eul xinh đẹp như thế này cơ mà? Hừ, đó chắc chắn là một tên mất mù, gặp được hắn Chon Na quyết định sẽ đánh bay hắn luôn! Hừ, cái đồ ăn nói linh tinh! Để an ủi Ga Eul, Chon Na cười tươi:

“Ga Eul, hay là em tới Shinhwa học cùng chị đi! Về đó học chị có thể chăm sóc em, với lại ở đó, thầy giáo cũng không ép học dư quá, em có thể chăm chỉ học điều khác.”

“Um, em cũng không biết nữa, đáng lẽ thầy Park nói rằng sẽ để gia sư dạy em vì em thi thoảng sẽ lại phải ra nước ngoài tham dự mấy triển lãm cùng với dự những cuộc thi nữa!”

Chon Na nghe cô bé Ga Eul nói theo phog cách già dặn mà không nhìn nổi cười, cô bé này cũng quá dễ thương rồi! Hahah, nói gì chứ, ở Shinhwa làm sao mà thiếu những học sinh như Ga Eul được. họ cũng suốt ngày nghỉ học nhưng cũng vẫn có bằng đó thôi! Nhưng quan trọng nhất là Chon Na muốn giới thiệu Ga Eul với F4 và hoàng tử Gồm nha!

Ga Eul nghe Chon Na đầu độc xong thì vô cùng tin tưởng cô bé, gật mạnh đầu nói:

“Dạ. Em thì thế nào cũng được nhưng còn thầy Park nữa...”

Chon Na cười hắc hắc vô cùng vô si:

“Ha ha, để coi, chị sẽ nói với cha mẹ chị rồi để papa chị đi nói chuyện nói thầy Park đó!”

“Vâng!”

Nói chuyện thêm một lát, trời cũng đã tối, Chon Na vô cùng vui vẻ cầm tay của Ga Eul xuống nhà, ngồi vào bàn ăn. Theo nghi lễ quý tộc, ở bàn ăn không được nói chuyện nên sau khi ăn bữa tối xong, khi cả nhà đang ăn hoa quả Chon Na mới mỉm cười mở lời:

“Cha, con nghĩ rồi, sau này hãy cho Ga Eul muội muội đến Shinhwa học cùng con nhé? Học ở đó có chế độ giáo dục vô cùng tốt, con có thể bảo vệ em, hơn nữa Ga Eul cũng có thể thường xuyên nghỉ học để đi nước ngoài cùng thầy Park ạ!”

Nghe Chon Na nói xong, cha Kim gật đầu, nói:

“Ta cũng muốn như vậy nhưng là tính tình thầy Park rất kì quái, ta sẽ thương lượng với ông ta, trước hết ngày mai quản gia Lee cứ đưa Ga Eul đến trường làm thủ tục thôi học và chuyển trường đi!”

Quản gia Lee nghe xong thì nghiêm cẩn gật đầu, ghi nhớ lời của ông chủ. Quản gia Lee là một người nam nhân rất trẻ nhưng nghe nói là một thiên tài của học viện nổi tiếng trên thế giới nhưng do gia tộc là có truyền thống làm quản gia cho hoàng gia nhà họ Kim nên hẳn mới từ bỏ tương lai tươi sáng tới làm người làm cho Kim gia.

Vậy là rất có thể nàng Cháo có thể vào Shinhwa học, quen hoàng tử Góm rồi thành một cặp. nghĩ đến đây Chon Na cười tít cả mắt lại. Ga Eul đưa tay đón miếng hoa quả do Kim mụ đưa cho, dè dặt hỏi:

“Chon Na tỷ tỷ, mấy hôm nữa em muốn đi thăm bạn thân của muội có được không?”

Chon Na nhú mày:

“Cô gái tên Geam Dan Ji sao? Muội định về nhà cũ à?”

“Vâng!”

“Không được, Ga Eul, con giờ là một tiểu thư thứ hai của Kim gia. Tuy ta không cấm con đi lại với người nghèo nhưng con phải làm quen. Con là một người nổi tiếng, có rất nhiều phóng viên chỉ chờ trực mọi tin của nhà ta. Rất có thể con không sợ phiền nhưng con sẽ đem lại phiền phức cho người bạn nhỏ đó của con!”

Kim mẫu nhú mày nói. Bà thật sự không kì thị giới hạ lưu nhưng mà, họ là ở tầng thứ khác nhau. Nếu Ga Eul cứ quan hệ nhập nhằng không rõ cùng gia đình họ Geam đó thì rất có thể làm cản trở tương lai của Ga Eul. Gia đình họ cũng có thể gặp rắc rối!

Chon Na thấy sắc mặt Ga Eul xấu đi, muốn nói gì đó nhưng không mở được lời, thật sự chính là như vậy, chắc Ga Eul rất buồn vì không được gặp người bạn thân đó đây mà. Nghĩ vậy, Chon Na lặng lẽ cầm lấy bàn tay nhỏ nhắn của Ga Eul, cười nói:

“Ga Eul muội muội, không sao, sau này muội sẽ có nhiều bạn hơn mà. Nếu như còn không có, tỷ sẽ làm bạn với muội!”

Ga Eul nhìn gương mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn đầy quyết tâm của Chon Na, lặng lẽ cảm thấy an tâm, gật đầu thật mạnh rồi nói:

“Dạ!”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 8: Oh Min Ji

Hôm sau, Ga Eul cùng Lee quản gia đến trường của mình để làm thủ tục chuyển trường còn Ga Eul thì như bình thường đến trường. Chon Na vừa bước chân vào lớp học đặc biệt của F4 thì ngay lập tức cả người bị bao phủ trong những câu hỏi của cả bốn người.

“Này, sao hôm qua dám trốn học?”

Goo Jun Pyo nhú mày chất vấn, cô bé này hôm qua trốn học đi chơi làm cậu cũng chẳng có tâm trí đâu mà học, ngay lập tức ra lệnh cho 4 người cùng trốn thế là mấy lão giáo sư chết tiệt vậy mà dám báo về cho mẹ cậu!

May mà cậu nói Chon Na đi lạc nên cả 4 đi tìm mới được tha tội, sư tử nhỏ lần đầu nói không đúng sự thật có chút ngượng ngùng a~. nhưng mà thật là do Chon Na đi mất Jun Pyo thiếu gia mới muốn trốn học chứ?

“Chon Na hôm qua sao lại trốn học?”

Song Won Bin lo lắng hỏi, lẽ đâu cô đi về, trên đường bị bắt cóc hay lạc đường hay,... thì sao? Cậu vô cùng lo lắng cho cô nha! Sao cô bé này lại có thể trốn học đi chơi cơ chứ?

Ji Hoo không có nói gì nhưng vẻ mặt u sầu cũng lộ ra vẻ lo lắng. Hôm qua, lẽ đâu, Chon Na muối muối cũng... thì sao?

Nhìn mọi người chất vấn, Chon Na cười trừ đến toát mồ hôi hột, Yi Jung lại bất giác nhớ đến gương mặt xinh xắn đó liền bật cười. gương mặt xinh đẹp như thiên sứ lộ ra cái lún má đồng tiền vô cùng sâu.

Chon Na chú ý đến điều này nên vội nói:

“Ha ha, đâu có, hôm qua là ngày tiểu muối muối trở về nên muối mới về sớm một chút thôi mà! Không cần quá lo lắng. ủa, Yi Jung ca ca, sao ca ca lại cười một mình thế kia?”

Song Won Bin liếc mắt qua phía So Yi Jung, nhú mồm, ghé sát vào tai Chon Na cười gian:

“Không có gì, hôm qua cậu ta ở triển lãm đó gặp được một cô bé dễ thương, trêu chọc cô bé đó xong thương nhớ rồi hôm nay cứ thi thoảng cười một mình như tự kỉ vậy đấy!”

Nhìn thấy Won Bin thân mật với chon Na, bất giác mồm của Jun Pyo nhú lại, không vui hỏi:

“Này, chon Na, cậu có em gái từ bao giờ vậy?”

Chon Na đang lo lắng không thôi, hoảng tử Gốc đề mắt đến cô gái nào a~~ Nhưng thôi, cứ vẫn phải hỏi cho kĩ cái đã!

“Ồ, em họ của muối, ngày mai cô bé sẽ đến Shinhwa học nha! Mà Yi Jung sư huynh, cô bé xinh đẹp đó là ai vậy?”

“Ta cũng không rõ nữa! một cô bé vô cùng thú vị!”

Nghĩ đến cô bé ấy So Yi Jung bất giác nhú mồm, cậu lại không biết tên cô bé ấy. nhưng không sao, dù sao cậu cũng biết cô bé ấy đi cùng ai. Cậu sẽ tìm được cô bé đó!

Chon Na lo lắng không thôi, xem ra phải đẩy nhanh tiến độ, cho Chu Ga Eul và So Yi Jung nhanh chóng gặp nhau thôi. Nghĩ vậy, Chon Na lại vô cùng chăm chú vào học tập. Nói mới nhớ ra, thật sự là ban đầu cư nghĩ mấy người F4 học không ra gì nhưng mà học cùng họ mới biết, họ vô cùng thông minh, học rất nhanh, toàn là những thiên tài cả.

Sau khi ăn cơm buổi trưa xong, năm người cùng đi dạo trong khuôn viên chơi. Sau đó cùng ngồi học bài vẽ tranh ngoại cảnh. Vậy mà không hiểu sao Jun Pyo lại xé tranh của một cô bé. Chon Na tò mò tiến tới, nhìn bức tranh đã bị xé, thoáng qua là một cậu bé tóc quăn cùng một cô bé. Nhìn vô cùng buồn cười mặc dù bức tranh đã bị xé toang ra.

Goo Jun Pyo đang tức giận vô cùng, Chon Na muối muối vậy mà lại không vẽ cậu, sao con bé này lại dám vẽ cậu chứ? Đáng chết, bức tranh đó cũng đáng chết! Chon Na muối muối lại còn cười cậu nữa! đáng giận, vì thế Jun Pyo đưa tay đẩy ngã cô bé:

“Sao cậu lại giám vẽ tôi? Chết tiệt! một con heo xấu xí như cậu mà cũng dám!...”

Chon Na nén cười, bước lên đỡ cô bé dậy rồi quay lại dạy dỗ Goo thiếu gia:

“Này, người ta là con gái mà, sao Goo ca ca lại làm như thế? Lần sau không được ức hiếp bạn bè như thế nhé! ủa, bạn tên là gì?”

Dạy dỗ Goo thiếu gia xong, Chon Na quay sang cô bé hỏi. Cô bé có vóc dáng hơi mập mạp nhưng lại vô cùng dễ thương. Nhìn kĩ thì lại thấy cô bé hơi nhút nhát, một lúc lại ngước mắt lên nhìn Goo Jun Pyo, nghe xong Chon Na hỏi mới nhẹ nhàng trả lời:

“Mình là Oh Min Ji”

Sét đánh giữa trời xanh! Vậy mà đây lại là cô bé Oh Min Ji làm bạn bè với Geam Jan Di rồi sau đó hại bạn hại bè, thiết kế hại bạn bè đây hả? Thật sự Chon Na không nhớ lắm cốt truyện nhưng mà vấn đề là, cô chính là một thiên tài!!!. Chon Na cũng khá là rõ hệ thống nhân vật trong phim này nhé!

Chon Na cười nhợt nhạt, cách xa Oh Min Ji ra một chút. Tuy là một cô gái đáng thương nhưng so với một người lớn lên từ cô nhi viện ngày ngày làm việc vất vả thì ai khổ sở hơn?

Dù là như vậy, cô chính là vô cùng quý trọng bạn bè, đặc biệt là bạn tốt bởi từ nhỏ cô chưa hề có bạn bè. Những việc Oh Min Ji làm với Geam Jan Di trong tương lai làm Chon Na có không ít ác cảm với cô bé

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 9: Chu Ga Eul nhập học Shinhwa

Sáng sớm hôm sau, Chu Ga Eul cuối cùng cũng đi học ở trường tiểu học Shinhwa cùng Kim Chon Na. Kim Chon Na rất vui vẻ kéo Ga Eul lên chiếc xe hơi Lamborghini sang trọng cùng mình. Hai đứa trẻ cùng ngồi trên chiếc xe rộng lớn, Chu Ga Eul rất mất tự nhiên, cô bé từ khi sinh ra đến nay thật sự chưa từng ngồi một chiếc xe quý như thế này.

Đùa, gia đình họ Kim này thật là, tại sao đến cả xe đưa cô chủ đi học cũng là một siêu xe hàng đầu trên thế giới chứ? Chu Ga Eul còn rụt rè quay ra nhìn, sao lại có hàng loạt chiếc xe đi cùng lại đầy vệ sĩ phía sau thế kia? Chị Chon Na ngày nào đi học cũng như vậy sao? Thật khiếp sợ a~

Kim Chon Na nhìn Chu Ga Eul từ nãy tới giờ, biết cô bé nghĩ gì nên mỉm cười bằng một vẻ mặt vô cùng bình tĩnh, ngày nào cô đi học chẳng như vậy? hic, ban đầu không quen nhưng lâu dần thì sẽ quen thôi mà!

“Em không phải ngạc nhiên, họ sẽ ở ngoài trường học bảo vệ cho đến khi chúng ta về họ mới cùng về!”

Chu Ga Eul thật sự muốn ngắt, như vậy chẳng phải là hic, những vệ sĩ áo đen này sẽ theo sát hai người không rời sao? Tuy là rất an toàn nhưng là cũng rất mất tự nhiên đó có được hay không? Chẳng lẽ người ta nói ở Shinhwa an toàn tuyệt đối là do những nhà tài phiệt đưa con đến trường đều mang theo nhiều vệ sĩ như thế này?

Chiếc xe lao vô cùng nhanh trên đường, khi xe dừng lại cũng có người mở cửa cho. Hai người cùng bước xuống, Kim Chon Na trông sang phía Chu Ga Eul, cười rất bí ối:

“Ga Eul, em học mầm non nhưng chị là học lớp 1, hay là chị đưa em đến khu tiểu học nhé? Chị sẽ giới thiệu cho em mấy người bạn của chị!”

Chu Ga Eul nghe như vậy, vô cùng hưng phấn gật đầu, nhưng sau đó lại ngay lập tức ừ ừ:

“Vâng, nhưng sắp tới giờ vào học rồi a~ Em phải vào lớp rồi!”

“Không sao, không sao, chị hoàn toàn có thể xin thầy dạy em cho em đến trễ mà, ai mà dám phạt Ga Eul cứ nói cho chị, chị sẽ bảo vệ em!”

Ga Eul nghe Chon Na nói xong, ngay lập tức hai mắt sáng như sao, hưng phấn vô cùng. Từ nay trở đi, cô bé sẽ coi chị Chon Na như thần nha!

“Oa, chị Chon Na là lợi hại nhất!”

Kim Chon Na nghe Chu Ga Eul khen mình thì cười vô cùng sung sướng, vô cùng tự mãn nhưng rất nhanh đã lấy lại được bình tĩnh, Chon Na mỉm cười như thiên sứ thiện lương:

“Được rồi, giờ đi cùng chị nha!”

“Dạ, nhưng sao phòng học này không thấy có ai vậy chị?”

Ga Eul vô cùng thắc mắc, tại sao những học sinh khác đều vào lớp cả rồi mà căn phòng học này lại trống trơn a~~ Chon Na cười khan, ai bảo bốn tên ác quỷ kia lại bắt cô bé học cùng chứ? Chon Na cũng không muốn nha!

Nhưng vấn đề là Chon Na vào phòng học nào là ngay lập tức các thầy cô không giám giảng dạy nữa, cô phải vô cùng ầm ức đi vào phòng học riêng của F4 học nha!

“Ừm, Ga Eul à, haha, mấy người bạn của chị còn chưa có đến, em ngồi vô đây chờ một lát!”

Chon Na cười gian tà, đưa Chu Ga Eul lại ngồi phía ghế ngồi mà So Yi Jung luôn luôn ngồi. Ga Eul còn vô cùng chăm chỉ lấy sách vở ra học nga! Nhìn bộ dáng cô bé cúi đầu làm bài tập, Chon Na lại thấy vô cùng thú vị nga!

Một lúc sau, khi Chon Na đang thấy chán định ngủ gật thì lại thấy 4 người cùng đi vào phòng học. Vô cùng ồn ào nga, thật là, ngoài tứ đại ma vương ra thì còn ai nữa nga! Chon Na bất mãn ngẩng đầu lên, nhìn Ga Eul đã ngủ gật trên bàn. Chắc là đêm qua cô bé hưng phấn quá nên không ngủ được đây mà!

“Sao lại đến muộn như vậy? hừ hừ, tôi từ giờ mới không mắc lừa gọi các cậu là ca ca nữa nhé! Các cậu là bạn học của tôi mà!”

Cả bốn người vừa đi học muộn một chút, vào đã nghe thấy tiếng phán của tứ thần a~~ Chon Na muội muội dễ thương a, tại sao chứ? Nhưng mà, rất nhanh cả 4 đã cười làm hòa:

“Không sao không sao, dù sao chúng ta vẫn có thể gọi nhau là bạn bè mà, hahahaha, a~ ai đây? Chon Na, tại sao lại có kẻ nằm trên ghế của ca a~ tôi a??”

Chon Na cười, đến bên Chu Ga Eul, gọi con bé dậy:

“Ga Eul, em dậy đi, để chị giới thiệu em cho các bạn của chị a~ Đây là So Yi Jung, hi hi, cậu ta có biệt tài làm gốm rất đẹp đó nga!”

Bạn đang đọc truyện *Ván Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 10: Ga Eul và F4

Chu Ga Eul mệt mỏi dụi dụi mắt, vừa buồn ngủ vừa ngược nhìn lên nhìn. Nhưng mà khi cô bé nhìn thấy So Yi Jung thì mắt ngay lập tức thét lên:

“A, tên đáng ghét a~~”

So Yi Jung vừa nhìn thấy Chu Ga Eul cũng ngay lập tức há hốc miệng, nhưng đổi lại là khi nhìn thấy vẻ mặt ngốc nghếch kia của cô bé, cậu lại cười rất bí ối, chiếc lún má đồng tiền xinh xinh hiện ra như hồ li nhỏ:

“Ài da, hóa ra là con heo ngốc này là muội muội của Chon Na muội muội sao?”

“A~~ Đã nói rồi, không phải, tôi không phải là muội muội của các cậu cơ mà!”

Thật là, Chon Na thở ra, chắc là cô quá lo lắng rồi! Ha ha, vậy mà So Yi Jung cùng Chu Ga Eul lại gặp nhau trước rồi trở thành oan gia của nhau a~~. Chu Ga Eul vừa nghe thấy Yi Jung nói vậy, bĩu bĩu môi xinh, nói với Chon Na:

“Chị Chon Na, chị nói là sẽ trừng trị tên bắt nạt em cơ mà! Chính là tên này nè, hửn vậy mà dám nói em là con heo mũm mĩm a~”

Vừa nghe Ga Eul nói xong, trong khi Yi Jung còn chưa kịp phản ứng, Chon Na còn chưa kịp nói cái gì, ba cậu bé trong phòng vậy mà lại xúm lại quanh Yi Jung, hỏi tội cậu bé đáng thương:

“Này, Yi Jung, nhìn muội muội của Chon Na xinh đẹp dễ thương như thế kia sao cậu dám nói là con heo hả? thật đáng ghét!”

Goo Jun Pyo thiếu gia hừ lạnh một tiếng, nói lớn, a~ Tên này vậy mà dám đắc tội với muội muội của Chon Na, lỡ đâu Chon Na giận họ thì sao?

“Đúng đó! Thật là, cậu nhìn cô bé dễ thương như thế này,...”

Song Won Bin vậy mà ngay lập tức nói để vào. Jun Ji Hoo cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Ga Eul đứng một bên cười hắc hắc, tên chết tiệt, a, thật là dám trêu chọc ta a~~. Chon Na thì cười một cách bất lực, hazz, mấy người này thật là,...

So Yi Jung bị mọi người chỉ trích, chỉ hận không thể thủ tiêu những người bán bạn cầu sắc này! Bọn họ chính là quen nhau từ nhỏ có được không? tại sao 3 người họ lại cứ bênh vực Chon Na vậy chứ? Hic, hic, họ còn lợi dụng truyện này để lấy lòng Chon Na nữa T.T

Kim Chon Na không thể nào không lên tiếng:

“Thôi được rồi, Ga Eul, Yi Jung biết lỗi rồi, em tha cho cậu ấy đi! Haha, cậu ấy học làm gốm, em học điêu khắc rất hợp với nhau đấy!”

“Tôi/ em mới không cần hợp với con heo này/ tên ngốc này!”

Chon Na nghe xong liền đau đầu, a~ thật là, làm sao mà hai người này lại hết như một đôi oan gia vậy chứ? Để xoa dịu không khí, Chon Na bắt đầu nháy nháy mắt với Song Won bin, vậy mà hửn lại hiểu, mỉm cười thân thiện nói:

“Ga Eul muội muội, anh là bạn học của Chon Na, Song Won Bin, sau này có ai bắt nạt em, cứ nói với nha, anh sẽ trừng trị hửn!”

“Hửn, anh là Goo Jun Pyo, nếu có kẻ nào mà bắt nạt em, cứ đợi F4 trả thù đi!”

Goo Jun Pyo nói chen vào, nhanh miệng nói. Hửn mới không để cho Won Bin gây thiện cảm với Chon Na đâu!. Biết tính tình Ji Hoo vốn lạnh nhạt, Chon Na nhanh chóng giới thiệu Ga Eul với Jun Ji Hoo:

“Ga Eul, đây là Ji Hoo. Ha, mấy người này hợp lại chính là nhóm F4, em nghe cho rõ nhé, sau này có ai bắt nạt em cứ nói ra tên của F4, bọn người bắt nạt em sẽ không dám nữa đâu!”

“Dạ!”

Song Won Bin cười cười cưng chiều Chon Na, đột nhiên lại nghĩ ra một điều, nói:

“Mấy người xem tớ có ý kiến này, chúng ta hãy làm ra một chiếc thẻ bài, những ai đắc tội với F4 và những người F4 muốn bảo vệ thì chúng ta hãy dán tấm thẻ này vào tủ đồ của họ. hừ hừ, tên đó sẽ phải chịu cả trường cô lập, xem có dám bắt nạt, gây sự nữa hay không?”

Chon Na vừa nghe xong, giật mình run sợ, hóa ra là thiếu gia Won Bin chính là thủ phạm của cái tấm thẻ đỏ phong ba kia sao? Oa thật là, vậy mà cô lại không biết nha~

“Chon Na có ý kiến gì không?”

“A~ Không a~~”

Goo Jun Pyo hỏi qua Chon Na rồi ngay lập tức gật đầu thông qua, ý kiến của Chon Na xinh đẹp là trên hết nha! Vậy là đây chính là câu chuyện của tấm thẻ đỏ phong ba ra đời!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 11: Sang Ma Cao

Chon Na chán nản ngồi trên chiếc trực thăng chuyên dụng, hừ, đã mấy năm rồi lần này vẫn phải đến Ma Cao để tham dự bữa tiệc sinh nhật của tiểu thư tập đoàn nổi tiếng nào đó nghe nói là có quan hệ cực tốt với tập đoàn ‘JLS’ của Kim gia.

Chớp mắt mấy cái vậy mà Chon Na đã quen F4 được 9 năm, năm nay Chon Na đã học lớp 9 rồi! Cô nhóc đáng yêu ngày nào đã trở nên cực kì xinh đẹp. Làn da tuyết trắng đẹp như ngọc, ngũ quan đẹp tới mức làm cho người ta nhìn thẳng. Đôi mắt màu tím yêu mị, tuyệt không phải đeo kính áp tròng mà là màu mắt tự nhiên, đôi mắt kia lúc nào cũng lơ đãng nhưng khi người ta nhìn vào đôi mắt cô thì ngay lập tức cứ như bị lạc lối trong mê cung vậy.

Mái tóc cô lại là một màu xanh biển đậm nhìn qua hết như màu đen nhưng một khi ánh nắng chiếu vào mái tóc sẽ phản xạ nên những sắc màu tuyệt đẹp. Đôi lông mi cong vút lúc nào cũng hồ hững khép lại, đôi môi đỏ căng mọng làm người ta muốn cắn cho một cái a~~. Chon Na đang nằm trên chiếc ghế dài trên trực thăng, chiếc ghế này thế nhưng được lót cả một tấm lông cáo ấm áp a~~.

Hic, mấy năm học chung với F4, Chon Na đã bị nuông chiều đến hư ra luôn rồi. tuy là trình độ học thuật của cô cao hơn rất nhiều, trải qua bao sự trầm lắng trong các đại gia tộc đã làm cho Chon Na trở nên trưởng thành hơn nhưng thời gian được F4 chiều đến vô pháp vô thiên này đã làm chon Na sinh ra một tật xấu không từ bỏ được: “lười biếng!”

Chuyện là hiện giờ, từ một học sinh chuẩn chăm ngoan, Chon Na nếu có thể nằm thì tuyệt đối không ngồi; có thể ngồi thì tuyệt đối không đứng; có thể đứng thì tuyệt đối không đi a~~. Nếu cứ ngồi một chỗ cùng F4 là ngay và luôn Chon Na sẽ dựa vào người của Won Bin mà mơ màng. Đây là thói quen của cô, tuy là Goo Jun Pyo cùng Ji Hoo vô cùng bất mãn nhưng cũng không làm được gì.

Chín năm, thời gian vậy đủ làm một số người thay đổi như So Yi Jung, từ một cậu học nghịch ngợm, hay pha trò chế giễu lại trở thành một quý công tử hào hoa, một người anh trai ôn nhu với Chon Na. nhưng mà, con hồ li này cứ ở trước mặt Ga Eul thì ngay lập tức trở lại thành một tên nhóc quậy phá.

Song Won Bin thì khí chất của một công tử chuyên môn chột nhả a~~. Tuy là vậy, khi nào Chon Na có mặt cậu lại vô cùng đạo mạo giả vờ nghiêm túc, nhưng vẫn vô cùng yêu thương, chiều chuộng Chon Na. Chính cậu là nguyên nhân chủ yếu làm cho Chon Na có cái tật xấu đáng ghét ỹk.

Jun Ji Hoo thì tuy là được Chon Na an ủi, đã dần thoát ra khỏi chứng tự kỉ nhưng mà tính cách của nữ nam này cũng quá lạnh lùng, u sầu rồi, nhìn cậu Chon Na cũng buồn ghê gớm. chắc sau này là phải tìm một cô gái thật vui vẻ sôi nổi giúp Ji Hoo trở lại cuộc sống bình thường mới được! Còn tiểu thư Min Seo Hyun kia từ ngày đầu tiên làm bạn với F4, Chon Na đã ngay lập tức ngăn chặn nàng ấy tiếp xúc với vương tử u uẩn bởi sau này nàng cũng không thể thành đôi với Ji Hoo được nha!

Tuy là có những người thay đổi như vậy nhưng mà riêng trưởng nhóm F4, anh chàng Goo Jun Pyo như thế nào thì vẫn như vậy, kiêu căng, tự mãn, thích bắt nạt người khác. Nếu có thêm điều gì thì cũng chỉ là thêm cái tật tự sướng nga!

Còn Chu Ga Eul thì cũng thay đổi không ít, bớt đi mấy phần ngây thơ, thêm vào vài phần chín chắn lạnh lùng, lại còn là một học trò ưu tú của ngành điều khắc nữa! vậy mới nói mà, Chu Ga Eul vô cùng hợp với hoàng tử gớm nhé!

Trực thăng bay được mấy giờ thì nhanh chóng hạ cánh xuống sân thượng của một toà nhà cao tầng, bên ngoài có vô số vệ thành hàng. Chon Na bước xuống, hai hàng người đã ngay lập tức cúi chào:

“Đại tiểu thư!”

Ngay lúc ấy, thư kí Lee của Kim ba ba bước xuống, cúi chào:

“Tiểu thư, lão gia và phu nhân đang chờ người..”

“Được rồi, đi thôi, ta muốn ngủ a~”

Nói xong Chon Na nhanh chóng đi, khi xuống đến phòng thì Kang Kyung Ah vội chạy đến bên cô con gái bảo bối mà khổ tâm lắm mới đưa được ra khỏi Hàn Quốc, nói:

“Ah, bảo bối, lại đây lại đây, con xem bộ váy dạ tiệc này mới đẹp làm sao?! Vô cùng hợp với con đó!”

Nhìn bộ váy dạ tiệc màu đỏ chói khá là ‘kín đáo’ kia, trên trán Chon Na chảy dài mấy vạch đen sì. Chon Na quay sang thư kí Lee:

“Đưa bộ váy dạ tiệc màu đen thàng trước nữ hoàng Anh tặng ra đây!”

“Dạ!”

Một lúc sau, Kang Kyung Ah vừa nhìn thấy Chon Na bước ra khỏi phòng thay đồ mắt đã sáng như sao đêm, chạy đến ôm Chon Na vào lòng, hét lên:

“Ôi, con gái bảo bối của mẹ mà! Thật xinh đẹp, con chính là đệ nhất mỹ nhân Hàn Quốc đó!!!”

Chon Na mặt không biểu cảm, nói:

“Đây là Ma Cao ạ.”

Lần này đèn lượn trên đầu Kang phu nhân, thư kí Lee cùng những người hầu khác trên mặt chảy dài những vạch đen sì! Tư duy của cô chủ thiên tài đúng là không giống như người thường!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 12: Ha Jea Kyung

Tất nhiên, Chon Na xuất hiện ở bữa tiệc con gái nhà họ Ha đã làm cho bữa tiệc vô cùng náo nhiệt. nhà họ Ha cũng là một gia tộc lớn nhưng mà tập đoàn tài chính của họ không đi sâu vào từng ngành nghề của hầu hết các lĩnh vực như tập đoàn họ Kim. Không ngờ, hai tập đoàn tài phiệt này lại bắt tay với nhau.

Hôm nay là bữa tiệc sinh nhật của người thừa kế nhà họ Ha, mà người thừa kế vô cùng thần bí của nhà họ Kim cũng góp mặt a~~. Phải nói rằng, hành tung của người thừa kế nhà họ Kim vô cùng bí mật, mọi người chỉ biết rằng, Kim tiểu thư học tại Shinhwa nhưng có mấy nhà tài phiệt biết được dung nhan của cô bé?

Khi người mở cửa của bữa tiệc hô lên, “Chủ tịch Kim, cùng phu nhân và ái nữ tới!”

Vừa nghe xong, tất cả mọi người đều trông ra ngoài cửa. tất cả đều đồng loạt há hốc miệng, ai nói thiếu nữ kia là một con ma ồm? Kim phu nhân đã là một tuyệt thế mỹ nhân rồi, không ngờ được Kim tiểu thư lại còn xuất sắc hơn cả Kim phu nhân, hazz, chon Na tiểu thư làm cho người ta không dám nhìn thẳng a~~.

Có kí giả bên ngoài định chụp ảnh nhưng hàng loạt vệ sĩ mặc áo đen đã ngăn lại, không biết rằng cô chủ của họ ghét nhất là mình bị đưa lên mặt báo sao? Cô chủ xinh đẹp của họ tuy là lúc nào cũng lơ mơ, lười biếng không quan tâm tới mọi việc nhưng mà họ rất sợ cô chủ nga. Thật cũng không biết làm sao nhưng đây là tâm lí mang tính bản năng nha!

Chon Na từ khi bước vào bữa tiệc đã vô cùng chán ghét những ánh mắt nhìn chăm chăm vào mình, lại lười biếng ~ A~. Won Bin không có ở đây, không có chỗ dựa cho người, Chon Na như thấy thiếu một cái gì đó,... Cô bực mình đi đến ghế ngồi nơi góc khuất rồi dần dần chuẩn ra ngoài mà không một ai hay biết.

Ra đến ngoài chỗ bức tường của hoa viên tổ chức sinh nhật, Chon Na nheo nheo mắt đẹp nhìn một cô gái, mặc một bộ quần áo của người giúp việc đang muốn trốn ra ngoài. Nếu như Chon Na không làm thì mấy người canh cửa lần lượt đi vào nhà vệ sinh thì phải?!

“Này, cô gái...”

Không để cho Chon Na nói xong, Ha Jea Kyung trong trang phục của người phục vụ đã ngay lập tức cầm lấy tay cô chạy ra ngoài nhanh như chớp. sau khi đã một lữ, Ha Jea Kyung mới bỏ tay Chon Na ra, vừa thở dốc vừa nói:

“Cậu là khách của bữa tiệc phải không? Ha thật xin lỗi, vì sợ những người đó phát hiện ra nê kéo cả cậu ra đây, haha, á, cậu tên là gì?..”

Kim Chon Na nhìn liếc qua Ha Jea Kyung, đưa tay ra bắt và khẽ mỉm cười:

“Kim Chon Na, Ha Jea Kyung tiểu thư, lần đầu gặp mặt, hân hạnh!”

Ha Jea Kyung ngỡ ngác nhìn Chon Na, giờ cô mới phát hiện ra, cô gái nhỏ nhắn này cũng quá xinh đẹp đến hoàn mỹ rồi!

Trong lúc Ha Jea Kyung đang đơ ra thì Chon Na cũng ngắm kĩ cô gái này. Làn da trắng hồng vô cùng khỏe mạnh, đôi long mi cao vút, vô cùng nổi bật chính là đôi mắt vô cùng linh động, tuyệt đẹp. Ha Jea Kyung chính là một mỹ nhân cá tính mà!!

Sau khi thoát khỏi trạng thái ‘đơ’ Ha Jea Kyung ngay lập tức hét lên:

“Mỹ nhân a~~ Lần đầu tiên ta thấy mỹ nhân đẹp như vậy a~~. Đi chơi, đi chơi thôi nào, ...”

Chưa kịp để Chon Na phản ứng, Ha Jea Kyung đã kéo tay cô đến một trung tâm thương mại, úm đủ thứ đồ lên người Chon Na. Kim Chon Na cả ngày bị hai lần quay như chong chóng thử y phục, gân xanh trên trán cô giật giật. Nhưng mà, cô không thể nào giận cô bé hiền lành, năng động như thế này được!!!

Ha Jea Kyung cười tươi rói, vô cùng vui vẻ thử từng bộ váy xinh đẹp lên người Kim Chon Na. Cuối cùng, Ha Jea Kyung với bộ váy bò cá tính dắt tay Kim Chon Na mặc bộ váy màu xanh xinh đẹp, quyến rũ mà ngây thơ thanh thuần đi đến một khu vui chơi cho trẻ nhỏ.

Chon Na méo mặt nhìn cả khu vui chơi vô cùng lộng lẫy xinh đẹp này. Ha Jea Kyung cười cùng xinh đẹp:

“Ha ha, nhìn đi, Chon Na, cậu nói xem mình đã muốn đến nơi này từ lâu lắm rồi! a~~. Thật là đẹp. Mình đã muốn tới đây từ lâu lắm rồi!”

“Jea Kyung, hôm nay mình có uống chút coctail nên hơi mệt, cậu cứ chơi đi, mình ở đây chờ cậu.”

Đùa, những chỗ như thế này kiếp trước tuy là cô nhi nhưng Kim Chon Na cô cũng đã chơi chán rồi, với lại năm nay, cô cũng đã học lớp 9 rồi, được chứ? Tới gần tối, khi Ha Jea Kyung đã chơi đến暮 ỏ hỏ, Chon Na lười biếng đưa cho cô một lon nước ngọt. Cười cười nói:

“Za, za, Jea Kyung, cậu có bạn trai chưa?”

Ha Jea Kyung nghe Chon Na hỏi vậy, hơi ngạc nhiên, biết là cô trêu đùa nhưng vẫn mỉm cười:

“Chưa có, hi hi, mình không có muốn yêu đâu, mình hả, ngày nào đó nếu yêu thì cũng là yêu chồng tương lai của mình nha~! Mình tin tưởng, hôn phu của mình sẽ là một chàng trai thật suất, lạnh lùng, bá đạo và mình có thể làm tan chảy trái tim băng giá ấy”

Kim Chon Na nghe Ha Jea Kyung nói xong thì cười cười:

“Có phải cậu sẽ hợp với một chàng hoàng tử u sầu hơn không? trái tim lạnh giá ấy thích hợp với cậu hơn đấy!”

Kim Chon Na cười cười, dựa vào người Ha Jea Kyung lười biếng nói. Nghĩ lại thấy vui, hỏi xem “Vườn Sao Băng”, Chon Na cũng từng nghĩ là hoàng tử u buồn Jun Ji Hoo rất hợp với vị hôn thê của Goo Jun Pyo nha! Mà vị hôn thê ấy á? Tên là gì ấy nhỉ? Ha.. Ha Jea Kyung đúng vậy không?

Chon Na tròn mắt nhìn Ha Jea Kyung:

“Cậu đúng là Ha Jea Kyung, người thừa kế của tập đoàn kinh tế,... a...”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 13: Tôi sẽ theo đuổi cậu!

Trong khi Chon Na đang chớp chớp mắt ngạc nhiên, Ha Jea Kyung lại không hề nghe thấy Kim Chon Na hỏi. lúc sau vui vẻ quay lại nói với Chon Na:

"Đúng thế, mình nghĩ lại rồi, có thể mình sẽ hợp với hoàng tử tao nhã u buồn nha!"

Nghe Jea Kyung vừa nói xong, Chon Na ngay lập tức giấu đi tia sáng vụt qua nơi đáy mắt:

"Này, Ha Jea Kyung, cậu đã nghe thấy F4 bao giờ chưa?"

"F4?! Chưa có a~~"

Kim Chon Na hài lòng gật đầu, nếu Ha Jea Kyung nghe thấy 'thanh danh sáng chói' của F4 thì rất có thể cô nàng mang tình hào hiệp trọng nghĩa này có thể một phát đá bay nhóm F4 ra khỏi não a~~. Thật là thương cảm cho mấy người bạn lâu năm của mình a!!, Chon Na thầm nghĩ.

Ha Jea Kyung vừa kéo Chon Na dậy, vừa nói:

"Nào, cậu ở khách sạn nào mình đưa về!"

Chon Na mệt mỏi, dựa hẳn vào người Jea Kyung mà đi. Ha Jea Kyung thật sự vô cùng khâm phục cô gái này. Làm sao mà Chon Na lại có thể vừa đi, vừa dựa vào người cô, đối thoại một hồi mà mắt vẫn một mực không mở ra kia chứ? Hazz, thiên tài khác xa người thường nha! Chỉ tội đây là một thiên tài biến thái.

Kim Chon Na vừa nghĩ ngợi, lại nhắm mắt, mở mắt rót mật vào tai Ha Jea Kyung:

"Này, cậu không biết F4 thì thật tiếc, họ chính là những người thừa kế thiên tài của tứ đại gia tộc bên Hàn Quốc nha! Mỗi người đều có tài năng riêng a~~. Nói đến người hợp với cậu cũng có đấy, một hoàng tử tao nhã đầy sự u uẩn nha!"

"Sao?? Sao?? Cậu giới thiệu cho mình hả?"

Ha Jea Kyung nghe Chon Na nói xong, vội vàng hỏi lại, haha, cuối cùng cô cũng có một mục tiêu cho mình rồi!! Chon Na lười nhác nhếch mí mắt, lại thêm vào:

"Ha ha, cậu nhóc đó à? Rất đẹp trai nha! Học rất giỏi lại còn có tài đánh violon và đàn dương cầm nữa!"

Nói chung là Kim Chon Na không thích violong lắm mà lại thích dương cầm hơn, vì thế cô bắt người có tài năng về mặt âm nhạc nhất là Jun Ji Hoo học chơi dương cầm để cho cô nghe. Cũng may là Ji Hoo có tài năng thiên bẩm về âm nhạc, đánh dương cầm cũng rất dễ nghe nha!

Khi về đến gần khách sạn 5 sao mà Chon na đã đặt phòng thì thấy Ha Jea Kyung dừng lại, Kim chon Na thì đang gật gà gật gù dựa vào vai Jea Kyung nên suýt là đồ rầm ra đường.

Ha Jea Kyung vội vàng cúi xuống, định đỡ lấy Kim Chon Na nhưng mà rất nhanh đã có một bàn tay nhanh hơn cô bé. Ha Jea Kyung ngẩng lên nhìn, thấy một gương mặt yêu nghiệt với khí chất đua cọt, nhưng mà sao Kyung lại thấy khi người này nhìn cô bé Chon Na lại mỉm cười void về thật sự nhỉ?

"Cô là ai?"

Theo giọng nói, Ha Jea Kyung ngẩng lên thì thấy một tuấn nhan lạnh lùng xa cách người khác chất vấn cô. Đôi môi mỏng kia khẽ mím, nhìn chằm chằm mình. Ha Jea Kyung cười ngốc:

"Cô ấy đi chơi với tôi về, không sao cả đâu, chỉ là hơi buồn ngủ thôi! Tôi là Ha Jea Kyung nha~!"

Jun Ji Hoo nhìn thoáng qua cô gái nhỏ nhắn tràn đầy sức sống kia, thật là có cảm giác làm cho người ta muốn tới gần! Ha Jea Kyung nhìn qua hai người rồi dừng lại ở gương mặt xinh đẹp như con gái mà chứa đầy u buồn kia, thốt lên:

"Cậu là người tên Jun Ji Hoo?"

Jun Ji Hoo ngạc nhiên, cô gái này biết mình sao? Nhưng mà chưa kịp để cậu nói gì, Ha Jea Kyung đã tuyên bố:

"Này, từ nay trở đi, tôi sẽ theo đuổi cậu!"

Tất cả mọi người há hốc miệng. Song Won Bin ngạc nhiên, muốn trêu chọc Ji Hoo một lát nhưng nhìn thấy thiên hạ trong lòng cứ rúc rúc vào ngực mình tim hơi âm, khẽ mỉm cười, Won Bin không khỏi tiếc nuối buông tha cho Ji Hoo, nói với Ha Jea Kyung:

"Này! Cảm ơn cô nhé! Hay là cô có thể ngày mai đi ăn bữa trưa với chúng tôi?!"

Ha Jea Kyung giờ mới nhìn kỹ gương mặt của người đang bế Chon Na theo kiểu công chúa này, không khỏi muốn thốt lên: "Mẹ kiếp, đẹp trai thế này, cả 4 người đều yêu nghiệt như vậy, có muốn cho người khác sống nữa không?"

Một người tà ác, gian xảo; một người ôn nhu, hòa đồng; một người tuấn mĩ lạnh lùng; một người lại nhu hoàn, buồn bã. Đây chính là F4 trong truyền thuyết mà Chon Na vừa kể hay sao?

"Được, ngày mai tôi sẽ tới! a, Jun Ji Hoo, cậu cứ đợi tôi hạ gục cậu đi!"

Nói xong, Ha Jea Kyung mạnh mẽ đi mất. Song Won Bin cũng bế Kim Chon Na lên phòng. Còn lại 3 chàng trai của F4 như cây đờ trước gió. Cô gái mạnh mẽ đó, là ai vậy???

Q.2 - Chương 14: Kế Hoạch Chinh Phục Ji Hoo của Ha tiểu thư

Hôm sau khi Chon Na thoát ra khỏi con nhện nhện cũng là lúc Song Won Bin đưa thức ăn vào cho cô. Kim Chon Na vờn vai không hề giữ hình tượng đi vào nhà tắm làm vệ sinh. Chon Na mệt mỏi ngồi lên bàn chờ anh chàng Won Bin 15 tuổi khôi ngô tuấn tú bung đồ ăn ra cho mình.

Nhìn món bitet gan ngỗng tỏa hương thơm lừng trước mắt, Kim Chon Na vui vẻ khen ngợi Won Bin bằng một cái thơm chụt vào má cậu. Ha ha, cũng quen rồi nên mặt Song thiếu gia không còn đỏ rục lên như mấy lần đầu nữa!

Đang ăn, tiếng chuông điện thoại vang lên, Chon Na đang ăn đến vui vẻ không biết trời trăng gì nên không quan tâm, vì thế Song Won Bin đành đứng dậy bước ra ngoài. Vừa nhấc chiếc điện thoại lên, lập tức một tiếng gào to khủng bố ở đầu giây bên kia vọng ra:

“Chon Na, mình cho cậu 15’ mình đang đứng ở dưới sảnh đợi cậu. trong thời gian ấy cậu mà không xuống thì liệu hồn với mình!”

Song Won Bin thất kinh đặt điện thoại xuống, trầm nghĩ, may là mình đã đi nghe điện thoại, nếu là Chon Na thì không biết cô ấy có lười để ông nghe ra mà dẫn đến rắc rối hay không?!

Kim Chon Na liếc qua, nghĩ chắc là bà chằn Ha Jea Kyung đây mà! Hazz, thật là, cô gật nhẹ đầu sau đó thông thả đứng dậy đến cạnh Won Bin, lại thơm nhẹ vào khóe miệng của cậu, nói:

“Trưa?!”

Giọng nói mang theo vẻ lười biếng rất riêng. Hazz da, khó khăn lắm mới lừa được bọn họ để bọn họ đi trước. Won Bin mới có thời gian ở cạnh cô như thế này! Cái bà chết bầm dám xen vào chuyện người khác! Won Bin cười, ôm lấy eo Chon Na, lướt nhẹ qua đôi môi mềm:

“Nhà hàng Les’M, 12’30, nhớ đừng đến muộn!”

Kim Chon Na gật gật đầu. cũng không có ý kiến gì với cử chỉ thân mật của cậu. hazz, cũng bao nhiêu năm mờ mờ ám ám, chỉ cô mới hiểu rõ, trong bốn người, Chon Na lại yêu thích Won Bin hơn.

Hầu như F4 ai cũng hiểu ra điều này, nhưng hiểu là một chuyện, còn chấp nhận lại là một chuyện khác. Hazz, Yi Jun thì không nói, Ji Hoo trầm mặc lạnh lùng cũng tạm bỏ qua nhưng mà thằng nhãi Goo Jun Pyo mãi không lớn được kia mới là điều đáng lo ngại! hần ta cứ thấy Chon Na ở bất kì đâu cũng quần lấy!~~ A, như vậy làm sao Chon Na có thể cùng Won Bin bồi đắp tình cảm chứ?

Hazz, Kim Chon Na mặc dù ghe rõ lời cảnh cáo của Ha Jea Kyung nhưng mà vẫn vô cùng lười, nếu như không phải Chon Na hết sức thích tính cách của Ha Jea Kyung thì nàng đã muốn nằm ườn trong chăn không ra rồi!

Chính vì hơn 30’ sau Kim chon Na mới lè mề bước xuống đại sảnh nên ngay từ khi vừa thấy bóng nàng, Ha Jea Kyung đã hét lớn tới mức cả đại sảnh đều nghe thấy:

“Này! Người mau xuống đây! Đã nghe ta đây cảnh cáo là trong 15’ không xuống tới đây thì sẽ ra sao rồi chứ?..... Dà..dà..”

Kim Chon Na chỉ hận không có cái giẻ lau nhét vào miệng cô bé nhiệt tình thái quá này! Chết mất thôi, cô tới gần con mèo đang xù lông kia, nhẹ nhàng nói:

“Này, đây là nơi công cộng nhé? Có chuyện gì thì nói luôn đề!... ta đang rất buồn ngủ nha!”

“Ngủ... ngủ lúc nào cũng ngủ, cậu không biết là tôi đang rơi vào lưới tình sao? Này, Chon Na dễ thương, tớ đang muốn tán tỉnh hoàng tử lạnh lùng kia, cậu nói xem, mình nên làm gì a?~~”

Ha Jea Kyung làm bộ đau khổ nói, Chon Na ôm mặt, làm ơn đi! Chị là một nữ cường mạnh mẽ có được hay không? Đừng có làm bộ như thế, đến một ngày chị nghĩ lại không chừng muốn giết người diệt khẩu đây!

Vì muốn bảo toàn cho tính mạng tương lai của mình, chon Na đành nói:

“Này, Jun Ji Hoo đó, từ nhỏ đã rất cô đơn, nên chỉ cần cậu giúp cậu ấy hòa đồng với thế giới bên ngoài là được! Mà chuyện này đối với cậu là không gì có thể dễ hơn nữa đúng không? nhưng mà, tôi nói cho cậu biết, có rất nhiều cô gái muốn làm điều này nha!”

Ha tiểu thư vừa nghe Chon Na dứt lời liền vội vàng hỏi:

“Này, người đó? Ai vậy?”

Chon Na không khỏi che mắt mình lại, mô phật, em không quen nữ cường Ha Jea Kyung, em không có đi!

“Ồ, người đó tên Min Seo Hyun, nhưng mà tôi không có thích cô ta nên có làm chút việc quái rối, này, nếu cậu muốn tiến tới thì làm gì đi chứ? Hôn nữa nha, cô Seo Hyun đó hơn chúng ta 1 tuổi, lại còn học cùng trường Shinhwa với Ji Hoo nữa, lừa cùng rom lâu ngày cũng bén a~~”

Tâm tính thiếu nữ mà, chung quy cũng chỉ có mấy chữ là háo thắng mà thôi! Hazz, ai da, Ha Jea Kyung nghe xong liền nổi khùng, nhưng mà rất nhanh lại lấy lại bình tĩnh. Đôi mắt đẹp của Chon Na lóe lóe, ha ha, hào sảng không có nghĩa là ngốc nghếch, Ha Jea Kyung tiểu thu cười cùng cũng biết mình nên làm gì.

Ha Jea Kyung tuy là nghĩ ra một cách nhưng mà chưa có chắc chắn nên thì thăm với Chon Na:

“Này, bao giờ cậu về Hàn Quốc vậy?”

Chon Na tuy là tò mò nhưng mà quá lười biếng để hỏi, nói bang quơ:

“Ngày mai a~~”

“Ồi, tiếc nhỉ? Ngày mai vậy là tớ không tiễn cậu được rồi! hazzz... Được rồi được rồi, chúng ta đi dạo một lát rồi cùng đi ăn a~~”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 15: Bạn học mới

Hôm sau Chon Na cùng F4 phải về Hàn Quốc cho kịp ngày khai giảng. Chon Na vừa dựa vào Won Bin lại bị Goo Jun Pyo kéo đầu sang tựa vào vai cậu. Chon Na bất lực nằm yên, nhưng mà vừa nhìn thấy Jun Ji Hoo là cô lại thấy mắc cười.

“Tiểu thư nhà họ Ha thật là nhiệt tình a~~”

Song Won Bin vừa nhìn theo ánh mắt của Chon Na dừng lại ở Ji Hoo, lại treo nụ cười hờ hững thường nhật trên môi, trêu ghẹo. cur nhiên vậy mà tai cậu ta lại hồng lên, sắc hồng còn lan ra cả gương mặt xinh đẹp a.

Chon Na tuy là biếng nhác nhắm mắt nhưng cũng là nghe thấy thế, không nhịn nổi nhớ đến cảnh tượng ngày hôm qua. Như vậy mà Ha Jea Kyung sau khi ăn xong, rất thân sĩ mời Jun thiếu gia nhảy một điệu.

Jun Ji Hoo tất nhiên là không từ chối, nhưng mà, ha ha cái không ngờ là cả nhà ăn bị Ha tiểu thư bao trọn, đóng kín cửa lại tiếng nhạc du dương, ánh nến mập mờ. Hai người này đang khiêu vũ rất đẹp thì Ha Jea Kyung lại đổi vai thành người con trai, Jun thiếu gia bắt đắc dĩ làm nữ a~

Vậy mà, đến khi vũ điệu dừng, Ha tiểu thư lại làm tư thế đỡ lưng với Jun Ji Hoo, còn hôn nhẹ vào miệng người ta nữa! thật là không chịu nổi mà,...a~ Thật là, hic hic!!! Tâm hồn Jun thiếu gia đã bị đá kích nặng nề.

Trong lúc này, Kim Chon Na tuy là nhắm mắt nhưng lại cười không thể nén lại ở trong cổ họng, hơi phát ra tiếng động làm cả 4 người trên trực thăng quay lại nhìn cô. Chon Na nghiêm túc nheo mắt tỉnh dậy, nói:

“Năm mơ mà!!!”

So Yi Jun: Em gái, nói dối không biết ngượng (Chon Na: Gọi chị dâu đi nhé!!)

Song Won Bin: Làm ơn, nhìn cái mặt gian như hồ li ik!!

Jun Ji Hoo: Người ta mới không tin đâu! Sao lại như vậy chứ?

Goo Jun Pyo: Chuyện gì đang xảy ra?!

Cả 4 người cùng giữ không khí quý dị cho đến khi về tới Hàn Quốc. Vừa về đến nhà, Kim Chon Na đã bị ba ba cùng mẹ mẹ thăm hỏi đủ kiểu, thật may là Ga Eul muội muội đi tham gia hội nghị nào đó về điều khác ở nước ngoài nếu không thì...

Hôm sau, khi Chon Na bước vào phòng học (nguyên là phòng F4 nhưng mà lại bỏ xung thêm cái bàn xinh xắn thành 5 cái bàn đặt đủ các thứ lên đó hờ hờ, có sách vở hay không lại là một chuyện a~. nhìn quanh, vậy mà ở đây lại có đến những 6 cái bàn? Tại sao lại nhiều thêm một cái rồi?

Chon Na đưa ánh mắt nghi hoặc nhìn mấy người trong phòng. Won Bin hiểu ý cô, trả lời:

“Không biết nữa! Goo phu nhân cho làm đó, nói là hôm nay sẽ có học sinh mới đến, sẽ học cùng chúng ta!”

Điều này làm Chon Na vô cùng tò mò a~ Tại sao lão thái bà đó lại có thể cho người khác đến học cùng bọn họ? trong nguyên tác làm gì có a?? Hay là hiệu ứng cánh bướm do cô mang lại? nhưng mà, Kim Chon Na cô cơ bản là rất lười, có mấy giao tiếp với ai? Hừ, chỉ có thể là những công tử tiểu thư của các tập đoàn lớn ngang cùng tập đoàn của tứ đại gia tộc thì mới có thể học cùng họ nha~

Như Kim Chon Na cô chẳng hạn, nhưng mà, điều đáng kì lạ là, trong nước làm gì có tập đoàn nào có thể sánh với tứ đại gia tộc cùng tập đoàn JPL của Kim gia? Không nha~ trong nguyên tác, tập đoàn có thể bắt tay cùng Shinhwa cũng chỉ có tập đoàn hàng đầu ở Ma Cao, tập đoàn của Ha gia a~

Một tia sáng lướt qua đôi mắt song sánh như một li rượu hảo hạng kia. Chon Na mỉm cười tiến đến hôn phớt lên má của 4 người trong phòng, đến chỗ của Song Won Bin thì cô khẽ thì thầm:

“Có kịch để xem! Ji Hoop hen này xem ra gặp hạn rồi!”

Chon Na thân nhiên coi như không liên quan, bước đến bàn của mình gục xuống (Khuyh: Chị không hề biết hỏi cái, chính chị đem vận hạn đến cho anh Ji Hoo mà!!!)

Chon Na: Câm miệng, đây là duyên phận, không phải là vận hạn!!

Khuyh: .... Hừ, chị vừa dứt lời mà!.

Chon Na: Câm hay chết???)

Không đầy 15’ phút sau, cánh cửa của phòng học F4 mở ra, hiệu trưởng trường bước vào, cung kính cúi đầu chào, nói:

“Các vị công tử, tiểu thư, đây là tiểu thư sẽ học cùng các vị trong thời gian tới!”

Sau khi vị hiệu trưởng kia đi, Chon Na mới lười biếng ngóc đầu dậy nhìn người đang đứng ngoài cửa cười toe toét kia.

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 16: Kế Hoạch Chinh Phục Jun Ji Hoo

Đứng ngoài cửa là một cô gái rất xinh đẹp, cá tính mái tóc ngắn, đen mượt như không hợp với hình tượng tiểu thư quý tộc cho lắm, nhưng mà cả người cô lại tỏa ra một hơi thở năng động, rất hấp dẫn và khiến người khác yêu quý nga! Bộ váy đồng phục của Shinhwa mặc lên người cô rất trẻ trung, phù hợp nga!!

Cô gái kia đúng là Ha Jea Kyung, tiểu thư Ha gia sao? Won Bin nghĩ nghĩ, lại thấy biểu cảm ngáp ngủ, không mấy quan tâm của Chon Na, đúng là thật thú vị nga~. Đúng là Chon Na đã đoán ra người đến sẽ là ai, thảo nào mà cô lại nói có trò hay để xem, đúng thật là,..

Nụ cười nhàn nhạt lại treo trên gương mặt Won Bin, nhưng mà lại khác thường ngày đó là nụ cười ấy nhưng trong ánh mắt cậu lại tràn đầy vẻ ôn nhu nhẹ nhàng.

Goo Jun Pyo tuy là hơi bốc đồng, nông nổi nhưng xem cho cùng thì chỉ số IQ của cậu cũng không thấp. thấy nụ cười của Won Bin dành cho Kim Chon Na, cậu lại thấy vô cùng hụt hẫng. Chuyện này,... cũng là cậu có tính chiếm hữu quá mạnh mẽ thôi! Goo thiếu gia lại vì tình bạn mà nhịn, hazz, cũng là nhịn tới mức nội thương rồi!

Ha Jea Kyung void về nhìn biểu cảm của mọi người trong phòng, đầu tiên là cô chạy đến ôm lấy thân hình vắt va vắt vương của Kim chon Na, thét lên:

“Ồi! Trời, Chon Na, nhớ cậu quá đi!”

Vừa nói vừa thom chum chụp lên má cô làm cho Ji Hoo, Goo Jun Pyo và Song Won Bin phải ghen đến đỏ mắt, làm sao chứ? Người ta còn chưa được sờ tới mức hôn liền tiếp mấy cái vào Chon Na đấy nhé!

Chưa để những người nam nhân kia tức giận, Ha Jea Kyung đã chạy đến bên Ji Hoo, kéo đầu hắn xuống và hôn thật mạnh, sau đó Jea Kyung thả ra, híp mắt void về nói:

“Ha Jea Kyung từ nay sẽ học cùng các bạn!”

Nói xong, Jea Kyung còn cúi đầu xuống vô cùng chân thành chào mọi người. Chon Na nhìn xong, tuy là biếng nhác nhưng vẫn bò ra bàn để cười. haha, thật là bạn Ha Jea Kyung mà cứ như thế này thì tán đổ Jun ji Hoo chỉ là ngày sớm muộn mà thôi!

*****

Sau đó, Ha Jea Kyung thật sự học ở đây cùng Kim Chon Na và mấy người F4, những lúc nào đi chơi thì Ha Jea Kyung sẽ một mực kéo được Jun Ji Hoo đi, không thể không công nhận là bệnh tự kỉ của Ji Hoo muốn có cũng chẳng thể nào có được.

Tuy vậy, con người chính là loại động vật không hiểu được lòng mình nhất. Jun Ji Hoo thì một mực coi Chon Na là nữ thần của lòng mình, coi Min Seo Hyun là người chị có lòng quan tâm đến cậu, nhưng mà vì Kim Chon Na không ưa gì chị ấy nên Ji Hoo xù xì không tiếp xúc nhiều. còn Ha Jea Kyung, thật sự sâu trong lòng cậu, cô bé này đã chiếm một vị trí quan trọng nhưng ngoài mặt thì vẫn ra vẻ: “Con bé phiền phức, có cũng được mà không có cũng chẳng sao!”

Ha Jea Kyung lại rõ vô cùng điều này, và cô cho rằng, để bắt chồng về nhà là một công việc gian khổ, không có lí do gì để cho Jea Kyung cô bỏ cuộc cả.

Hôm nay là một ngày nắng khá đẹp, khi Chon Na bước vào phòng học thì lại không thấy con khi Ha Jea Kyung và chàng hoàng tử u sầu Jun Ji Hoo đâu. Nghĩ một hồi Chon Na mới nhớ ra là hôm nay là ngày giỗ của cha mẹ Jun Ji Hoo. Chon Na cười ranh ma:

“Này, mấy cậu muốn xem cuộc chiến tranh dành phu quân không?”

Nhìn thấy vẻ mặt ranh ma của Chon Na, Song Won Bin lại lắc lắc đầu. cô nhóc này lại nghĩ ra chuyện phá phách gì đó rồi! nhưng mà, sâu trong mắt cậu vẫn là sự cung chiêu, bởi vậy nụ cười hờ hững trên gương mặt cậu cũng nhu hòa và ấm áp hơn rất nhiều!

So Yi Jung thì vô cùng hứng thú với chiêu trò Kim Chon Na nghĩ ra ha! Hazz, mấy hôm nay Ga Eul muối muối ra nước ngoài, không có ai đấu khẩu cùng cậu, cậu mới thấy thật nhàm chán a~. hay là cứ theo Chon Na đi, lần nào Kim Chon Na, con sâu lười này nghĩ ra kế chẳng là kế hay chứ?

Còn Goo Jun Pyo thì thôi, khỏi cãi, khỏi bàn, trùng mắt, không nghe thấy Chon Na nói gì hay sao? Tất nhiên là phải theo, lời nói của Chon Na chính là vương đạo nha!

Thấy mới đó mà bốn người đã tập chung tại một khu nhà sang trọng, hỏi thăm thì biết cậu chủ nhà họ không bao giờ đi ra mộ của ba mẹ cậu. Chon Na nghiêng nghiêng đầu suy nghĩ, lại nghĩ đến chiếc ghế công cộng trên đường đến bể bơi, là nơi mà Geam Jan Di đã gặp Jun Ji Hoo, có khi nào Ji Hoo đang ở nơi đó?

Vậy là 4 người lại như lũ trộm cắp đi đến con đường ra bể bơi. Ai da, nhắc mới nhớ con đường này sao mà hoang vu vậy nha~ thật là,...

Bốn người trốn sau lùm cây nhìn thấy Ji Hoo đang đàn Violon một cách say xưa, miệt mài thì đột nhiên như sợ hãi cái gì, cả người co rúm lại. mà Min Seo Hyun lại xuất hiện ngay lúc này, định đi đến an ủi Ji Hoo điều gì đó, nhưng mà,...

Kim Chon Na than thầm, Jea Kyung tỷ tỷ cũng quá dũng mãnh rồi, sao lại không dũng xuất hiện? chị ở đâu nhảy ra vậy? Không lẽ cũng núp lùm cây như bọn này?

(Ha Jea Kyung: Đúng thế, thì sao nào???)

Chon Na *lau mồ hôi* Dạ không ạ!~~~)

Ha Jea Kyung vốn núp ở đây lâu lắm rồi, muốn ra an ủi Ji Hoo nhưng mà nghĩ cứ để cậu trút hết tâm tình đã. Ai ngờ lại gặp phải người có mưu đồ với Ji Hoo ở đây. Muốn lén phét với chồng bà thì ít nhất cũng phải hỏi bà đây chứ? Đồ hồ li tinh!! Chửi người xong, Ha tiểu thư xông ra ngồi ngay cạnh Jun Ji Hoo, ôm cậu vào lòng mà an ủi.

Lúc lúc lại trùng mắt cảnh cáo ai kia. Min Seo Hyun nhìn thấy Ji Hoo bị người khác ôm thì rất buồn, dù sao gia cảnh nhà cô cũng chỉ là một tập đoàn cỡ nhỏ không thể so với nhà họ Ha ở Ma Cao được. mà cô bé kia cũng xinh đẹp không kém gì cô,... Min Seo Hyun thầm nắm chặt bàn tay cho đến khi nó chảy cả máu ra. Cô thích Jun Ji Hoo, và cô sẽ làm mọi thứ để có được cậu ấy!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 17: Bang Nhóm

Sau khi nhìn thấy Ha Jea Kyung làm mấy việc gian tà với Ji Hoo ‘thiện lương’, Chon Na bắt đầu đi phải quay về phòng học của F4, ô ô, Chon Na còn muốn xem nữa nhưng là sắp đến 9h30’ rồi a~.

Chuyện là thế này, từ 9 năm trước, Kim Chon Na đi học võ để bảo vệ thân thể yếu đuối này. Vấn đề là, khi đó, Chon Na lại vô cùng trọng nghĩa chứ không lười biếng như thế này. Vào một hôm trời nắng đẹp, Chon Na vui vẻ chạy đến phố Gang Nam chơi, ai ngờ là gặp một bọn côn đồ muốn trấn lột cô.

Xui xẻo cho tám kiếp nhà bọn hán, hôm đó Chon Na vừa cãi nhau với F4 xong, vô cùng bức tức. vừa hay, Chon Na gặp được bọn côn đồ không biết trời cao đất dày này. Hắc hắc, vậy là Chon Na khi ấy 11 tuổi, cùng mấy người ‘đồng bạn’, hơn chon Na tới 7~8 tuổi cùng nhau đánh cho bọn chúng tởm mò luôn a~~.

Hắc hắc, cuối cùng thì bọn côn đồ đường phố kia lại nhận Kim chon Na cùng 2 người bạn nữa là Park Shin Nee và Lee Ha Na, (Hai cô gái này là con gái của quản gia Park và trợ lý Lee của tập đoàn ý, học cùng nhau, vô cùng mạnh mẽ và tôn sùng Chon Na như thần)

Vậy là Chon N cao hứng, nhận bọn họ, lập thành một băng nhóm chuyên ‘cướp của người giàu, tiêu pha xả láng!’ (Khuyh: Không phải cướp của người giàu chia cho người nghèo sao? Băng nhóm của Chon Na được cô đặt tên là JP, địa bàn hoạt động là phố Gang Nam và vùng phụ cận.(Có Ai đọc kĩ tiết tử không nào?)

ừm, cứ vào thứ 5 hàng tuần, 9h30’, sẽ có người của bang nhóm gọi đến hỏi Chon Na về một số vấn đề của bang nhóm a~. hic, tuy làm xã hội đen kích thích thật đấy nhưng ai bảo là nhân dôi nào?

Ting. ....Ting...

Chon Na nhắc điện thoại lên, lười biếng hỏi:

“Có chuyện gì thế?”

“Đại tỷ, gần đây có một bang nhóm lập ra ở vùng phụ cận ở địa bàn hoạt động của chúng ta. Bọn chúng có vài tên rất mạnh ạ, lại còn Đại Ca của bọn chúng cũng rất lợi hại a~”

“Bang nhóm mới? Ở khu Jang ak? Tên gì?”

“Dạ, đúng, còn tên bang đó là BN ak!”

BN? Tên gì mà quê quá đi! Chon Na nghĩ thầm, nhưng mà lại nén lại con buồn ngủ, càng thời gian gần đây cô càng cảm thấy buồn ngủ nhiều a~

“Được rồi, chuyện này cứ giao cho Ha Na đi, cô ấy giải quyết được!”

“Dạ”

Chon Na mệt mỏi nhu nhu thái dương, được một lát liền lăn quay ra ngủ khi khi. Nhìn hệt như là cô cuộn một đồng lại trên sofa, nhìn vô cùng dễ thương a~. Lúc Song Won Bin bước vào thì là thấy cảnh này. Nhìn cô đang ngủ khi khi, cậu bước lại, nhẹ nhàng nhu hòa vuốt ve gương mặt thiên sứ của cô.

Cậu vừa mỉm cười vừa suy nghĩ, gần đây triệu chứng sức khỏe của Kim Chon Na rất không tốt, ngay cả gã Goo Jun Pyo đầu gối cũng nhận ra là cô rất hay ngủ gật và luôn luôn háo ngủ. các cậu cũng không quên là Chon Na có bị bệnh tim bẩm sinh, liệu cô như thế này có sao không?

Hazz, thật là đáng lo ngại mà! Won Bin đang nhủ mảy thật sâu thì bị tiếng chuông di động vang lên cắt ngang suy nghĩ. Là bọn đàn em của bang nhóm ngầm cả cậu. cậu muốn tự xây dựng thế lực của mình để có thể bảo vệ những gì của mình, quan trọng với mình,.. chẳng hạn như...Kim Chon Na chẳng hạn!!!

“A lô, chuyện gì??”

“Lão Đại, chúng em bắt tài, không thể nào tra ra Đại tỷ của bang nhóm JP là ai. Thật là em đã làm hết sức rồi, nghe nói, đại tỷ của họ rất ít xuất hiện, chỉ có Tả Hữu hộ pháp là thường xuyên xuất hiện để giải quyết công việc nhưng cũng toàn mang mặt nạ hồ điệp một đỏ một trắng, quả là thần bí ạ!”

Won Bin day day thái dương, cái bang nhóm chết tiệt, bắt đầu từ 4 năm trước xuất hiện, lại chiếm lấy khu Gang Nam hái ra tiền như thế!!! Thật là ai mà muốn buông ra món mồi ngon như thế chứ?

“Được rồi! tạm thời buông khu Gang Nam ra, tập trung vào xử lí mấy khu khác đi!”

“Dạ, em xin phép!”

“Khoan, tiếp tục điều tra, bao giờ tra cho được Hắc hồ Điệp cho tao! Cứ bắt đầu từ Bạch và Hồng Hồ Điệp ấy!”

Song Won Bin lạnh lùng thốt ra. Hần không tin là không thể tra ra, làm sao có chuyện gì tuyệt mật được chứ? Trừ phi bang nhóm ấy có rất nhiều tiền!!! chỉ có tiền mới có thể thần bí được như thế!....

“Vâng, Đại ca, em xin phép!”

Và vâng, đó chính là bộ mặt của F4 và bạn nhỏ Kim Chon Na khi cô và các cậu 15 tuổi a~.

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 18: Sao Băng.

Cho đến khi trời về chiều tối, Chon Na vẫn không có dấu hiệu tỉnh lại. Song Won Bin vốn định bế Chon Na về nhà nhưng mà đúng lúc cậu bế Chon Na lên thì đột nhiên, con cáo tinh ranh Lim chon Na mở mắt ra, thom nhẹ lên môi cậu, nháy nháy mắt:

“Song thiếu gia! Đây là bắt giữ người phi pháp đấy!”

Song won Bin liếc xuống thiên hạ trong lòng ngực mình đang cười tinh nghịch. Cậu chỉ hận không thể cúi xuống dày vò đôi môi hồng kia nhưng mà trong lòng thầm nhủ mình mà làm vậy lỡ như Chon Na giận thì làm sao?

Mà Chon Na cũng biết điều này nên rất thường hay ăn đậu hũ của các soái ca trong F4, mà đặc biệt thích thom Won Bin nhé, ở người của Song Won Bin luôn có một mùi hương nhàn nhạt của hương cúc dại, một mùi hương mà cô rất thích. Cô lại biết rằng mấy người này rất sủng cô vì vậy nên Chon Na không sợ mấy người này giận cô. He he, thật là,...

“Vậy Kim tiểu thư muốn ở lại đây luôn sao? Cả tối???”

Kim Chon Na nhìn mình như một con cún nằm trong lòng chủ nhân cũng chẳng quan tâm lắm, còn dụi dụi vào người cậu rồi cười khúc khích:

“Song thiếu gia có biết là đêm nay sẽ có mưa sao băng?”

“Chon Na muốn xem ak?”

Nhìn gương mặt tuyệt mỹ thì thoảng mới có sự tò mò với một chuyện gì đó kia, Song Won Bin thật sự muốn cho cô tất cả những gì cô muốn nha, đừng nói đến là nguyện vọng nhỏ bé là đi xem sao băng.

Thật sự là những năm gần trở lại đây, hứng thú của Kim chon Na với sự việc xung quanh ngày càng ít, tất nhiên kể cả những việc quan trọng cô cũng bày ra một bộ dạng lười biếng, hiếm khi mới thấy vẻ thích thú của cô!

“Ừm!”

Nghe Song Won Bin mỉm cười hỏi, Kim chon Na gật gật đầu. Haha, thật là lâu lắm rồi không xem mưa sao băng, cũng thật là mong chờ đây mà!!!

Song Won Bin nhú nhú mày, nhưng mà cũng không khỏi nghĩ nghĩ, nói:

“Này, vậy Chon Na muốn ngắm sao băng ở đâu???”

Chon Na chớp chớp mắt long lanh rồi nói:

“Này, tớ muốn đi lên sân thượng của trường không được sao?”

“Được chứ!!!”

Song Won Bin nghe xong lời của Kim Chon Na, vô cùng vui vẻ bế cô lên sân thượng của tòa nhà cao tầng trường học. Nơi này đúng là nơi chỉ có F4 có thể vào. Cũng là do F4 chiếm dụng để Chon na nghỉ ngơi, Chon Na là thích thú ngồi lên chiếc xích đu, mà xung quanh lại trồng mấy cây hoa, mùa này hoa nở hương còn lưu thoang thoảng thom nhàn nhạt.

Song Won bin đứng bên cạnh cô, thi thoảng đưa tay đu khe khẽ chiếc xích đu màu trắng nho nhỏ. Thời gian trôi qua khá nhanh, đến khi sao băng bắt đầu rơi thì cũng là hơn 1h đêm rồi.

Won Bin đến gần Chon Na, khẽ gõ vào trán cô, nói:

“Này, Chon Na, dậy mau! Sao băng rơi rồi kia!”

Chon Na vậy mà không cự quậy, chiếc áo Won Bin đắp lên cho cô cũng rơi xuống đất. Won Bin hốt hoảng, thường ngày dù có ngủ Chon Na cũng khê cự quậy, nhưng giờ là sao?

Song Won Bin nhanh chóng lay lay người Chon Na, cô lại không trả lời, cả người lạnh ngắt nha.

Song Won Bin bế cô lên, nhanh chóng chạy xuống sân trường, vội tới mức không suy nghĩ một cái gì. Cậu cứ bế cô chạy đến bệnh viện gần nhất. Đến nơi, cậu hét lên:

“Này, y tá, bác sĩ! Nhanh chóng lại đây, Za, nhanh lên các người làm sao vậy hả?”

Các bác sĩ y tá trực ban ở gần đó hoảng sợ không thôi, một suất ca tự nhiên suất hiện rồi hét lên như vậy,... nhưng mà bệnh viện này cũng là một thí

nghiệm bắt tay giữa Shinhwa và JPL. Tác phong của mọi người cũng rất chuyên nghiệp.

Cô y tá đến gần Song Won Bin dè dặt nói:

“Thiếu gia này, cậu đi đăng kí cho bệnh nhân đi! Cậu có phải là người nhà của bệnh nhân không?”

Bấy giờ, Song Won Bin mới giật mình thông báo cho cả nhà Kim Chon Na và F4 cùng Ha Jea Kyung. Đây là lần đầu tiên Song Won Bin thấy Kim Chon Na ngất đi như vậy, thật sự cô rất khỏe mạnh mặc dù biết là cô bị bệnh tim bẩm sinh nhưng mà cô thật sự chưa bao giờ không khỏe nha!

Làm sao đây, làm sao đây??

Bây giờ trong đầu cậu thật rối, không nghĩ được cái gì!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 19

Song Won Bin thật sự là không giữ nổi bình tĩnh nữa! Tại sao cô lại xảy ra chuyện cơ chứ?

Sau khi liên lạc cùng người nhà của Chon Na thì chẳng đến mấy thời gian, Kim mẹ và Kim ba đã xuất hiện ngoài cửa của bệnh viện. nhìn y phục xốc xếch của hai người là biết hai người vội vàng đến mức nào mà!

Không thể chấp nhận được! Kim phu nhân đau lòng không thôi, vừa nhìn thấy Song Won Bin đã vội vàng hỏi:

“Chuyện gì? Chuyện gì đã xảy ra? Tại sao Chon Na... con bé...”

Song Won Bin cúi đầu:

“Thật xin lỗi hai bác, tất cả là do cháu, cháu đưa cô ấy đi ngắm sao băng, lại không biết, nên...”

“Cái gì? Cậu? cậu có biết là tình hình sức khỏe của con bé đã không tốt rồi, gần đây lại thêm yếu đi nữa! đót cục các cậu là bạn bè kiểu gì đấy hả?”

Kim ba cũng tức giận, không giữ nổi phong độ thân sĩ, lạnh lùng nói. Song Won Bin dù sao cũng là một cậu bé, dù cho có thông thái đến mức nào, hồ li đến mức nào thì cũng chỉ là một cậu nhóc 15 tuổi. nghe Kim ba nói vậy cũng hối hận không thôi!

Mà trong lúc này, 3 người còn lại của F4 cũng phi như bay đến, theo sau còn có cả Ha Jea Kyung chạy theo. Nhìn kĩ thì thấy môi của Jun Ji Hoo và Ha Jea Kyung mới thật gọi hồng hồng đến bất thường. Nhìn là biết hai người này đang làm chuyện mờ ám đây mà.

Ha Jea Kyung vội vàng chạy đến cạnh Song Won Bin, vội vàng nói:

“Này, Won Bin, Chon Na, cô ấy... cô ấy làm sao??”

“Đốt cuộc là cái quái gì vậy?”

Goo Jun Pyo điện tiết tiết lên. Cậu đang mơ màng ngủ thì tiếng điện thoại vang lên liên hồi. cậu muốn nhấc điện thoại để chửi nhưng ai ngờ lại là Won Bin, nói cái gì mà Chon Na đang ở trong bệnh viện... chưa kịp hỏi gì thì điện thoại đã cúp rồi!

Gọi điện hỏi thư kí một hồi mới biết Chon Na đang ở trong viện thật, vội vàng chạy đến. tại sao đang yên đang lành Chon Na lại phải nhập viện chứ? Rõ ràng đang rất khỏe mà!

Yi Jung nhú nhú mày đẹp, sức khỏe của Kim Chon Na thật là, dạo này cũng quá kém rồi, tất cả mọi người đều nhận ra. Nhưng thật không ngờ lại ngất đi như thế.

Lúc này bác sĩ phụ trách đi ra, nhắc nhắc mắt kính, nói:

“Ai là người nhà của bệnh nhân?”

“Ai ai cái shit! Mau gọi viện trưởng của các người ra đây!”

Goo thiếu gia không thể nào giữ được bình tĩnh, hét lên. Mà viện trưởng, cũng là nhận được tin tức của thư kí tập đoàn Shinhwa gọi đến mới biết rõ tình hình.

Ông ta cũng là vội vàng chạy đến bệnh viện. Bác sĩ phụ trách nhìn thấy viện trưởng, đang định cúi chào thì thấy một loạt người từ viện trưởng, phó viện trưởng, trưởng các khoa từ nội đến ngoại vô cùng đầy đủ chạy đến, cung kính cúi đầu:

“Chủ tịch Kim, Kim phu nhân, Goo thiếu gia, Song thiếu gia, So thiếu gia, Jun thiếu gia, Ha tiểu thư!”

Nói đi cũng phải nói lại, viện trưởng của viện này cũng là một người có quen biết nhiều giới thượng lưu trong và ngoài nước. Trời đất, ông ta cũng không ngờ vợ chồng chủ tịch tập đoàn JPL cùng với người thừa kế của tứ đại gia tộc lại ở đây, thêm cả người thừa kế của Ha gia gia tộc, chuyện gì thế này?

Thực ra, ông ta cũng không biết là ai phải vào viện chỉ nghe thư kí nói rằng mau tập chung người đến bệnh viện, có người quan trọng đang ở trong. Dốt cuộc là ai mà lại khiến cho những người quan trọng bậc nhất của giới thượng lưu tập trung đầy đủ ở đây?

Chào hỏi xong, viện trưởng mới quay lại hỏi bác sĩ phụ trách:

“Bác sĩ Na, chuyện gì vậy?”

“Thưa viện trưởng, bệnh nhân lần này e là bệnh viện ta không có khả năng chữa trị. Cô bé bị bệnh tim bẩm sinh, bệnh tình vô cùng nguy kịch a~. thật sự là nếu có thể cần phải thay tim cho cô bé a~”

Nghe bác sĩ nói xong, Kim mụ khóc tới mức ngắt đi luôn! Trước khi ngắt đi còn than: “Ôi, con gái tội nghiệp của tôi!”

Nghe Kim phu nhân nói xong, nội tâm viện trưởng Ki cũng là một mảnh kinh dị. đây là... cái gì? Người trong đó đang là Kim gia Kim tiểu thư vô cùng thân bí kia?

Thôi xong! Hazz, thật là...

Nghe được lời của bác sĩ Na, nội tâm của mấy người cũng là một mảnh lạnh toát.

Kim cha thì lo lắng không thôi, ông cũng đã hết sức tìm được tim phù hợp với Chon Na nhưng mà lại không có a~. chuyện này xem ra càng khó khăn rồi!

Bốn người F4 nhìn nhau, Chon Na, đây là...

“Ồ đây trang thiết bị hiện đại như vậy mà không chữa được sao?”

Goo Jun Pyo thét lên, thật là, nuôi bọn họ đúng chính là tốn cơm mà! Không chữa được bệnh cho Chon Na, thà rằng cho bọn họ nghỉ việc luôn đi cho xong!

Viện trưởng Ki hoảng hốt nhìn Goo Jun Pyo, cố gắng giải thích:

“Thật sự chúng ta có những thiết bị y khoa tiên tiến nhất và những bác sĩ tốt nhất nhưng mà nói cho cùng chính là bên Mi có nhiều bác sĩ giàu kinh nghiệm trong những ca bệnh như thế này...”

Lúc này, một y tá chạy đến thì thào vào tai bác sĩ Na, bác sĩ Na tươi cười nói:

“Này, quả là một tin mừng đây, bên Mi báo tin về, bệnh viện bên đó đã tìm được trái tim thích hợp rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 20

Nghe bác sĩ Na nói xong, tất cả mọi người vui mừng. Song Won Bin lại nói:

“Không thể chữa trị ở trong nước sao?”

“Song thiếu gia, không thể được ạ! Bệnh tình của Kim tiểu thư đã vô cùng nguy cấp rồi! tuy là không nên di chuyển nhiều nhưng mà trái tim kia còn không nên di chuyển nhiều hơn!”

Bác sĩ Na làm đúng theo chức trách của một y bác sĩ, kính cẩn nói. Goo Jun Pyo vừa nghe xong liền phát khùng, này không nhìn thấy ta cảnh báo hay sao? Dám làm phản a~~

Yi Jung nhìn vậy, biết là Goo thiếu gia đang ghi hận vị bác sĩ công chính liêm minh này, thôi, nghe lời con nhóc lộn in kia (chính là chị Ga eul đấy ak), làm người tốt một lần:

“Này, người ta chỉ muốn tốt cho Chon Na muội muội thôi mak!”

Goo Jun Pyo biết là vậy nhưng tính tình ngạo mạn của Goo thiếu gia cũng được dịp bùng phát nên thật sự không có quan tâm ai đúng ai sai. Nhưng mà, để tốt cho Chon Na,...

Vậy cũng không sai nhưng cậu lại không muốn xa Chon Na a~. Làm sao đây???

Song Won Bin cũng thật rối rắm, muốn Kim Chon Na ở lại nhưng cũng thật muốn cô lành bệnh. Thế nên trầm mặc không nói.

Còn Ha Jea Kyung và Jun Ji Hoo thì không biết nói gì hơn, lặng im.

Lúc này ba Kim đang đỡ Kim mụ lại trầm giọng quyết định:

“Ta sẽ đưa Chon Na qua Mĩ, cả Kim gia cũng sang đó luôn nhưng mà đến khi con bé điều dưỡng lại khỏe mạnh thì chúng ta sẽ quay về!”

Tại sao lại phải là điều dưỡng khỏe mạnh? Biết bao giờ thì mới có thể trở về a?? thật là, chủ tịch Kim gương mặt nghiêm túc như thế này cũng là hiếm có, ai lại dám cãi lại cơ chứ?

“Bao giờ thì cả nhà đi a~?”

Ha Jea Kyung nhẹ nhàng hỏi. Kim cha mới suy nghĩ, sau đó nói:

“Này đây, Chon Na sẽ bay chuyến bay sớm nhất. còn ta cùng phu nhân thu xếp xong cũng sẽ đi.”

*****

Song Won Bin buồn bã bước vào phòng học của nhóm F4, hôm nay là Chon Na sang Mĩ rồi nhưng mà cậu không có dũng cảm đi đưa tiễn cô. Hôm qua, khi nhìn thấy sắc mặt nhợt nhạt của cô sau cửa kính bệnh viện cậu đã không kìm lòng được muốn chạy ngay đến ôm cô vào lòng rồi.

Song Won Bin ngồi xuống bàn học của Kim Chon Na, nhìn từng thứ thuộc về cô nhưng sau đó rất nhanh chóng nhìn thấy một quán sổ tay.

Nhìn nhìn, trong quán sổ nhật kí nhỏ màu đen nhỏ nhỏ. Cậu mở ra, nhìn nhìn một lúc liền phì cười. haha, tâm trạng u ám của Song Won Bin nhanh chóng bay cho sạch bách. Cái quái gì vậy chứ?

Này là Chon Na đang vẽ vẽ, mấy cái hình vô cùng buồn cười của 5 người bọn họ. thêm cả một tấm ảnh có đầy đủ F4, Kim Chon Na, Chu Ga Eul, Ha Jea Kyung và cả một cô gái tóc ngắn vô cùng cá tính.

Những nét vẽ cuối cùng thì chính chu nhưng mà hầu hết đều là những nét nghịch ngoạc của cô. Chon Na thanh minh: “Người ta học Luật và Kinh tế mà! Đâu có theo chuyên ngành hội họa a~”

Cuối cuốn sổ còn ghi ghi chép chép vài chữ xấu đến không đỡ nổi:

“Ha ha, cứ đợi đó, ngày người thương ‘định mệnh’ của Goo Jun Pyo xuất hiện, tớ sẽ về góp vui. Chắc là sắp phải đi rồi, đừng buồn hé hé!!!!”

Trên trán Song Won Bin chảy ra mấy vạch đen sì. Yi Jung đứng lúc này lại đi vào, nhìn thấy nụ cười trên mặt Song Won Bin, mặt ngạc nhiên tới mức có thể nhét cả quả trứng vào miệng:

“Này, Won Bin, cậu không buồn hay sao???”

Song Won Bin dấu quán sổ đi, cười hờ hững:

“đi rồi ak?”

“Umk,! Nhưng sao cậu không đi tiễn?”

“sẽ chóng về thôi!”

“cái gì cơ?”

“Không có gì! Thôi, đi về nào!”

Cuộc đối thoại không đâu vào đâu thật sự làm người ta đau cả đầu. mà lúc này lại có điện thoại của Yi Jung vang lên.

“Đại ca! hôm qua Tả hộ pháp của JP định mang người đi quyết đấu với chúng ta nhưng không biết vì sao lại rút quân ạ!”

Song Won Bin cười cười không để tâm:

“Nước sông không phạm nước giếng! Mặc kệ họ!”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 1: Trở về

Kim Chon Na đưa tay lên che ánh nắng mặt trời chiếu rọi khắp trần trụi xứ Kim Chi xinh đẹp này. Chà chà, cô đã rời khỏi nơi này 5 hay 6 năm rồi nhỉ? Oa oa, thời gian trôi nhanh quá làm cô lú lẫn cả rồi, mới có 3 năm mà thôi. Haz,... giờ chắc bọn họ cũng đã học lớp 12 rồi! nếu mà Kim Chon Na cô nhớ không nhầm thì chắc là nữ chính sắp xuất hiện rồi!

Hazz da, đến thế giới BOF này bao nhiêu năm rồi, cũng chỉ mong chứng kiến tận mắt câu chuyện hấp dẫn này thôi, oa oa... mong là không làm cô thất vọng. Kim Chon Na đảo đảo mắt vài vòng, nhanh chóng nghĩ ra hướng đi tiếp theo mà mình phải làm.

Chon Na nheo nheo mắt nhìn ngôi trường Shinhwa trong truyền thuyết này, hazz, thật là không biết trong căn phòng xinh đẹp kia có còn chỗ cho cô không nữa,... Nhờ người khác thì cô không an tâm, chính vì thế phải tự mình hành động thôi!!

Không rõ mấy người đó có còn nhớ đến cô không nữa,... Ga Eul trong sáng hồn nhiên, thi thoảng trong mấy năm này có đến thăm cô, nói cho cô biết mấy mẩu chuyện nhỏ nhỏ về bọn họ.

Rõ ràng là cha mẹ Chon Na không hề quan tâm đến mấy người kia, tuyệt không cho phép họ đến thăm cô lần nào. Kim mẹ nghĩ rằng vì mấy người này nên bệnh tình của Chon Na mới chuyển biến xấu, bọn họ thật là họa vô đơn chí mà.

Nhanh chóng đến phòng hiệu trưởng, không hề gõ cửa mà đi thẳng vào trong, Chon Na mỉm cười nhìn lão nhân trước mắt. aid a, giật mình thì có nga!

“Này, lão Lee, còn nhớ tôi chứ?”

Hiệu trưởng Lee vốn đang rất tức giận vì có người tự tiện xông vào văn phòng của mình, đang định trừng phạt người nọ thì ngay lập tức đứng hình. Trời ạ, lão đã nhìn thấy ai vậy? Lão có bị mù không vậy? Đây là,...

“Kim tiểu thư?....”

Ngập ngừng nói với ngữ điệu không chắc chắn, này là... cô gái trước mắt này có phải là vị tiểu thư gây ra phong vân những năm đó? Đã 3 năm rồi, lão cũng thật là... hazz, nhìn cô gái xinh đẹp như tiên này, tự nhủ, chắc cũng chỉ có người đó mới có gan nhường này.

Chon Na nhướn mày, chà chà, may mà lão hiệu trưởng này không quên cô, nga~ thật là rắc rối nha!

“Hiệu trưởng Lee, đúng là trí nhớ không tồi đâu nhỉ?”

Hiệu trưởng Lee thầm đổ mồ hôi lạnh sau lưng, cười đến méo xệch miệng. Nha, thông tin của lão cũng là không tồi nga, nghe nói Kim tiểu thư kia đã trốn khỏi Mi mấy ngày trước, này không phải là mấy đại gia tộc đều đang tìm cô hay sao? Cô tới đây làm gì? Ông còn muốn an ổn sống qua ngày, không có muốn bị cách chức nha!

“Ha ha, hiệu trưởng Lee này, đừng lo lắng như thế, tôi đến đây chỉ là muốn nhờ ông một việc vô cùng nhỏ thôi, không có to tát gì đâu! Ông an tâm, công việc của ông cũng chẳng ảnh hưởng nhiều a~”

Này, Lee lão than thầm, việc nhỏ tới mấy của Kim tiểu thư Kim gia trong mắt mấy cậu kia chính là đại sự có được không? mà mấy người kia đâu có coi lão già như ông ra gì? Ông chỉ là bù nhìn, không giám cãi mấy người ấy một câu có được không? Nhưng mà, ông lại càng không dám đắc tội vị đại thần ngay trước mặt được!

“Này Kim tiểu thư, có gì cứ nói, chuyện giúp được tôi nhất định sẽ giúp!”

“Hay lắm, này nhé, ngày mai lớp 11B sẽ có một học sinh nữ mới chuyển vào, là họ hàng xa của ông, được chứ?”

Oa oa,... hiệu trưởng Lee nước mắt thành hàng a~, có phải không vậy? Kim tiểu thư theo như lời đồn là thiên tài ngàn năm có một, đã tốt nghiệp hẳn bài thi của đại học kinh tế hàng đầu thế giới rồi cơ mà? Sao lại muốn đi học cơ chứ? Mà vị tiểu thư này cứ cho như là muốn đi học thì cũng là lớp 12, sao lại muốn vào lớp 11B a?~

Lớp 11B? Này bà Goo cũng đã có lệnh sắp xếp cô nữ sinh gây huyên náo cho trường mấy hôm trước vào đó học, nay là Kim tiểu thư lại muốn vào đó

hôm, chuyện gì đã xảy ra ta?

Không ổn rồi! Làm sao bây giờ, nhìn đôi mắt đẹp đang dần hép lại, miệng đang nhếch lên một đường cong khó lường của cô, hiệu trưởng Lee cuối cùng cũng phải đầu hàng:

“Kim tiểu thư, chuyện này được rồi, ngày mai tiểu thư có thể đến lớp rồi!”

Kim Chon Na vô cùng hài lòng với kết quả này, đứng dậy vươn vai, quay lưng. Trước khi đi, cô còn quay đầu lại, nháy mắt đẹp:

“Này, hiệu trưởng Lee, hôm nay ông đã gặp ai trong văn phòng này í nhỉ?”

Lee lão toát mồ hôi hột, nhẹ nhàng đáp trả:

“Ha ha, hôm nay tôi không hề gặp ai cả, một người cũng không. Kim tiểu thư, đi mạnh khỏe!”

Nói xong ông còn cúi người rất lịch sự cúi mình, Chon Na hài lòng gật đầu, liếc mắt rồi thản nhiên nói:

“Chuẩn rồi đấy, ông mà chịu sự uy hiếp của bất kì ai mà nói ra thì... ừ ừ, hiệu trưởng Lee, ông hiểu rồi chứ?”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 2: JP (1)

Bước ra khỏi phòng hiệu trưởng, kia Kim Chon Na vui vẻ, thông thả bước đi tới một khu phố người dân thường. Đây là Chon Na cũng đã đi tìm rất lâu mới có thấy tiệm giặt ủi Jan Di đó nha!

Chon Na nhanh chóng gõ cửa bước vào, nhìn thấy một vị phu nhân tóc xoắn xinh đẹp đang ngồi tính toán gì đó. Chắc là tính toán sổ sách đi?!

“Xin chào!”

Vị phu nhân kia quay người qua, nhìn thấy một cô gái đang đứng ngoài cửa. Dáng người vô cùng xinh đẹp nhưng mà gương mặt thì không ổn lắm, đầy tàn nhang mà lại có mắt kính to đùng đeo ngang mặt, tóc mái che dài quá nửa, nhìn thế nào cũng giống như một con mọt sách a!~~

“Tiểu thư cần gì ạ?”

“A... bác, cháu chỉ muốn hỏi rằng gần chỗ này có nhà cho thuê hay không thôi? Cháu cần một căn phòng, rất nhỏ thôi, có thể là ở chung 2~3 người, này giá thuê dao động dưới 200 000 won 1 tháng ạ!”

Này là làm gì có giá nhà thuê cao như thế bao giờ? Chon Na đây chính là nghịch đùa thôi, thử nghĩ cách không xem có thể ở nhờ nhà cô đại gia không nếu mà không được nữa thì tìm người mua đứt căn hộ kế bên là được thôi! Chuyện gì chứ chuyện ở chung phòng chật chội Chon na quen lắm, tuy là qua gần chục năm nhưng mà chuyện này không có làm khó cô, ngày trước khi ở trong cô nhi viện, nhiều khi còn khổ hơn thế này nhiều!

Đôi tròn mắt của má Jun đảo một vòng, quan sát kĩ Kim Chon Na, cười cười nói:

“Này con gái, con là muốn thuê nhà làm gì vậy?”

“A~~. Cháu chỉ muốn có thử cảm giác đi học trọ thôi ạ. Cháu là học sinh của trường Shinhwa ạ!”

Này đừng nghĩ Chon Na không dung nói mình học ở đâu nhá! Không có đâu, cô đã suy nghĩ kĩ rồi, tính cách của cả gia đình này Kim Chon Na cũng đã nắm trong lòng bàn tay a~.

Không để Chon Na kịp chớp mắt, quả nhiên sau khi nghe Chon Na nói xong, Jun mụ đã nhanh chóng tươi cười, thầm nghĩ đây chắc chắn là một tiểu thư nhà giàu sốc nổi a~. Thêm vào đó, phù phù nắm giữ quan hệ với một tiểu tư nhà giàu gây thơ, hơn 200 000 won tiền nhà, 200 000 won đó! chuyện này là quá lời rồi.

Nghĩ là làm, Jun mụ đã ngay lập tức kéo Chon Na vào nhà, cho cô nhìn qua căn phòng của con gái và con trai mình. Chuyện này dễ thôi, chỉ cần cho Geam Jan Suk ngủ cùng ba nó và mình, Geam Jan Di cùng vs tiểu thư này đều là con gái, chuyện này thế là xong.

“Tiểu thư, cô xem căn phòng này thế nào? Cô chỉ phải ở cùng Jan Di con gái tôi thôi!”

Kim Chon Na trong lòng mỉm cười tự mãn nhưng ngoài mặt thì hơi nhú máy một chút:

“Này cũng được nhưng mà, cháu không có biết nấu ăn, nên là cháu có thể đưa tiền cho bác, bác có thể nấu bữa tối cho cháu được không ạ? Bữa trưa thì cháu có thể ăn ở trường ạ!”

“Được chứ! Được chứ! Này rất rẻ thôi, rất rẻ thôi!”

Không để Jun mồm nói nhiều hơn, Chon Na đã vội nói:

“Này là ở trường một bữa của cháu đã hơn năm mươi ngàn won (gần 1 triệu VNĐ), nhà mình có thể lấy nguyên liệu là 20 ngàn won được không ak?”

Geam mụ mụ run người, một bữa trưa hết hơn 50 ngàn won? Này cũng quá đáng lắm a~ Người giàu có có khác! Còn 30 ngàn won? Đủ cho cả nhà bà ăn uống cả tháng khi dè dặt chi tiêu a~. Vị tiểu thư này đúng là thần tài rồi!

“Được, được, chuyện này tất nhiên là được thôi!”

Không hiểu sao hôm nay bà lại có thể rước một vị thần tài về nhà kia chứ? Thật là hạnh phúc quá đi mà!

Lúc này, bên ngoài nhà lại vang lên tiếng động, một người đàn ông trung niên mang theo vẻ khắc khổ đi vào nhà, nhìn thấy Kim Chon Na thì há miệng định nói gì đó nhưng mà lại bị bà Geam bịt miệng lại.

Chon Na cười lễ phép nói:

“Cháu có việc đi trước, cháu có để hành lí ở lại đây, mong bác có thể sắp xếp giúp ạ!”

“được, được, có việc cứ ra ngoài đi! Ha, bác sẽ sắp xếp giúp a~”

“Dạ, đây là tiền cho bữa tối ạ! Cháu ra ngoài trước!”

Nói xong, Chon Na đã vội bước ra ngoài, thăm nhủ, mọi chuyện thuận lợi ngoài sức tưởng tượng a~! haha, phải đi tới chỗ bang nhóm xem như thế nào mới được!

Nghĩ sao làm vậy, Chon Na nhanh chân bỏ lớp tóc giả và hóa trang, nhanh chóng đeo lên mặt chiếc mặt nạ hồ điệp màu đen vào. Đúng thế, cô chính là Hắc hồ điệp, bang chủ bang JP, bá chủ khu Gang Nam.

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 3: JP (2)

Kim Chon Na nhanh chóng đi tới khu Gang Nam, gặp được một nhóm côn đồ đang ngồi uống rượu ngay đầu phố. Cô nhanh chóng ghé lại, mỉm cười nói với chủ quán rượu soochu, lãnh khốc nói:

“Này là Hắc Bạch Hồng Thập nhị Liên Ưng?”

Đây là khẩu hiệu của bang nhóm, chuyện này chỉ có thể người trong nhóm biết được, trong mặt khẩu có tên đầy đủ của bang chủ, hai phó bang chủ và 12 hộ pháp. Những ai nói ra khẩu hiệu này không phải là người có địa vị bình thường trong bang thì cũng là bọn kẻ thù tra hỏi được.

Nghे xong lời nói của Kim Chon Na, lại nhìn thấy mặt nạ màu đen của cô, ông chủ quán rượu nhanh chóng nói tên chạy bàn đi vào tổng bộ. Kim Chon Na gật đầu hài lòng, ngồi xuống chiếc bàn gần nhất.

Không lâu sau, có một thiếu nữ đo mặt nạ hồng hồ điệp đi ra, cô gái này nhìn thấy Kim Chon Na thì khẽ ngáy người, vội chạy đến bên cạnh. Chủ quán rượu thì khẽ gật đầu rồi nói:

“Tà hộ pháp!”

Kim Chon Na cười cười, nháy mắt:

“Lee Ha Na, đã lâu không gặp!”

Ha Na đau đầu, đưa tay lên đánh vào trán Chon Na cười tươi:

“Đây là đã bảo hãy gọi ta là Lee tỷ tỷ mak!”

Chon Na cười nhếch miệng, tránh thủ động của Ha Na. nhanh nhẹn bước vào trong khu phố nhộn nhịp, nhìn quanh, cô cười nói:

“Đây, trong mấy ngày gần đây có chuyện gì quan trọng không vậy?”

“Ừa, mấy hôm trước bang BN có đến nơi đây, lại định dành địa bàn của chúng ta. May mà lần đó Shin Nee giả bộ làm muội để nâng cao sĩ khí, cuối cùng đã có thể đẩy lùi được!”

Chon Na cười cười, phố Gang Nam là một miếng mồi béo bở a~. Đây là cũng không phải là chuyện hay! Nhưng mà lâu quá không đến đây, có lẽ là phải đi thu thập một lát thôi!

“Đây Chon Na, muội về đây lão gia và phu nhân có biết hay không?”

Chon Na cười khan, nhanh chóng nhìn vào mắt của Ha Na, cười:

“Ha Na, chuyện này tuyệt đối phải giữ bí mật nha! Nếu cô mà nói chuyện này cho ba mẹ tôi biết thì hay rồi đó! Tôi không chắc là sau này mấy người có thể tìm được tôi đâu nha! Hi hi...”

Lee Ha Na cười bất lực, thật là, haz da đúng là cô rất rõ ràng tính cách của Kim Chon Na nha

“Nào thôi thôi, lâu lắm rồi không có về đây! Mau dẫn tôi đi chơi đi mà!”

“Hazzz, tiểu thư à, cô thật là...”

.....

Nhà nhem tối, Chon Na lại hóa trang rồi chạy về Geam gia. Vừa bước vào nhà, Chon Na đã giật nảy mình trước sự nồng nhiệt của gia đình này. Bây giờ Geam Jan Di chưa có về nhà, chỉ có 3 người đang chào đón cô.

“Ha ha, cháu về rồi à? Mau... mau vào đây, ta đã làm những món ăn vô cùng ngon đây nè!”

“Đúng vậy, mau mau ngồi xuống đi nào!”

Gaem cha cũng cười tươi. Gaem Jun Suk cười để lộ ra hàm răng trắng tinh:

“chị, chị tên là gì vậy? Nghe nói chị học ở Shinhwa, chị có hay không quen biết F4?”

Kim Chon Na cười cười, nói:

“Chị hả? Chị tên là Kim Mi Jang, haha...”

Đang định nói tiếp thì cô nghe thấy tiếng gõ cửa lịch sự vang lên, Jun Suk hơi giật mình chạy ra mở cửa, vừa nhìn thấy người đứng ngoài cửa Chon Na hít một ngụm khí lạnh, oa,... hóa ra kịch tình câu chuyện bắt đầu từ mấy hôm trước rồi a~~.

Nghĩ nhiều rồi, Kim chon Na quay mặt vào trong, không dám nhìn thẳng vào mặt thư kí Wang nữa kia! Thư kí của bà chủ tịch tập đoàn Shinhwa, tới đây chắc là để mới Gaem Jan Di đây mà!

Lúc sau khi Jan Di về tới nơi thì cả gia đình này như bay trên mây, khoe uớm đồng phục của Shinhwa lên người của Jan Di, nhìn cô bé ngây bỏng người ra thật sự là như một buổi hải kịch quay chậm nga!

Cho đến khi thư kí Wang rời đi, Chon Na vẫn muốn cười bể bụng. Thật là quá buồn cười mà! Hắc hắc, không thể tưởng tượng nổi mà. Gia đình này thật vui tính, không biết những ngày sống cùng họ sau này sinh động tới mức nào đây!

Gaem Dan Di chưa kịp định hình lại thì lại nhìn thấy Chon Na đang ngồi trước bàn cơm, vội vàng hỏi:

“Đây, oái, đây là ai vậy?”

“Ha ha, vui quá mà quên mất, cô bé này là Kim Mi Jang, đang ở trọ trong nhà chúng ta đó, từ nay cô bé sẽ ở cùng phòng với con!”

Gaem mụ mụ cười tươi giới thiệu. Gaem Jan Di giật mình:

“Vậy còn cả nhà mình thì sao?”

“Lo lắng gì hả con gái! Chuyện này vô cùng đơn giản, cha mẹ cùng Jun Suk sẽ nằm ở phòng khách được cơ mak! Còn nữa nhé con gái, cô bé này cũng học cùng con ở Shinhwa đó, lại cùng lớp với con nữa! thật là cô bé quá có duyên vs gia đình chúng ta mà!”

Gaem Jan Di nhăn mặt:

“Mẹ, nhà chúng ta chật trội như vậy, mẹ nói sao mà lại cho người lạ thuê chứ?”

Chon Na nghe vậy thì than thảm không hay, ngay lập tức giả vờ đáng thương:

“Này,... bây giờ cậu định để mình là ra ngoài đường ờ sao? Hức...”. Chon Na ầm ức nhăn mi, mặt như trực khóc, long lanh nước.

“Không... mình không có ý này đâu mak!”

Gaem Jan Di tiến đến đỡ dành Kim Chon Na, Chon Na cười cười trong bụng, này đừng mơ thoát khỏi tay ta! Ta nhất định phải xem được bằng hết vườn sao băng nhá!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 4: HÀi Kịch nhà họ Gaem

Chon Na tươi cười nhìn Gaem Jan Di khó xử, này ngồi ung dung một lát thì thấy ngoài nhà có một vị khách bước vào.

Chon Na yên lặng tiến vào phòng trong, yên lặng nghe ngóng một lát cho đến khi nghe được những tiếng gào thét sung sướng ở bên ngoài nào là Shinhwa Shinhwa gì gì đó. Nhíu nháu mày lo lắng đi ra thì thấy má Jun đang nhảy nhót rất vui sướng còn ba Jun cười tươi cầm một bộ đồng phục múa may, Gaem Jan Suk thì cầm một chiếc máy ảnh đời cũ quay hình, lại nhìn ra Gaem Jan Di bắt lực vật tóc.

Được một lúc cuối cùng Chon Na đã hiểu ra, híp mắt đánh giá mấy người, này một vở kịch nhảy rất thú vị đấy chứ? Má Jun nhìn thấy Chon Na bước ra thì mỉm cười tiến lại gần:

“Này,... cháu là học sinh của Shinhwa sao? Đây là ngày mai Jan Di cũng sẽ tới trường đó học, cháu hãy giúp con bé tìm bè bạn nhé!”

Chon Na cười trừ nói:

“Việc này thì lại không được rồi ạ, cháu cũng là vừa mới chuyển về đây,.. không quen hoàn cảnh cho lắm, vậy thì...”

Bà Jun cười như không cười nghĩ một lát, Kim Mi Jang này lai lịch không rõ ràng, cũng rất có thể không phải là con nhà giàu như con gái mình, thêm vào đó lại không biết gì về Shinhwa. Mọi mặt đều kém Jan Di nhà mình, lạ còn không xinh đẹp bằng con bé. Sau này xác xuất trở thành phụ nhân tập đoàn nào đó cũng chẳng phải dễ dàng...

Nghĩ qua một lượt như vậy, cuối cùng Jun mẹ cũng quay đầu lại phía Chon Na. vẫn tươi cười nhưng giọng điệu khách sáo, không còn thân mật như trước nữa, lại cũng mang thêm vài phần kiêu ngạo:

“Không sao cả, vậy đi, hai đứa cùng tới trường ngày mai bác trai sẽ đưa 2 đứa đến nhé!”

“con đã nói là chết con cũng không đi, mẹ đừng nghĩ con sẽ bán mình vào cái hồ bơi !!”

Chon na chưa kịp trả lời thì Gaem Jan Di đã hét lên rồi chạy vào phòng. Chon Na ần ần hiểu nên cũng không mận mà lăm dạ vâng rồi nhắc chân đi vào phòng.

Nhìn Gaem Jan Di đang ôm con gấu bong phụng phịu, Chon Na tiến đến, hỏi:

“Này, tại sao em, à vì chị đi học muộn nên hơn em một tuổi. mà tại sao em lại không thích vô Shinhwa học?”

Jan Di ngừng mặt lên, nghĩ một lát rồi nói:

“Chị có từng nghe tới F4 chưa? Shinhwa vốn không phải trường học mà là địa ngục chỉ vì cái lũ đó. Em không thể nào mà chịu đựng nổi, em vào trường đó rồi sẽ sống sao được cơ chứ?”

Chon Na phì cười, chà, mấy cậu nhóc này hung danh lan xa nhỉ? Nhưng mà cô cũng nghiêm túc nói:

“Không thể thăm tới vậy đâu, tuy bọn họ có tự kiêu một chút nhưng nói chung thì chỉ là có Goo Jun Pyo hơi trẻ con một chút, còn mấy tên kia kẻ thì không quan tâm, kẻ thì xem trò vui, vậy thôi hà, không cần áp lực lắm đâu.”

Chon Na kiên nhẫn nói. Gaem Jan Di suy nghĩ một chút rồi nói:

“Ừm! Nếu là vậy thì có cơ hội em sẽ dạy dỗ họ một trận, thêm vào đó, này là em cũng muốn bơi nữa!”

“Vậy mới là Wonder girl, nữ anh hùng của thời đại chứ?”

Hôm nay xem qua mấy tạp chí lá cải, vậy mà nội dung làm cho Chon Na cười rụng cả răng. Công nhận dân chúng phản ứng tích cực tích cực đó chứ?

Nghe xong Chon Na trêu đùa, Jan Di ngại ngùng cúi đầu, lát sau lại mạnh mẽ ngẩng lên, hỏi:

“Chị Mi Jang, chị nói là mới nhập học mà sao biết rõ về F4 vậy?”

Chon Na cười nhẹ, đôi mắt tím mông lung ẩn sau lớp kính áp tròng nâu sậm như tỏa sáng, xuyên về một thời hư vô, nói như tự nhủ với lòng:

“Này,... F4, cũng rất nổi tiếng đấy chứ? Hơn nữa, chị là mới chuyển về nhưng mà trước đây chị cũng đã theo trường này!”

“Vậy hả? ủa vậy thì tại sao chị lại ra nước ngoài?”

“Chị bị bệnh, ra nước ngoài để trị bệnh a~”

“Vậy chắc là chị Mi Jang đã khỏe rồi chứ?”

Chon Na cười mông lung, than:

“Có lẽ!”

Gaem Jan Di thấy Chon Na hỏi như vậy thì không hiểu đầu của tai nheo ra sao nhưng nhìn về mặt của Chon Na thì không dám hỏi thăm nữa, gật đầu nói:

“Vậy thì em quyết định ngày mai sẽ đi Shinhwa, xem nó làm gì được nào! Thôi, cũng muộn rồi, ta đi nghỉ thôi!”

*****

Sáng sớm hôm sau, khi đang mơ ngủ Chon Na đã bị đẩy lên chiếc x của tiệm ủi đồ rồi. Cho tới khi tiếng gia đình tai nhức óc vang lên cô mới tỉnh ra phân nào. Thấy mọi người nhìn mình một cách kì lạ mới than thầm sao mình không nhớ ra tình tiết này cơ chứ?

Mặt dày như Chon Na cũng thấy hai tai mình nóng rần, vội kéo Jan Di đi. Lúc chạy khỏi mới nhớ ra là ai biết mình là ai? Xấu hổ làm gì cơ chứ? Tiểu bá vương của Shinhwa sa sút tới tình trạng này đúng là thảm mà!

Lúc chen qua dòng người để tìm đường tới hồ bơi, Chon Na nhìn anh chàng mặt một chiếc áo sơ mi rất đẹp khoe khoang về chiếc áo của mình, chợt nhớ ra rằng, oa! Chiếc áo này sẽ không còn giữ được lâu đâu mà~

“Này! Chị Mi Jang, trường này ai cũng khoe khoang như vậy hết sao? Này, chị cũng...”

Jan Di nhìn qua gương mặt đầy tà nhang cùng kiểu tóc của Chon Na thì nhũn mảy, chắc chị Mi Jang sẽ không như vậy chứ?

Chon Na bật cười:

“Ai, xem ra chị đi lâu rồi, rất là lạc hậu! Đừng có hỏi chị mà!”

Jan Di như có vẻ thấu hiểu, xem ra nhà chị Mi Jan không khá giả mấy nên không thể theo được bọn họ? Hoặc là chị í không quan tâm đến mấy chuyện này đi?! Chắc là về sau rồi!

“Nào, hia chị em mình đi tìm bể bơi, không quan tâm mấy chuyện nhảm nhí này nữa!”

Nói xong, Jan Di kéo Chon Na đi. Đi được một lát đã nghe thấy một thanh âm thật du dương, hai người vô thức tiến tới nơi đó.

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 5: Tam Đại Mỹ nhân Shinhwa

Đứng trước mặt hai cô gái giờ này là một thiên thần vô cùng đẹp. Mái tóc màu vàng kim lấp lánh dưới ánh nắng của sáng sớm. Gương mặt hoàn mỹ với vẻ mặt say đắm khi chơi violong. Bộ đồ màu trắng kết hợp vô cùng làm cho người ta nhầm tưởng đây là thiên sứ hạ lạc nhân gian!

Kim Chon Na nhìn Jan Di chìm đắm bởi nhan sắc ‘Hoa nhường nguyệt thẹn’ của Ji Hoo thì không khỏi kêu một tiếng, này, nếu là như vậy thì chị em tốt Ha Jea Kyung của cô có một địch thủ lớn nha!

Nghe thấy tiếng kêu rất nhỏ của cô, Jun Ji Hoo dừng đàn, Jan Di cũng quay sang, Ji hoo nhìn kĩ Chon Na rồi hỏi:

“Có chuyện gì vậy?”

Bị nhìn chăm chú như vậy, da đầu Chon Na run lên lờ như bị phát hiện thì làm sao? Vậy là cô càng cố tình nép vào sau Jan Di hơn, tỏ vẻ như xấu hổ nhưng lại không phải a~

“A,... chúng tôi muốn hỏi bể bơi ở đâu?”

“Cô là?...”

“A... tôi tên là Gaem Jan Di, còn đây là Kim Mi Jang, hai chúng tôi vừa chuyển tới lớp 11B, rất vui khi được làm quen! A, xin lỗi vì đã làm phiền, tạm biệt.”

Tới lúc này Kim Chon Na không thể không lộ đầu ra nói tạm biệt rồi dắt tay Jan Di lùn đi nhưng chưa được 2 bước đã bị gọi lại. Jun Ji Hoo không ngờ lại bước tới, nhìn kĩ Chon Na rồi thở dài rồi đi.

“Sao vậy?”

Jan Di hỏi thử. Vậy mà Ji Hoo lại đứng lại 1 lát, trả lời”

“Không có gì, giọng của cô Kim rất giống một người quen của tôi!”

“A...”

“Vậy chúng tôi đi trước nhé!”

Kim Chon Na nói xong liền dùng hết sức kéo Ja Di đi. Geam Jan Di cười cười nhìn Chon Na kéo mình nhanh đi nói:

“Nek, chị Mi Jang cũng thấy là anh í rất đẹp phải không? Đánh đàn nghe cũng rất hay nữa ha?!”

Chon Na khó nhọc gạt đầu, cũng may là cô quyết định hóa trang chứ không cứ đi cùng nữ chính là có rất nhiều khả năng gặp F4 nha! Hic, thật là đáng thương mà, không biết mình có an ổn sống tiếp đến lúc xem xong phim hay không ta?

Cho đến lúc Gaem Jan Di vào xem xét hồ bơi, Chon Na mới run rẩy rút điện thoại từ trong túi ra, gọi đến một số. không lâu sau, từ bên kia đã truyền tới một giọng nói rất hay:

“Alo, ai vậy?”

“Hi hi,... Kyung hả? Minh nek!”

Vừa dứt lời, từ đầu giây bên kia đã truyền tới tiếng hét muốn nổ màng nhĩ:

“Kim Chon Na? thật là cậu hả? Lạy trời, con nhỏ này! Thật là, nói nhanh, cậu đang ở đâu? Không khai ra thì cậu biết rồi đó! Bệnh như vậy mà dám?!”

“Khoan,... khoan... Kyung, nghe mình nói đã... mình vừa mới về được mấy hôm, đang ở Shinhwa nek. Ha~ bên này đang có một vụ rất hay nghe! Mình thấy có hứng thú không nhỏ nek. Về đây chơi với mình đi ha?!”

“Đừng nói là cậu nhắc đến cái vụ Wonder girl đó nhé?”

“Chuẩn rồi, nhanh đi, haha, Jan Di cô bé này rất dễ thương, này là hình như cô ý có ý vs Ji Hoo đó nha!”

Chon Na đảo mắt, nhanh chóng bịa chuyện. nhưng mà Ha Jea Kyung nghe được thì ngay lập tức nổi khùng:

“Cái gì? Ai dám đụng vào Ji Hoo của mình? Nhưng mà bên này mình không ổn, tầm hơn tuần nữa mới về được nha! Hay là thế này, cậu giúp mình nha!”

“Này, mình đang đầu điểm thân phận nha! Không có tiện làm mấy việc đó na!”

Chon Na cười gian manh, này mau về đây đi chứ? Lọ lem thời hiện đại nha! Câu chuyện cứ như cổ tích không à. Không xem thì không ổn nha!

“Thôi,... thôi được rồi, này ngày mai mình sẽ điều Ga Eul về đó giúp mình ha? Nhớ phải giúp em ấy đó!”

Nghe sao sao ta? Điều về à? Hay ta? Nhưng mà Ga Eul như vậy về cũng được nha! Quá hoàn hảo. Xong xuôi cô Chon Na ngay lập tức cúp máy.

Mà bên kia Ha Jea Kyung thấy vậy thì ngay lập tức gào lên thảm thiết. Sao con nhỏ Chon Na này trở nên đáng ghét như vậy chứ? Đùa ư, tại sao lại không ns gì đã cúp máy rồi?

Lúc này Gaem Jan Di đã xem xong, đi ra, kéo Chon Na về lại đại sảnh. Bước trên sảnh đá hoa cương, Chon Na vui vẻ nhảy từng bước, nhưng mà đột nhiên lại có người hét lên:

“F4, F4 tới kia!”

Gaem Jan Di tò mò kéo Chon Na qua đó. Nhìn 4 mỹ nam lần lượt bước tới, Chon Na cũng không cưỡng lại việc yy mấy lần, muốn chạy ra ăn đậu hủ của mỹ nam quá đi hà!

Goo Jun Pyo ngang tàng kiêu ngạo.

Jun Yi Hoo đẹp lạnh lùng như thiên thần.

So Yi Jung hoa hoa cười tươi lãng tử.

Song Won Bin đẹp trai ngời ngời, nhếch nhếch khóe môi thật là đẹp trai a~

Cả 4 bước tới trước trong nắng sớm, quá đẹp lun! Vậy mà lúc này Ji Hoo lại lạnh nhạt liếc qua 2 người. Chon Na cầu khẩn mấy người chó có nhận ra mình!

Sau khi F4 đi, Gaem Jan Di vô cùng tức giận phi nhỏ F4, mấy người kiêu ngạo đáng ghét! Lúc này lại có 3 người bước tới, nhìn Jan Di đang phi nhỏ F4 bằng con mắt kì thị.

“Oh My God!”

Chon Na quay sang, lạnh nhạt nhìn lại, chung quy là không quen. Gaem Jan Di hỏi:

“Mấy cậu là ai?”

“Chúng tôi ư? Đúng rồi! Giới thiệu hơi muộn ha. Nhưng nhắc tới chúng tôi thì Ginder, Sunny, Miranda. Chúng tôi là những bông hoa của Shinhwa, nói không ngoa cũng không kém ngũ đại mỹ nhân mấy đâu!”

Nghe mấy người kia tự sướng, Chon Na lắc đầu, nhưng lại ngạc nhiên hỏi:

“Ngũ đại mỹ nhân?”

Sao Chon Na lại cảm giác được mình bị khinh thường ta? Ginder lắc đầu ngán ngẩm nói:

“Này thật là lạc hậu! Đi cùng con bé giặt ủi này, chắc cũng không khá khẩm gì đâu nhỉ? Ha ha, nhìn mày này, cái mái tóc xù mì, kính gọng to đùng lại thêm cả cái mặt đen đúa của mày nữa! Sao lại không biết đến ngũ đại mỹ nhân chứ? Họ chính là những cô gái tuyệt vời nhất của Hàn Quốc này đây. Tứ đại mỹ nam, ngũ đại mỹ nhân, đừng có nói là mày không biết tới thật đấy nhé?!”

Chon Na nhú mày, tứ đại mỹ nam là F4 thì nghe lọt chứ ngũ đại mỹ nhân thì không có nga!

Trong lúc Chon Na đang sững sờ thì mấy người Sunny đã nói xong, đi mất. Gaem Jan Di nhú mày thờ dãi:

“F4 là thứ quái quỷ gì đâu vậy?!”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 6

Nguồn nhảy chương mời các bạn đọc chương tiếp theo

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.3 - Chương 7: Về Tứ đại mỹ nam cùng ngũ đại mỹ nhân

Buổi tối về, Gaem Jan Di chạy tới chỗ Gaem Jun Suk, nhanh chóng nói:

“Jun Suk, mau xem cho chị, chị muốn biết F4 là dạng gì mà lại kiểu ngạo như vậy a~”

Kết quả là Jan Di bị em trai mình nhìn với con mắt khinh thường, tự hỏi tại sao trên thế gian này lại có người không biết gì về F4 cơ chứ?

Nhưng mà cậu cũng rất tốt bụng, mở laptop yêu quý của mình ra, và tra thử F4 mà hàng ngàn đáp án hiện ra. Jun Suk nhanh chóng chọn bừa trang ngay đầu và từ từ thuyết minh:

“Này đầu tiên là Song Won Bin. Thiếu gia Song gia gia tộc, là một gia tộc sở hữu rất nhiều bất động sản. Chính là người thừa kế tập đoàn Il Shim, tập đoàn đứng đầu trong ngành xây dựng. Nghe đồn một nửa đảo Jeju chính là tài sản của họ. Tài sản vô cùng khủng bố, các quán bar, club ngầm, ... nhiều vô số kể. Ngoài ra nghe nói gia tộc của họ còn sở hữu tổ chức đứng đầu giới Mafia, trùm phái Il Shim, tổ chức có lịch sử hơn 50 năm trong lĩnh vực này đó. Còn nữa, nghe đâu cậu ta còn đang trực tiếp quản lý một băng đảng khá nổi nữa đó!”

Gaem Jan Di rùng mình, quay về hướng Chon Na đang lơ đãng, cười hỏi:

“Chị Min Jang quen hẳn ta ư?”

Chon Na nhướn mày:

“Sao em lại hỏi như vậy?”

“À, ... không có gì đâu, chỉ là em thấy tâm trạng chị có vẻ khác và khá là quan tâm đến mấy người F4 này ha?!”

“Không có gì! Vậy tiếp tục đi Jun Suk!”

“A... tiếp tục... ra mắt từ khi 16 tuổi. là một nghệ sỹ gồm trẻ đầy tài năng và triển vọng. So Yi Jung chính là người đã được UNESTCO công nhận là nghệ sỹ gồm trẻ tuổi và tài năng nhất! Không chỉ như vậy, cha của anh ấy chính là nghệ sỹ gồm thành công nhất hiện nay và ông anh ấy chính là cũng là chủ tịch viện bảo tàng Woo Song nữa.”

Jan Di cảm thán:

“Cuối cùng cũng thấy một tên có tài năng thật sự a~”

“Hừ, chị đừng mơ tưởng gì nhé! Nhìn đi, hê hê, thấy cô gái dễ thương này chứ? Chính là nhà điêu khắc nữ nổi tiếng thế giới Chu Ga Eul đó! Nhìn xem, Chu Ga Eul đứng cùng So Yi Jung mới hợp làm sao ha?! Hừ, thật là ngưỡng mộ mà!”

“Ừa, xem về F4 sao lại hiện lên thông tin về Chu Ga Eul vậy?”

Chon Na nhú mày hỏi, lâu lắm không tìm hiểu sao lại có cả chuyện này ta? Gaem Jun Suk thở dài giải thích:

“F4 tuy là nam thần trong lòng vô số người nhưng mà họ lại là người mà không ai dám mơ tưởng. những cô gái được đề cập trong này đều là những tiểu thư danh giá và tài năng rất có thể sẽ trở thành một đôi với họ a~”

Gaem Jan Di cười nhưng chợt nhớ ra, vội hỏi:

“Còn 2 người nữa, giới thiệu mau đi!”

“Được thôi, người thứ ba chính là Jun Yi Hoo, chị có nhìn thấy đứa bé trong hình này không? Đúng vậy chính là anh Yi Hoo hồi nhỏ đấy. Ông nội anh í chính là cựu tổng thống nước ta đó. Gia tộc của họ chính có rất nhiều những trung tâm văn hóa văn nghệ trên toàn quốc. Hơn nữa còn sở hữu một đội bóng đá và bóng chày bên Châu Á nữa!”

“Nói luôn người thứ 4, người mà em hâm mộ nhất. Goo Jun Pyo, thiếu gia tập đoàn Shinhwa, một trong 2 tập đoàn thống trị kinh tế Hàn Quốc. Là người giàu có nhất F4 và cũng ẩn ẩn chính là nhóm trưởng nhóm F4 nha! Được rồi, xong rồi đó!”

Gaem Jan Di ngắt người ra một lúc rồi quay lại hỏi:

“Này, em nói là cái vụ mấy vị tiểu thư có thể sánh vai với F4 í, là những ai vậy?”

Gaem Jan Di bất chợt nghĩ tới chàng thiên sứ Jun Yi Hoo ấy, thậm chí, ai có thể xứng đôi với anh ý nhỉ?

Gaem Jun Suk cười tươi, nói:

“Cái này ngược lại dễ này, mấy người thuộc trong danh sách này chính là những nữ thần trong tim toàn bộ thiếu nam Đại Hàn dân quốc đó. Nói cho chị từ cuối lên đầu nhé!”

“Được rồi, nhanh đi!”

Chon Na ngồi bên cạnh này giờ cũng gật đầu ủng hộ, cô buồn ngủ lắm rồi ỉ!

“Đứng thứ 5 chính là Jung Ji Eam tiểu thư. Hazz, người này được xếp vào bảng chỉ vì lí do cho đủ ngũ đại mỹ nhân mà thôi. Nhan sắc kém hẳn mấy người kia nhưng mà được cái rất tốt tính và tài năng nha!”

“Người đứng thứ 4 chính là siêu mẫu quốc tế Min Seo Hyun , chị ý là người thừa kế của tập đoàn mình nhưng lại không quan tâm mà đi làm người mẫu. trong mắt mọi người thì nhan sắc của chị í đáng xếp nhì nhưng nhiều điều kiện lại bị chèn xuống. nhưng mà như vậy cũng đúng, nếu nói chị ấy là nữ thần trong sáng thì có ngay đây.

Xếp thứ 3 là tinh linh nghịch ngợm xinh đẹp vô cùng, Ha Jea Kyung, tuy chị ấy không xinh đứng thứ 3 nhưng lại là người thừa kế của Ha thị, tập đoàn tài phiệt ở Ma Cao nha! Hơn nữa chị ấy cũng rất thân thiện và tốt bụng, tính cách đặc iệt ăn đứt vị trí thứ 4 rồi.

Không ngạc nhiên cho lắm, xếp thứ hai chính là Chu Ga Eul, tài năng, xinh đẹp thì miễn bàn rồi. còn về vấn đề gia thế? Nhắc đến thì thật là khủng. Mẹ của cô ầu chính là công chúa của Hoàng gia Singgapo, tuy là không có giàu có nhưng là một gia đình mang hương vị quý tộc. hơn nữa, còn có quan hệ vs Kim gia nữa! Chính vì thế cô ấy có khả năng xếp thứ 2!”

“Quan hệ với Kim gia? Thật ư?”

Gaem Jan Di dò hỏi, oa, những cô gái này không chỉ xinh đẹp, tài năng mà gia thế còn khủng khiếp nữa. Không chỉ là quý tộc mà còn là tài phiệt nữa. Liệu mình có xứng với anh Ji Hoo không nhỉ?

“Thật mà, nhưng mà người xếp thứ nhất, chị tự xem đi! Đầu chính là tư liệu về cô ấy, thật là, em muốn quỳ gối trước cô ấy mất, nhỏ như vậy mà đã xinh như thế rồi! Hic!.....”

Gaem Jan Di chú ý vào bức ảnh, ngay lập tức ngậy ra. Một cô bé gái tầm 5 tuổi, vô cùng dễ thương, tóc đen huyền, mắt tím mông lung. Da trắng như bạch ngọc, lông mi cong vút, môi căng tràn đỏ mọng đầy sức sống. Đúng là đẹp không thể tả! Không biết lớn lên sẽ thành mỹ nhân bai5hoai5 như thế nào nữa a~!

Bên dưới là dòng in đậm: “KIM CHON NA”

“Là Kim tiểu thư đã sang Mĩ từ nhiều năm trước ư?”

“Đúng vậy! Kim tiểu thư Kim gia. Là người thừa kế tập đoàn lớn nhất Hàn Quốc JLS sánh ngang cùng shinhwa. Nhan sắc xứng là người đứng đầu. Tài năng, không thể nào không nói, nghe đồn rằng năm nay 18 tuổi mà cô ấy đã tốt nghiệp 2 chuyên ngành quốc tế là Kinh tế và Luật ở Harvard nhé! Hiện giờ cô đang quản lí tập đoàn JP nữa cơ! Khủng thật! Chon Na tiểu thư xứng với bất kì ai trong F4, kể cả Goo Jun Pyo nam thần!”

Gaem Jan Di than thầm. những cô gái này xuất sắc như vậy, liệu mình có xứng so sánh cùng? Mình lấy tư cách gì mà ở bên thiên thần ấy? Đang trong dòng suy nghĩ, cô đã bị giọng nói uể oải của Chon Na cắt ngang:

“Nhảm nhí! Đi ngủ, buồn ngủ quá đi thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 8: Bữa Cơm Trưa

Oa oa, che che dấu dấu cũng rất là mệt mỏi đó biết không? Kim Chon Na oán thán, cả ngày chỉ sợ gặp F4 hay người quen mà bị phát hiện, thêm vào đó, đi học như này rất nhàm chán a~. Cô muốn xem kịch tình!!!!

Thế nhưng lúc này đã là giờ ăn trưa. Geam Jan Di vui vẻ kéo Chon Na vào nhà ăn. Chon Na bị kéo, liền đi theo. Geam Jan Di cười tươi rói, cầm hai hòm cơm lắc lắc, nói:

“Này, em có làm riêng một phần cho chị đó . Hi hi, hôm nay em có làm trứng cuộn, cá cay và canh rong biển nhé!!! Ngon lắm đó.”

Chon Na mắt sáng như sao, oa oa, cô đã được từng thử qua đồ ăn Jan Di làm, nó ngon lắm a~. Đúng thật là, chỉ vì đồ ăn thôi mà Kim chon Na đã xiêu lòng trước em gái dễ thương Geam Jan Di này rồi!

Kim Chon Na híp mắt nhìn Geam Jan Di nói,

“em cầm khay đi qua thích món nào lấy món đó đi, cả đồ tráng miệng nữa! Oa, đồ ăn ngon như thế này thì phải cần có hoa quả nha!!!”

Geam Jan Di nhú mày, hiển nhiên là không muốn tốn tiền nhưng nhìn đôi mắt híp lại như hồ lít ham ăn thế kia quả là không đỡ được!!! Nghĩ là như vậy, Geam Jan Di nhìn tướng lười biếng háu ăn kia, lắc đầu nhanh chóng đi ra phía những đồ ăn sang trọng lấy hoa quả đã được cất miếng tí mĩ.

Khi quay lại đã thấy Chon Na mắt sáng như sao, tinh thần phấn chấn nhìn mình, Geam Jan Di giật giật khóe miệng, gắng nói:

“Này..... ăn đi thôi!”

Chỉ chờ có thế! Nữ dũng sĩ Kim Chon Na lao vào trận địch, hùng hổ ăn. Tuy nói là hùng hổ nhưng mà khí thế tao nhã biếng nhác vẫn tỏa ra vô thanh vô thức. Mà Geam Jan Di nhìn xong, lại sánh với dáng ăn của mình, thâm nghĩ, quý tộc đều như vậy sao?

Mà nghĩ đi nghĩ lại, tự kỉ một lúc Geam Jan Di lại học theo Chon Na, muốn mình có phong phạm quý tộc. Kết quả.....thâm không nở nhìn!!!! Trời ơi đất hời, con bắn tung tóe, miệng dính tới 2~3 nốt ruồi trắng xinh đẹp.

Chon Na ăn một lúc, ngẩng mặt lên nhìn. Kết quả là, cô thộn mặt ra đó luôn!

Chon Na ngồi im như tượng, ánh mắt trần trối....

“Oh My God, cái gì đây?”

Dốt cục nhóm 3 đại mỹ nữ Shinhwa cũng xuất hiện, làm Chon Na hoàn hồn. cô liếc mắt nhìn rồi hờ hững quay mặt đi, lấy đĩa sọc hoa quả thông thả ăn. Ba con nhỏ này cứ để Jan Di giải quyết là ổn!

“Sao cô có thể đem cái thứ bốc mùi này vào đây chứ con nhỏ giết ừi???”

“Mày không nhìn thấy ở kia là gì sao? Mày không thấy ư? Sao mày lại dám làm ô uế nơi này???”

Geam Jan Di tức giận nhìn lên mấy người phá bữa ăn của mình, nghe thấy vậy, cô liếc xung quanh rồi hăm hăm trả lời:

“Tất nhiên nhưng tôi không thể tốn 500 won cho 1 bữa ăn được!”

Ba cô gái ngạc nhiên nhìn 2 người ngồi đây, này cả con nhỏ xấu xí kia cũng ăn thứ đồ bẩn thỉu này! Đã tìm hiểu qua, chỉ là cháu họ hàng xa của hiệu trưởng thôi mà!!! Này đừng có nhìn 3 người với ánh mắt như nhìn xác chết thế chứ?

Ginder giận dữ lắc đầu, lôi từ trong túi ra một lọ nước hoa nhãn nhiều Pháp cổ xưa, cố gắng đưa lên phun xịt khắp nơi. Còn Geam Jan Di thì cố gắng che chắn cho đồ ăn.

Chon Na nhìn nước hoa dính vào hoa quả cô đang ăn dở, lửa giận ngùn ngụt bốc lên. Cô tự nhận mình có 3 tính xấu không thể văn hò: 1, lười biếng, 2, Thích đồ ăn ngon, và cuối cùng là cô có tính chiếm hữu cực mạnh! Cái gì cô đã cho là của mình thì đừng hòng ai động đến.

Mà giờ nhón 3 con nhỏ này dám động đến đồ ăn của Kim chon Na có??? Muốn chết!!!!. Chon Na lạnh lùng đứng dậy, tao nhả cảm hộp com cô đã ăn xong còn thừa lên, vô cùng chuẩn xác mà úp vào đầu của Ginder.

Ginder ánh mắt vặn vẹo nhìn từng hạt com cùng trứng cuộn rơi xuống, lại còn bốc lên cả mùi tanh của cá!!! Cô ta hét lên giận dữ, còn Miradar cùng Sunny thì bùm miệng lại không thể tin.

Chon Na tao nhả đứng dậy, lạnh nhạt nhìn qua mà nói:

“Không nên động đến đồ ăn của tôi!”

Nói xong, cô kéo Geam Jan Di lên, đi thẳng. Trong lúc Jan Di còn đang sững sờ, đột nhiên có hai tiếng gào thét vang lên:

“Kim Mi Jang mày chết với tao!!!!!!”

“F4!!! F4 họ lại tới đây!”

Hai tiếng hét song song cùng hai bên hành động. Ginder phẫn nộ lao đến định đánh chon Na còn F4 lại thông dong đi vào!

Nhưng, sự cố đã xảy ra, Ginder nghe thấy xong, phản xạ kịp thời còn chuyển cái tát thành đẩy và F4 cứ ung dung đi vào. Kết quả, không nói cũng thấy thảm, Kim Chon Na bất ngờ bị tấn công, gần như tấp lự lao vào ngời Song Won Bin đi bên rìa phải.

Song Won Bin phản xạ nhanh nhạy đỡ lấy Chon Na, vừa chạm vào người, cô, hần liền ngửi thấy mùi hương vô cùng quen thuộc. Hần giật mình nhìn xuống, không phải đôi mắt màu tím trong veo và mái tóc xanh như đại dương mà hàng đêm mình hằng mong nhớ đâu,... Hần khẽ thất vọng nhưng quan sát kĩ ngũ quan Chon

Na, Xon bin mới cười đầy tà khí hỏi:

“Ừ, cô tên là Kim Mi Jang hả?”

Kim Chon Na trong đầu không khỏi lo lắng nhưng thấy ánh mắt Song Won Bin thế kia thì không khỏi thở phào một hơi, giả vờ ngại ngùng cúi mặt xuống đáp lời:

“Dạ...”

Song Won Bin nhướn mày đẹp, than một tiếng

“Ồ,...”

Ồ cái đầu mi ỉ! Chon Na nhanh chóng thoát ra khỏi ma chảo của ai kia, đứng dậy cười hi hi nói:

“Đàn em còn có việc, em xin đi trước!”

Nói xong, chon Na nhanh chóng kéo Jan Di chạy như bay!

“Này, sau cứ gọi anh là Won Bin là được!!!”

“Song Won Bin, sao cậu nói là cả đời không chạm vào nữa nhân nào khác ngoài Chon Na kia mà! Sao cứ ôm lấy cô em kia thế?”

So Ji Jung cười tươi như nắng, nháy mắt với mấy cô gái xinh đẹp quanh đó. Song Won Bin vậy mà còn cười tươi hơn, nói:

“Hazz da, sao tôi nghe tin EGa Eul tiểu muội sắp về nước rồi nhỉ?”

So Ji Jung nghe vậy sắc mặt khẽ biến, lại bên Song Won Bin thì thầm:

“Sao tôi không biết nhỉ?”

Hai người đối đáp với nhau rất void về còn Goo Jun Pyo như thấy cái gì lảm bảm:

“Sao thấy cô ta quen quen ta?”

Còn Jun Ji hoo nghe như vậy thì khẽ liếc mắt, sâu kín nhìn theo....

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 9: Xui xẻo

Chon Na hốt hoảng chạy về lớp, vô cùng lo âu, hazz, không biết Song Won Bin có nhận ra cô không nữa.... Nếu như, nếu như hần nhận ra thì cô phải làm sao a~. Cô không muốn nha, đầu bọn họ chạy về nước là để đầu điểm xem kịch tình mà, đầu thế để bị phát hiện được.

Nhưng lỡ như, bị phát hiện thì thôi đi, coi như là chỉ số IQ của cô lâu không dùng tới nên bị sụt giảm vậy!!!. Chon Na gục xuống bàn tỏ vẻ bất lực nhưng lúc này lại có một giọng nói trong trẻo vang lên:

"Xin lỗi, mình có thể làm quen được hay không?"

Chon Na ngẩng phát đầu dậy, hoa hoa lệ lệ vậy mà đột nhiên xuất hiện một cô bé dễ thương như thiên sứ.

Ngũ quan hài hòa, gương mặt baby và đặc biệt, một đầu tóc xoắn nhìn rất dễ thương a~. Khoan, sao nhìn cô bé này cô lại liên tưởng đến một người nhỉ? A.... Oh Min Ji, a~ thật là cô bé mập mạp dễ thương đó,... ừm sau lần đã kịch nghiêm trọng về tâm lý thì không thấy cô bé này nữa.

Nghe đồn là cô bé này sang Đức học rồi, khoan! Cô bé này sang Đức rồi cơ mak,... Nhớ lại một chút, kịch tình này cô xem quá lâu rồi, a~ Thật là, Chon Na chỉ nhớ Oh Min Ji lợi dụng làm bạn với Gaem Jan Di rồi phản bội, bôi nhọ danh dự của Jan Di đúng không nhỉ? Uồi, thật đúng là.... Phải nhắc

nhờ Gaem Jan Di tránh xa cô bé âm hiểm này ra....

Nhưng mà, sao lại hoa hết cả mắt thế này nhỉ? Hazz, thật buồn ngủ. Vậy là Chon Na hồn nhiên quên mất mình định làm gì, ngủ say tít thò lò!!!!

"Này, chị Mi Jang, dậy đi thôi!"

Chon Na nhú mày ngồi dậy, thật là ê mông nha! May là cô giáo nghe lời hiệu trưởng không đụng đến cô trong lúc đang say ngủ. Chon Na mặc nhận, là mình đã bị chiều hư quá mức rồi, ai mà động vào cô khi cô đang ngủ, hic, cô khó giữ bình tĩnh lắm a~.

Trên đường ngồi xe đi về, được rồi, Geam Jan Di luôn miệng nói Min Ji dễ thương thế này, dễ thương thế ọ. Chon Na muốn xen vào có kéo còn bị chửi í chứ?

Vì thế, cứ mặc kệ đi thôi,.... Jan Di kiếp này vẫn phụ giúp quán cháo theo Chon Na nhận xét, tuy là vì có một người phục vụ nên hơi chậm nhưng là cháo cực kì ngon!

Chon Na thầm quyết định là phải mang đầu bếp này về nấu riêng cho cô thưởng thức!!!!!!

Vừa ăn cháo vừa đợi Jan Di, là cách tốt nhất, vì Chon Na sợ mình động vô cái gì là nó đi đòi nhà ma luôn!

Đang ăn cháo ngon lành, này tiếng điện thoại đột nhiên vang lên, là Jea Kyung!

"A lo, hi hi, Kyung đó ak?". Kim tiểu thư với vẻ mặt chân chó nghe điện thoại.

"Kim Chon Na, nghe đây cho tôi, ngày mai 9h, cậu mà không ra sân bay đón GaEul thì cậu chết với tôi!"

Từ đầu dây bên kia, một giọng nói khủng bố vang lên, Chon Na hết hồn, suýt làm rơi điện thoại lun. Khiếp, như vậy mà Ji Hoo nam thần chịu đựng được a~.

*****

Sáng sớm hôm sau, Chon Na vẫn đến trường cùng Jan Di, khoảng 9h ms phải ra sân bay, vội cái gì chẳng biết!. Vậy mà khi vừa bước vào chính sảnh, đã liền nghe thấy tiếng gào thét F4 tới!

Này, F4 không phải lười xuất hiện lắm sao? Sao nay phô diễn quá đà như vậy chứ?

Ngoài ra cửa nhìn, 4 người trước sau bước vào dưới ánh nắng chói lọi của mặt trời, nhìn họ hết như những thiên thần hạ phàm vậy, tuy là, thiên thần chẳng bao giờ lãnh khốc, lạnh nhạt, ngạo mạn, lẳng lơ như kia cả!

Được rồi, cô em gái, chiếc bánh nhìn rất ngon nhưng mà, sao em đưa làm người, Chon Na nhỏ nước dãi nhìn theo (Mất hết hình tượng a~)

Này,.... Gaem Jan Di, đừng có gây sự như thế chứ? Chon Na đen mặt nhìn Jan Di chất vấn F4 rồi mặt đơ ra khi Jun Pyo hỏi một câu rất khốc: "Tôi và cô quen nhau sao?"

Ha ha, Chon Na thật muốn vỡ bụng luôn vì biểu cảm thộn mặt ra của Jan Di. Thật quả là đặc sắc nha! Nhưng, này Won Bin, đừng nhìn cô như vậy a~ Ánh mắt như kia, thật là,... có khi nào, Won Bin nhận ra cô rồi không nha?

Chon Na nhú mày, thật là, sau này nếu như muốn xem kịch tình thì chắc cô phải trốn sang một bên a~. Chuyện này,... Chon Na đảo mắt một vòng, vội cúi đầu xuống, ôm bụng kêu:

"Ai da, aid a, thật là, đau bụng quá đi,.... Hazzz da, Jan Di, đi trước nhé!"

Xong việc, Chon Na chuẩn luôn. Chạy thẳng ra ngoài, bắt taxi đi thẳng ra sân bay. Ha ha, thật là, đừng có nhận ra cô là ai nha!

Chon Na ngó một vòng, còn 30' nữa chuyến bay của Ga Eul mới hạ cánh, uôi, mệt chết, mệt chết thôi.

Chon Na mệt quá, ngồi nghỉ một lát, lại không ngờ mình có thể thiếp đi được. rồi là sao đây? Khi chon Na tỉnh dậy hết hồn quỳnh lên tìm Ga Eul. Phù, thật may Ga Eul còn đứng kia!

Chon Na tươi cười gào lên:

"Ga Eul,..."

Ga Eul quay lại, nhú mày nhìn Chon Na, Chon Na híp mắt, cười chạy tới, ôm lấy Ga Eul. Ga Eul nhìn Chon Na, nguy hiểm nói:

"Chon Na, đốt cục là sao chị trốn về? Còn làm ra cái dạng này nữa?..."

Chon Na đang định trả lời thì nghe thấy tiếng gọi hơi hột đầy ý cười từ sau lưng truyền tới:

"Chon Na?"

Chon Na hết hồn quay lại nhìn. Oa.... Oa... hức, sao Song Won Bin và So Ji Jung lại ở đây nha? Chết cha, làm sao, làm sao giờ?...

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 10: Chương 9: Lộ Tẩy

Kim Chon Na sững sờ, nghe xong một tiếng gọi trầm thấp hữu lực của ai kia, mặt liền méo xệch. Chon Na vội vàng nhan chóng nhéo Ga Eul một cái rồi cúi đầu cười, tỏ vẻ si mê:

"A~ Là anh Song won Bin ư? Cả anh So Yi Jung nữa! Sao hai anh lại có mặt ở đây? A~ ra là vì Ga Eul ư? Hìhì, lúc em ở bên Pháp có quen cậu ấy nên mới tới đây đón! Nếu như Ga Eul, có những hai người trong F4 sao cậu không nói với tớ hả?"

Ga Eul bị nhéo đau, mặt méo xệch. Chẳng còn khí chất ưu nhã nữa mà chạy thẳng tới bên So Yi Jung, nói:

"Người ta không biết thật mà!"

Song Won Bin sầm mặt nhìn Chon na diễn kịch. Nhưng đột nhiên cậu lại mỉm cười, vừa băng lãnh, mang vài phần bất lực cùng giận hờn. Song Won Bin tiến tới kéo chon Na vào một góc khuất.

Song Won Bin nhìn Chon Na đang đứng ngược lưng ra sức nói:

"Won bin học trưởng, sao anh lại bắt em tới đây? A~ phải về trường học thôi, về thôi!"

Song Won Bin híp mi, cười gian như hồ li:

"Em thích thú trò này lắm hả?"

"Sao cơ?"

"Tôi nói là Kim! Chon! Na!, em thích trò diễn kịch như thế này lắm hả?"

Kim Chon Na nghe xong thì ừ ừ biết là không dấu được nữa, liền cúi đầu tỏ vẻ xin lỗi! Song Won Bin híp mi:

"Em có biết mình sai ở đâu không?"

"Không.. không nên dấu các cậu, không nên trêu chọc hóa trang lừa các cậu a!~"

Song Won Bin há miệng, giận giữ, Chon Na này thật không biết sai? Hắn giận giữ thật sự, cúi đầu xuống, giật bỏ bộ tóc giả trên đầu và cái mắt kiếng xấu xí kia đi. Nhanh chóng áp môi mình xuống đôi môi mọng nước kia.

Chon Na thấy thế giới quay cuồng rồi, môi bị cắn rất đau a~ Won Bin này tuổi cậu ư? Sao lại đi cắn cô a?? Chon Na giận giữ, muốn lật mình phản công, cắn lại. Hừ hừ, dám cắn bà đây? Bà mới không tha cho người!

Song Won Bin thấy Chon Na đáp lại mình thì vô cùng hưng phấn, lại càng hôn nồng cháy hơn, từ từ trừng phạt, cắn xé đến dầm dứ, nồng cháy. Cho đến khi Chon Na gần như tắc thở Song Won Bin mới không cam lòng dời đi.

Chon Na thấy vậy thì trừng mắt:

"Song Won Bin, dám cắn mình! Làm mình suýt tắt thở a~"

Song Won Bin bật cười một cách bất lực, đưa tay lên xoa đôi môi sưng đỏ của Chon Na, dịu dàng nói:

"Đây là hôn, từ giờ Chon Na là của Song Won Bin!"

Nghĩ một lúc, hắn lại trưng ra bộ mặt hung ác:

"Hừ hừ, nghĩ xem, sức khỏe của em còn chưa tốt mà dám chạy về đây? Đó là sự trừng phạt đó nghe chưa? Giờ thì theo anh về!"

Chon Na nhú mày, nhận ra Song Won Bin không giận nữa mới dừng cảm nủ tay hấn lại. Cô mỉm cười:

"Này, Won Bin, cậu đừng nói cho ai biết nha? Tớ muốn là Kim Mi Jang cơ!"

Song Won Bin nhú mày quay người lại, độc ác uy hiếp:

"Hừ, em dám sao? E phải về với anh!"

Chon Na xinh đẹp không về thì hấn cưng chiều ai? Sùng nịch, ăn đậu hũ của ai? Chẳng lẽ lại bắt Song Won Bin hấn ăn chay thêm mấy tháng nữa? Không được, tuyệt đối không được.

Với lại hấn cũng có nghe ngóng qua, Kim Mi Jang lấy thân phận cháu gái đằng xa hiệu trưởng, sống ở nhà Geam Jan Di, nhưng làm gì có chuyện hấn chịu được Chon Na khổ sở.

Kim Chon Na trợn mắt lên, nói:

"Song Won Bin, cậu nghe đây, nếu như cậu cho tớ làm Kim Mi Jang thì tớ có thể đổi cách xưng hô từ cậu, tớ sang anh, em. Còn nếu như không, hừ hừ, tớ sẽ không để mắt tới cậu nữa!"

Chon Na đã bỏ ra vốn liếng lớn đó, Song Won Bin, chẳng phải ngày đêm nài nỉ cô gọi hấn là anh sao? Nếu như hấn mà còn không thỏa hiệp thì, hừ....

Song Won Bin nhìn gương mặt đỏ ửng lên vì tức giận thì lòng mềm ra, không nhịn nổi quay lại thương lượng:

"Ừm, nếu như em chịu đi chơi với anh 2 ngày, không, 1 ngày, được chứ?"

Nhìn sắc mặt tái vì giận của Chon Na, Song Won bin mềm giọng thương lượng. Há há, Chon Na nguyên bản rất dễ mềm lòng nha!

Còn Chon Na thì xịu mặt, rõ ràng là cô muốn xem kịch tình nha. Mấy năm nay chơi nhiều quá, cô không còn nhớ rõ tình tiết ra sao nữa. nhưng mà, mất một buổi đi chơi chắc không sao đâu nhĩ? Chon Na nhìn quanh rồi dừng cảm gật đầu, hung hăng nói:

"Song Won bin,... Em nói cho anh biết, phải giả vờ không quen em! Còn nữa, nói với So Yi Jung là hừ hừ, Ga Eul rất nghe lời em đó!"

Song Won Bin cười bắt lực gật gật đầu. Kim Chon Na nhếch nhếch môi, cười hài lòng:

"Em muốn ăn mì Ý!" "Được rồi!"

Chu Ga Eul ở bên ngoài đang cùng So Yi Jung đấu khẩu, hấn là do có vệ sĩ nên không sợ truyền thông. Hai người còn đang cãi nhau um xì tòi, nhắc thấy bong bóng của Chon Na cùng Song Won Bin thì nhìn nhau cười mờ ám.

Hai người gật đầu cùng nhau đi tới bên Song Won Bin và Kim chon Na. Lại quan sát đôi môi sưng đỏ của ai kia. Ý cười lưu manh trong mắt hai người càng mạnh mẽ hơn, nhìn nhau gật đầu.

Song Won Bin nhú mày nhìn Ga Eul cùng Yi Jung, một lúc sau mới cười thoải mái, ôm lấy vào Chon Na đã hóa trang như cũ, nói:

"Đi thôi, tôi mời hai người đi ăn!"

Kim Chon Na mệt mệt, dựa vào người Song Won Bin bước đi, thi thoảng còn đưa tay lên môi nhu nhu, chết tiệt, thật là đau quá! Song Won Bin cười cười, còn nhắc đi động lên nói gì đó.

Sau một hồi, hai chiếc xe đua màu xanh và đỏ đã dừng trước một nhà hàng Ý. Bước vào mới rõ nhà hàng trống không. Chon Na hài lòng gật đầu, ngồi xuống bàn gần cửa sổ, chờ ăn.

Song Won Bin theo sở thích của cô gọi món, cười lơ đãng đi ra ngoài một lúc rồi lúc sau mới ôn nhu cầm một tuýp thuốc vào, ôn nhu xoa lên môi cô. Chu Ga Eul cùng So Yi Jung nhìn xong, rất tự giác mà ngồi ra chỗ khác. Họ không muốn bị oán hận là cái bóng đèn đầu! Thật là,....

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 11: Chương 11: Méo mặt chuyện Wonder Girl.

Cái what the hell?

Chuyện quái gì đây? Chon Na sững sờ nhìn cảnh trước mắt. Oái, ông trời, nói cho ta biết đi, tại sao lại bắt cô chứng kiến cảnh này?

Thật sự là quá thống thiết, tới mức cô muốn rụng nguyên hàm răng ra ngoài!!!

Thật sự là quá ngoạn mục. Chuyện là như thế này, sau khi bốn người từ nhà hàng đi ăn về, Kim Chon Na nhanh chóng tách khỏi 3 người còn lại để giữ gìn thanh danh cho cái tên Kim Mi Jang. Tất nhiên về tới Shinhwa cô sẽ nhanh chóng chạy đi tìm Jan Di. Nhưng chúa ơi, ai cho cô biết cảnh trước mắt không phải thực, không phải thực đi,....

Gaem Jan Di hôm nay vì không có Chon Na chơi cùng nên đi ra ngoài ăn kem với người bạn mới quen, cô bé búp bê Oh Min Ji. Được rồi, hai người void về chơi đùa, không ngờ Oh Min Ji trượt chân ngã xuống, mà cây kem huyền thoại trên tay cô ta, thật trùng hợp.

Nó rơi trên đôi giày xinh đẹp của Goo thiếu gia đang đi ngang qua. Goo thiếu gia tâm trạng dường như không thoải mái lắm, bắt bẻ Oh Min Ji kia một lát. Chuyện sau đó, bạn cũng biết rồi đó, Gaem Jan Di muốn giúp bạn mình nên đã đứng ra.

Vì Goo thiếu gia ngang ngược muốn Jan Di liếm giày mình, wonder girl tất nhiên là không chịu nổi, chẳng mấy chốc đã ngay lập tức phản công. Cô cúi người xuống như đang phục tùng rồi bất chợt đứng dậy, đưa chiếc kem xinh đẹp dí thẳng vào mặt Goo thiếu gia.

Sau đó, cô bé còn dũng cảm vứt lại 25 won nói để cho Goo thiếu gia giặt đồ!

Được rồi, có biết trước, nhớ mạng máng nhưng mà khi nhìn thấy sự thật thì hoàn toàn khác, Kim Chon Na nhìn xong không nhịn được mà bật cười ha ha.

Rất may là lúc này Song Won Bin chạy tới, có chỗ cho cô dựa cười, nếu không, thực sự Kim Chon Na cô sẽ ngã lăn ra đất. Trong kí ức của cô, Goo thiếu gia lần đầu mất mặt như vậy a~.

Goo Jun Pyo mất mặt cực kì, không chú ý tới chuyện có người đang cười sằng sặc đằng kia. Được rồi, hẳn nên nhận là mình cực kì, cực kì chú ý để nhớ kĩ gương mặt con nhỏ giặt ủi chết tiệt này.

Đến Chon Na muội muội còn không có làm vậy với hẳn bao giờ a~. Nếu như thật sự là có cũng chỉ là hơi xấu hổ chút chút xíu xíu (Ảnh nói vậy là mọi người biết rồi hem,...). Giờ đây con nhỏ giặt ủi này dám úp kem vào mặt hẳn còn dính cả miếng giới thiệu bản thiêu này,...

Thật là đáng chết a~.

Lúc này, Gaem Jan Di thấy vô cùng hài lòng vì chuyện của mình vừa làm ra, muốn dắt tay Oh Min Ji rồi đi nhưng lướt qua chỗ Song Won Bin, Jan Di ngay lập tức khựng lại, nhẹ nhàng bước tới.

Song Won Bin nghĩ nghĩ, ngay lập tức ôm chặt Chon Na vào lòng, hẳn thật vừa muốn ăn đậu hũ của Chon Na vừa muốn cô chịu ơn của mình, chuyện này có gì là không thể đâu?

Gaem Jan Di nheo nheo mắt, nhìn dáng người nhỏ nhắn chon người trong lòng ngực Song Won Bin như nín nhịn một cái gì đó, khẽ khàng phỏng đoán:

"A ha, Mi Jang tỷ tỷ?"

Song Won Bin thấy người trong lòng mình hơi run lên, hẳn khẽ vỗ vỗ lưng cô tỏ vẻ trấn an, cười gian gian, hướng tới Jan Di cười như không cười:

"Ai là Mi Jang kia, cô mau đi ra chỗ khác, hôn thê của tôi đang thương tâm đừng để cô ấy buồn thêm nữa! J))"

(Nghe xong lời nói vô si của Song Won Bin, bỗng chốc thấy một trận run rẩy.

Chon Na: Tôi là hôn thê của hẳn khi nào? Khi nào a~?

Chu Ga Eul: Chon Na tỷ tỷ, tỷ thật đáng thương,...

So Yi Jung:..... *Ta đã quen*.

Ông trời: Sao ta cảm thấy ta đã sai lầm một chuyện gì đó,...

Mặt đất: Thiên ơi, hẳn ta còn mặt dày hơn cả ta,....)

Chu Ga Eul đứng bên cạnh, vừa thoát ra khỏi khiếp sợ vì trình độ da mặt của ai đó. Vì cũng muốn giải vây cho Chon na nên cười cười, khẽ hô lên:

"Chào bạn! Bạn sao vậy a~. Người ta đang rất thương tâm mà, bạn muốn tìm ai, có thể mình sẽ giúp được bạn nga~"

Jan Di nghe xong, nhíu mặt quay đầu lại, nhìn gương mặt của Chu Ga Eul, ngẫm một lúc rồi như nhớ ra cái gì đó, khẽ thốt lên:

"Chu Ga Eul?"

Ga Eul nghe thấy người kia gọi tên mình, liền đưa tay tháo mắt kiếng xuống, nhìn một lát mới khó nhọc thốt lên:

"Wonder girl là cậu? Gaem Jan Di???"

Gaem Jan Di ngơ ngàng nhìn cô gái xinh đẹp tuyệt trần trước mặt mình, đây,... thực là,... tại sao chứ? Có thật là Ga Eul nhút nhát năm đó? Khoan có liên quan gì tới thiên tài điều khiển Chu Ga Eul?

Người đứng cạnh Ga Eul lúc này, So Yi Jung đã nói lên tất cả. Gaem há hốc miệng ném chuyện của Kim Mi Jang lên 10 tầng trời. Song Won Bin nhân cơ hội kéo Chon Na chạy đi.

Vậy mà khi đó, Jun Ji Hoo lại neho neho mắt nhìn theo hai người. Con người như có thứ gì đó lấp lánh ánh sáng.

Không để Gaem Jan Di và Chu Ga Eul ôn chuyện với nhau, lúc này Goo Jun Pyo đã lau mặt, nhanh chóng bước tới, ép hỏi Ga Eul:

"Nói cho rõ đi! Tại sao Chon Na lại mất tích? Cậu ấy đi đâu r? Sức khỏe tốt lên chưa?"

Ga Eul nghe xong mà há hốc miệng, không nói nên lời, không biết đáp sao a~. so Yi Jung thấy ánh mắt khổ sở của Ga Eul thì khẽ ho:

"Chuyện này để vào phòng rồi nói"

*****

Song Won bin kéo tay Chon Na chạy khá xa rồi dừng lại, neho mắt cười:

"Hai ngày!"

Chon Na giả ngu, nghiêng đầu nói:

"Hai ngày gì cơ?"

Song Won Bin cười càng tà mị, tuấn mi khẽ nhưnng:

"Vừa rồi, anh giải vây giúp em, hai ngày cùng anh đi chơi. Nếu không, lần sau, em tự giải quyết nhé!"

Kim Chon Na dường như phát khóc, nhăn nhó rửa thầm, sao mình lại để cho con hồ li háo sắc này bắt được điểm yếu. Nhưng mà, không đáp ứng cũng không được a~. chon Na méo xệch miệng gật đầu đồng ý. Tại sao thiên tài như Kim Chon Na cô lại gặp phải một con hồ li đội lốt người như thế này? Thiên a, thật bất công. ~

(Thiên: ta thật sin lỗi con, chân thành!

Khuyh: Đó là do người a~. Không nghe người ta ns sao, con gái khi... đều ngốc cả!

Chon Na: Khi làm sao??? *Ngây thơ*

Khuyh: Ta chết!!!!!!!!!!!!!! Đừng gọi ta, hồn ta đã đi rất xa, a~....)

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 12: Chương 12: Buổi đi chơi vui vẻ

Kim Chon Na nhìn Gaem đang say ngủ trước mặt, cảm thấy rất có lỗi vì chuyện đã dẫu cô bé này. Thực ra thì cô bé rất thiện lương, dễ thương và luôn chính nghĩa, ừm, còn nấu ăn rất ngon nữa! (Khuyh: Vấn đề trọng điểm không phải ở đây chị L(((

Vậy là sau khi suy nghĩ cả một buổi tối, Chon Na cuối cùng cũng đừng Gaem Jan Di dậy. Gaem Jan Di vô cùng buồn ngủ vì thế cứ ngã lên ngã xuống. Chon Na buồn buồn nhìn Jan Di, rất lâu sau mới nói:

"Gaem Jan Di, chị nói thực ra,... chị là Kim Chon Na chứ không phải Kim Mi Jang a~"

Gaem Jan Di sau khi nghe xong, mắt mở trừng ra sau đó lại nhắm lại, gật đầu rồi lại nhắm mắt vào! Kim Chon Na ngồi một bên , kéo dưng Jan Di dậy, gắng gượng thủ thi:

"Ừm, em đã chọc giận tên gốc hơi trẻ con đó rồi! nhưng hấn cũng không ghê gớm lắm đâu! Em cứ trực tiếp cho hấn hai cú đập là ok! Được rồi, chị cũng nói xong hết rồi! Chị không lừa dối ai nữa đâu nhá!"

Nói xong, Chon Na nhanh chóng tháo hết hóa trang của mình ra, thoải mái nằm xuống ngủ!!!

Sáng hôm sau, Chon Na vẫn còn đang ngủ thi, một tiếng thét kinh thiên động địa từ căn phòng tràn ra.

Gaem Jan Di vốn đang ngủ rất ngon, cứ ngỡ tới qua mình mơ một chuyện nực cười, Kim Mi Jang xấu xí đột nhiên biến thành thiên nga xinh đẹp, cất cánh bay đi trước mặt cô. Trước khi chạy con thiên nga đó còn để lại cho cô một bãi phân nữa!

Mà sau khi tỉnh dậy từ ác mộng, ác mộng tiếp theo sống dậy, một mái tóc màu xanh như đại dương! Không nhuộm, không uốn mà hơi xoăn. Trên thế giới chỉ có một trường hợp! Vương thất Singapo, từ lâu đời mỗi đời đều chỉ có một nữ nhân có màu tóc này. Họ có danh xưng mỹ miều là 'Thánh nữ'. Ngày nay chỉ còn hai người, là Kim Chon Na, cùng Kim phu nhân,...

Mà khi nhìn vào gương mặt tuyệt mỹ kia, Jan Di hận không thể tự cắn đứt lưỡi mình, sao trên đời lại có một gương mặt hoàn mỹ như thế chứ? Lại là,... lẽ nào chuyện đêm qua, chị Mi Jang nói qua là sự thực? Chị ấy là Kim Chon Na tiểu thư?

Gaem Jan Di ngay lập tức gào lên, tất cả mọi người đều tràn vào, hỏi, nhưng Chon Na lại từ trong chăn nói vọng ra:

"Ngủ mơ nói mơ!"

Mọi người gật đầu, nhìn Gaem Jan Di một cách khinh bỉ! Jan Di có khổ nhưng không nói ra được nga!

Lúc này Chon Na mới ngồi dậy, cười tí mắt nhìn Jan Di, gật đầu nói:

"Nhớ lời chị nói, hi hi, nếu Goo Jun Pyo mà bắt nạt em, cứ đập hấn, chị bảo hộ em! Hôm nay chỉ có việc không đến trường được, bye bye! Nói xong, Chon NA đã lục tủ đồ nhỏ của mình xong, chạy vào phòng vệ sinh.

Khi Chon Na đã thay đồ xong, xinh đẹp đứng trong phòng thì Gaem Jan Di còn chưa hoàn hồn. Chon Na cười chộm, lười biếng nghĩ, nếu mà không hóa trang thì có chút nguy nên nào là mắt kính dâm, nào khăn lông to xụ cùng khẩu trang, mũ miện kín mít.

Gaem nẫu nhìn thấy, lo lắng đi quanh nói:

"Có chuyện gì vậy? Sao con lại ăn mặc thế này?"

"A, là con bị cúm, rất dễ lây nhiễm nên con mới làm vậy. Còn nữa, hôm nay cháu không đi học được, bác cứ đưa Jan Di đi học, không cần quan tâm tới cháu ạ!"

"Ra là thế, chị đi khám cẩn thận nha!"

Gaem Jun Suk cũng cười nói tiễn Chon Na ra khỏi nhà. Chon Na vừa ra khỏi nhà cái đã thấy một soái ca đứng đợi rồi. Chon Na nhanh chóng đi theo đi tới cạnh một chiếc Limo sang trọng, cô nhanh nhẹn lên xe rồi một môi tháo đồ hóa trang ra.

Song Won Bin mê say nhìn mái tóc xanh như màu song lãng đãng trôi kia, nhẹ nhàng cười. Trong xe bài trí xa hoa, Song Won Bin ngồi cười tà một bên hệt như vương tử tao nhã.

Chon Na nhìn thấy, si mê không cưỡng nổi liền tiến tới hôn lên khóe miệng hấn. Song Won Bin mỉm cười đắc ý đảo dạt ôm lấy người đẹp. Sau một hồi muốn cúi xuống nâng cằm người đẹp lên thì, thật không may,... ềm hèm,... người đẹp ngay lập tức hóa thành công chúa ngủ trong rừng rồi!

Song Won Bin tức nhưng chẳng làm gì được, cô gái này đúng là tính lười không đổi, động chút là ngủ được! Để cô ngồi vào lòng mình, Song Won Bin vẫn cúi xuống, hôn nhẹ lên trán Chon Na, coi như là chút lời tức, khóe miệng hấn nhếch lên.

Sau khi Chon Na tỉnh dậy thì thấy mình đã ngồi trên bãi biển với một bộ bikini! Cảm giác ngắm biển từ bãi biển Jeju đúng là rất đẹp! Nhìn sang bên cạnh, Song Won Bin đang hí hóp nằm trên chiếc ghế nằm hút nước cam!

Được rồi, tạm bỏ qua cơ bụng 6 múi cùng gương mặt hoàn mỹ của hấn. Đưa mắt xuống nhìn bộ bikini trên người, tuy có cuốn một mảnh vải mỏng xinh đẹp quần quanh hông. Nhưng làm ơn đi! Là ai đã thay đồ cho cô?

"Song Won Bin!!!"

Kim Chon Na nghiêng răng trèo trẹo, cơ hồ muốn nuốt sống ai kia luôn. Mà Song Won Bin nghe thấy tiếng cô gọi ngay lập tức quay người lại, cười tới sáng lạn. Hấn đưa tay tháo kính dâm ra, miệng nở nụ cười mê li:

"Chon Na, 3 năm không gặp mà,... đáng người em ngày càng đẹp nha!"

Tuy biết là không phải ai kia thay đồ cho mình nhưng ngay lập tức máu cô chảy ngược lên não. Mặt thoát cái đỏ phừng phừng như có lửa! Cô ngay lập tức bật dậy, diên tiết gào lên:

"Song Won bin chết tiệt! Mau đứng lại!!!!!!!"

Song Won Bin cũng không có ngu, đâu chịu dừng, lại còn vừa chạy vừa lăm bắm số đo 3 vòng của cô. Chon Na càng nghe càng giận, cuối cùng là vô thẹn quá hóa giận quay người bỏ đi luôn.

Song Won Bin thấy không ổn liền quay người chạy đuổi theo, ôm cô từ đằng sau, giữ cô lại mà thổi hơi nóng vào vành tai cô:

"Chon Na, ai ai, đừng giận nữa mà, anh biết lỗi rồi nha! Cho em phạt đó phạt gì anh cũng chịu!"

Kim Chon Na nghe xong, hai mắt lóe sáng, ngay lập tức từ giận thành cười:

"Ha ha, sau này anh phải cho em một điều kiện, một lần, em nói gì anh cũng phải nghe! Không được mặt dày vô sỉ!"

Song Won Bin vờ không hiểu, chớp chớp mắt tỏ vẻ ngây thơ, cười nói:

"Còn nói,.. không phải cả người anh là của em rồi không phải sao? Hi hi, ngại chết đi được, sau này em phải chịu trách nhiệm vs anh!"

Chon Na không hiểu: "Cái gì vậy?"

Song Won Bin buông Chon Na ra, còn tỏ vẻ thẹn thùng rung động lòng người:

"Hi, vừa nãy trên xe, em đả sò soạng cả người anh vô cùng thích ý cơ mà, giờ lại nói không nhớ,..."

Chon Na nhìn xong, cả người nổi da gà, chân nhanh bước chuẩn! Mặc cho Song Won Bin tha thiết đuổi theo!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.3 - Chương 13: Cú đá đố đẹp tuyệt

Ngày thứ hai trên đảo Jeju, Kim Chon Na thực sự đã thành một con sâu lười, sau hôm trước chơi ở bờ biển, có lẽ vì gió và nắng, sức khỏe của cô yếu đi. Cô cảm thấy mệt mỏi và bắt đầu lên cơn sốt. Tất nhiên, cô đã quy tội này cho ai đó.

Ai đó kia nhận tội rất chân thành, hơn thế, còn rất tận tụy chăm sóc cho cô. Chon Na rất hài lòng!

Hiện tại, Chon Na đang lẩn lộn trên chiếc giường King size ở khách sạn, chờ Song Won Bin mang đồ ăn lên. Chờ đợi hơi lâu một chút, nên Chon Na không hề ngại ngần mở một trang web phổ thông lên xem, không ngờ, đập vào mắt cô lại là một tiêu đề được in đậm:

“NỮ SINH K NĂM HAI CỦA SHINHWA ĐÃ MANG THAI?! THUẦN PHONG MỸ TỤC CỦA ĐẠI HÀN DÂN QUỐC!”

Chon Na nhìn xong tiêu đề này mà choáng váng luôn! Shinhwa thật sự có nữ sinh đi vào bệnh viện tư nhân? Hơn nữa còn để cho người khác nhìn thấy? Bọn quý tộc trường học đầu phải lủ ngu như vậy ta? Chon Na nghĩ thầm, và không ngần ngại nhắc máy điện thoại lên:

“Ha Na, chuyện là thật hả?”

Lee Ha Na đang vô cùng nhức đầu chuyện của bang phái, gần đây bang BN hoạt động quá mạnh mẽ, có vẻ như bọn chúng ngày càng mạnh và không hề có ý định bỏ qua khu Gang Nam. Chon Na bên này mất dần kiên nhẫn vốn có, giọng của cô khàn hơn một chút:

“Chuyện của Shinhwa!”

Vào lúc này đột nhiên Song Won Bin bưng một khay thức ăn cùng thuốc vào phòng. Chưa kịp nghe câu trả lời của Lee Ha Na đã bị Won Bin cướp điện thoại đi! Cô vô cùng tức giận nha! Chuyện gì vậy? Muốn chết sao? Hừ

“Sức khỏe em đang rất yếu, không nên bị nhiễm sóng từ từ điện thoại!”

Chon Na gào thét, nhiễm sóng từ của điện thoại? Nghe bộ dễ lắm sao?! Chuyện này,.. Won Bin thiếu gia, ngại cũng lo xa quá rồi!

“Chuyện gì thế? Anh có thể giúp em!”

“Xem tin!”

Song Won Bin thấy dáng vẻ giận dữ phụng phịu của cô vô cùng dễ thương nên chỉ cười mà không nói gì. Anh xem qua tin tức rồi cười nhạt:

“Chuyện này chỉ là thú vui mới của Jun Pyo mà thôi!”

Chon Na neho mắt, đi chơi với cô mà xem ra, Song thiếu gia cũng chú ý tới nhiều chuyện khác nữa nha! Song Won Bin bắt lực nhìn ánh mắt hơi híp lại của Chon Na, lấy tay xoa đầu cô, dễ thương thật! Chon Na nhũn mày nghĩ, chuyện này có vẻ như Goo thiếu gia làm hơi quá rồi nha!

Gaem Jan Di bị vu oan là có thai! Sau chuyện này sẽ là Goo Jun Pyo thích Gaem Jan Di rồi cô bé sẽ bị gặp nhiều khó khăn! Chon na rất thích cô bé này. Có thể không nhiều nhưng có lẽ cô sẽ giúp Jan Di được điều gì đó! Nhưng, với thân phận Kim Mi Jang thì...

Chon Na hít một hơi sâu, chậm chậm mà kiên định nói:

“Won Bin, giúp em thông báo với mọi người, em sẽ trở về!”

Song Won Bin nhướn mày, cười như hồ li:

“Với thân phận là Kim Chon Na?”

Kim Chon Na khẽ rung mình một cái nhưng cô không để tâm, cô gật đầu! Sng Won Bin cười tà tà, ép cô uống thuốc rồi đi ra khỏi phòng.

Kim Chon Na ngó lên trần, bắt lực nghĩ: Gaem Jan Di, chị phải hi sinh vì em rất nhiều đó! Hu hu...

Kim Chon Na muốn nhanh chóng trở về để xem mình có giải quyết rắc rối gì hay không, và tất nhiên là với thân phận Kim Chon Na!

Shinhwa nào động không hề nhỏ, Song Won Bn, công tử tập đoàn Il Shim về Sinhwa với một nữ thần. Nữ thần cũng có lẽ cũng chẳng xinh đẹp được như cô ấy! Mái tóc xoắn dài màu xanh biển xoắn nhẹ tự nhiên uốn lượn sau lưng cô. Cả người toát ra hơi thở quý tộc, chiếc kính râm to đùng che mắt nửa khuôn mặt và chiếc cằm khéo léo làm người ta liên tưởng tới một khuôn mặt hoàn mỹ.

Cô gái với khí chất cao quý cùng nụ cười tà nửa miệng của Song công tử đi đằng sau hết như hộ hoa sứ giả! Mọi người vừa nhìn thấy đã vội chạy ra lấp kín lối đi, thì thầm to nhỏ:

“Cô ấy là ai vậy”, “Thật xinh đẹp!”, “Nhìn cô ấy với anh Won Bin thật xứng đôi!”

Chon Na nhanh chóng muốn giải quyết vụ kia nên đi rất nhanh tới căn phòng của F4. Từ xa cô đã nghe thấy tiếng nói khá rõ ràng. Hành lang khu vực này không phải ai cũng được vào, và tất nhiên điều này làm Chon Na càng thêm lo lắng, cô đi nhanh tới cửa phòng:

“A.....”

Kim Chon Na choáng váng!

Song Won Bin bước chân tới phía sau cũng choáng váng!

Những người trong phòng, So Ji Jung lại còn há miệng to vì ngạc nhiên, Ji Hoo cũng không kìm lòng mà mở to mắt!

Trong phòng, Gaem Jan Di đang lấy đà, quay người làm một cú đá tuyệt đẹp trên không trung và Goo thiếu gia ngã ngửa ra ghế!

Goo thiếu gia vô cùng tức, tới mức thân thể xơ cứng, không biết hoạt động ra sao! Kim Chon Na vừa thấy Song Won Bin đã quay người gục đầu vào vai anh và,... ... cười điên cuồng!

Trời ạ, nhìn cái mặt thộn ra của Goo thiếu gia mới thật buồn cười làm sao?

Khi Gaem Jan Di muốn đi, Goo thiếu gia mặt mày âm trầm, không chú ý tới xung quanh, muốn một kế hoạch trả thù thật ác liệt!

Nhưng lúc này, một tiếng cười đã làm cậu phân tâm! Một tiếng cười man rợ! Thật vô cùng kinh khủng! Làm sao??//

Ngay lúc cậu định trừng phạt thật nặng cô ta nhưng vừa nhìn thấy bóng dáng kia thì cả người cậu run lên. Giọng nói phấn khích không thể kìm nén:

“Chon Na???”

Kim Chon Na cố gắng đứng vững, lau nước mắt và run rẩy thốt lên:

“Cú đá đó đẹp tuyệt!”

Da mặt Goo thiếu gia giật giật liên hồi! Mắt mặt chết mắt, cậu nhăn nhó giải thích:

“Anh... thật sự không muốn quyến rũ cô ta đâu! Chỉ tại sức quyến rũ của anh lớn quá, cô ta không cưỡng lại được! Em biết đấy!”

Tất cả mọi người trong căn phòng run rẩy, anh ta, Goo Jun Pyo vừa nói gì cơ?

“Hừm, là cô ta thích anh nên mới phải giải thích nhiều như vậy với anh! Chưa từng nắm tay người con trai nào? Muốn là nắm tay anh, còn muốn hôn anh

cơ đấy! Còn lâu nhé, Chon Na, em tin anh đi, anh chỉ cần em mà thôi! Mà em nói đi, sao em về mà không nói? Sao lại trốn về?”

“.....”

Cả nhóm một lúc mới thoát khỏi con tịt của ai kia, Jun Ji Hoo và So Ji Jung cũng thoát ra khỏi trận rung rẩy, nhanh chóng lảng đi:

“Đúng vậy, mau nói đi!”

“Em có biết tại anh lo lắng không?”

Kim Chon Na run người, mắt đảo vòng quanh rồi người ngã vào lòng Song Won bin, than thở:

“Ai da, đau đầu quá!”

Song Won Bin cũng nhú mày, bế cô đưa vào phòng, nói:

“Em ấy còn đang sốt, chúng ta nên tránh đi một lát!”

Thật đời không như mơ, Chon Na vốn còn định tham gia xem kịch một thời gian nhưng sau đó cô lại ốm nặng hơn và lâm vào mê man. Sau khi cô tỉnh dậy cũng không được đi đâu cả, F4 cũng không thấy có mặt, chỉ là, Chu Ga Eul túc trực bên cô không cho cô trốn đi!

Tối ngày thứ 3, sau khi sức khỏe cô khá hơn thì GaEul cười rất tươi, nói:

“A~ Đáng ghét, Min Seo Hyun kia trở về, em không trông chừng được anh Ji Hoo nữa rồi, chị Kyung mà không về thì nguy mất!”

Chon Na cười nửa miệng:

“Sao em không nói luôn là không có thời gian hẹn hò với Yi Jung đi!”

“A!~ Chị Chon Na, thật là, chị học tính xấu của anh Won Bin rồi!”

Nói đến đây, Chon na mới nhú mày:

“Bọn họ đâu rồi?”

“A~ Là... họ đi đón Min Seo Hyun cùng chơi du thuyền rồi!”

Kim Chon Na khẽ gật đầu cùng nhú mày, bọn họ dám đi chơi bỏ cô lại 1 mình, rất hay nha! Đã biết Min Seo Hyun kia là họa mà, Ha Jea Kyung, đã như vậy nếu cậu còn không về ngăn dòng nước lũ thì mình sẽ bỏ đi! Cho cậu chủ trì chiến cục!

Ga Eul nhìn vẻ mặt thối vô cùng của Chon na thì cười thầm! Cô chính là đang tính kế F4, vốn bọn họ đang vô cùng bận rộn chuẩn bị một bữa tiệc linh đình đón chào Chon Na trở về nhưng mà ai bảo bọn họ không cho Chu Ga Eul cô đi chơi cùng? Bắt cô ở lại đây? Đã như vậy, để cả 4 người lãnh nhận hậu quả là sự tức giận của chị Chon Na luôn đi!

He hehe,... Chu Ga Eul cười rất ti tiện!

Chon Na lại không hề để ý, cô nhắm mắt một lúc rồi lại mở mắt ra nói với Chu Ga Eul:

“Đưa chị chiếc điện thoại!”

Vốn Won Bin không cho Ga Eul làm vậy nhưng cô lại gia manh đưa cho Chon Na. Chon Na nhấc điện thoại lên, ánh mắt hơi lạnh lùng, nói:

“Có phải ngày mai là yến tiệc chào đón Min Seo Hyun trở về?”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 14: Bữa Tiệc Chào Mừng

F4 mấy ngày hôm nay mệt tơi chết đi sống lại rồi! Vì Kim chon Na tiểu muội muội xinh đẹp nên bọn hấn đã chuẩn bị rất nhiều công sức để chuẩn bị bữa tiệc. Ai ngờ, tối ngày bữa tiệc tổ chức, cả bốn long trọng tới đón Kim Chon Na thì đau lòng phát hiện.... Chon Na muội muội biến mất rồi!

Thật là,... tại sao Chon Na muội muội lại như vậy chứ? Quả thực là,... yêu thích trò trốn tìm như vậy sao? Chu Ga Eul vừa thức dậy đã gặp vẻ mặt hung

thần ác sát của Goo Jun Pyo, Jun Ji Hoo và Song Won Bin!

Hu hu, Chu Ga Eul cô thật sự không biết mà, chẳng qua là trêu tức Chon Na tý tý một lúc để tý ý có động lực hành hạ mấy nam nhân này nhưng ai mà ngờ được là tý ý lại trốn đi,....

Chu Ga Eul cũng hối hận muốn chết a!~.

Kết cục là Goo Jun Pyo quyết định, tiệc vẫn tổ chức bình thường, nhưng là toàn lực phải tìm cho ra Kim Chon Na. Đưa muội ấy về đây, nếu không các người khỏi đi làm nữa, đây là nguyên văn câu nói của Goo thiếu gia!

Bữa tiệc được tổ chức với danh là tiệc chào mừng, vừa hay Min Seo Hyun cũng là vừa về nước, lại tham gia bữa tiệc nên ai cũng tưởng đây là bữa tiệc của Min tý tý. Lại nghĩ, Min Seo Hyun đã thân thiết với F4 như vậy rồi, có nên thân thiết với nhà họ Min một chút không?

Bữa tiệc thật vô cùng xa hoa, thiếu gia, tiểu thư đi vào đông đúc, bãi đỗ xe thật vô cùng xa hoa, đủ mọi loại xe hiếm có, đắt đỏ. Lúc này, một chiếc xe kiểu cũ của thời những năm 90 xuất hiện làm người ta không khỏi bàng hoàng!

Gaem Jan Di bước xuống xe, người khoác một chiếc áo lông dày sụp, được mời đi, Gaem Jan Di nghĩ, là một bữa tiệc hóa trang, nên đồ mặc hóa trang Wonder Girl của cô cũng không quá nổi bật đâu nghĩ?

Nghĩ vậy, Gaem Jan di cũng dừng cảm đi vào, bước vào tới nơi thì thật muốn khóc không ra nước mắt rồi! Mọi người vậy mà lại mang thiết nhiều trang phục dạ hội xa hoa. Jan Di nhanh chóng tìm một góc khuất trốn đi, mong tận lực giảm bớt sự tồn tại của mình,...

“Ting...ting..”

Lúc này, điện thoại của Gaem Jan Di vang lên, chiếc này là do Chon Na tý tý tặng nên cho dù không dùng nhiều, cô vẫn luôn mang bên mình!

“A lo? Mi Jang, a~ chon Na tý tý?...”

“Là Ja Di hả? Em đang ở đâu vậy?”

Gaem Jan Di tận lực nói nhỏ:

“Em đang tham gia một bữa tiệc nhỏ,.... chị, chị đang ở đâu vậy?”

“A~ Chị đang đi cùng một người bạn, em ở đâu, để chị tới đón?”

“Là bữa tiệc chào đón nữ thần Min Seo Hyun í ạ, Lần này thảm chết em,~~~ Chị nhan tới một chút được không?”

Kim Chon Na cúp điện thoại, hờ hững cười với con khi Ha Jea Kyung ngồi bên cạnh:

“Mau thay lễ phục, này, nếu không nhanh thì Jun thiếu gia sẽ bị người khác đoạt mất đó!”

“Kẻ nào dám?”

Ha Jea Kyung nhảy dựng, nhanh chóng nhào đi thay đồ, chưa đầy 5' sau, cả hai người đã xuất hiện ở cửa bữa tiệc.

Tiệc từng chưa bắt đầu bao lâu, Gaem Jan Di thấy bụng mình sôi lên, nhất thời tò mò đưa tay nhón lấy một quả anh đào, ai ngờ lại có người bước tới, khu, là mấy cô nàng Ginder. Họ liếc mắt qua Gaem Jan Di, ác ý chau trợn rồi dùng sức kéo áo choàng của Gaem Jan Di ra.

Gaem Jan Di bị ngã ra sàn, đồ ăn cũng đổ đầy ra người, xấu hổ vô cùng, nhưng lúc này, cánh cửa bữa tiệc lại mở ra. Mọi người dồn mắt chú ý cánh cửa kia, thật may ít người chú ý tới chuyện bên này.

Đứng ngoài cửa là 3 người, 2 nữ một nam. Người con gái đi trước một thân lễ phục màu tím dài chấm đất, mái tóc màu xanh biển hòa vào với trông mất như mộng kia, làm người ta thất hồn lạc phách. Dung mạo cô gái thật sự vô cùng hoàn mỹ, làn váy tím làm nổi bật lên nước da trắng nõn như châu như ngọc, lại càng làm cho cô gái thêm nổi bật. Khí chất quý phái mà cao quý của cô làm mọi người khe ngẩn ra....

Cô gái đi song song là một thân lễ phục màu vàng, vô cùng năng động, mái tóc ngắn được nối dài và làm xoắn làm gương mặt của cô hài hòa và nữ tính hơn một chút. Dung mạo cũng rất xuất sắc, đôi mắt đen lung linh như hắc thạch. Khí chất nghịch ngợm và tinh nghịch làm người ta vô cùng chú ý, nhiều người nhận ra đó chính là đại tiểu thư Ha Jea Kyung.

Người nam nhân đi sau dáng vẻ bức người, khí thế trùng trùng, hết như kị sĩ của hai nàng công chúa vậy. Hắn mặc một bộ vest đen, dung mạo tuấn mỹ vô trù, lạnh băng nhưng khi nhìn về người con gái váy tím lại dịu dàng hiếm có.

Ba người bước vào làm một trận suýt xoa từ phía mọi người. Kim Chon Na vừa nhìn thấy cảnh kia, Gaem Jan Di ngã xuống liền nhanh chóng tiến lên, đi về phía đó

Nhưng là Jun Ji Hoo nhanh hơn một bước, đưa cho Jan Di một chiếc áo choàng. Gaem Jan Di ngượng ngùng nhận lấy. Kim Chon Na khí thế bức người nhìn mấy người Miradar, Ginder cùng Sunny. Nếu cô nhớ không nhầm thì cô đã từng giáo huấn bọn họ một trận rồi thì phải?

Dốt cục là tại sao bọn họ lại dám tiếp tục ức hiếp Jan Di (Chị nhớ lắm, chị giáo huấn Ginder vì cô ta làm hỏng đồ ăn của chị ạ!)

Kim Chon Na liếc qua ba người, cười khẽ, hưng bọn họ nghe lại như ác quỷ cười cợt a!~.

“Được rồi, tôi nghĩ là mấy người không hề thích hợp cho Shinhwa a~ Đó là trường học cho quý tộc mà, dốt cục hành động vừa nãy là sao vậy? Hừm..... ~~~”

“Là,... cô là ai mà dám nói đuổi chúng tôi?...”

Ginder giận giữ nói, cô ta chính là không muốn dời đi Shinhwa nha! Thật là,.... cô gái này tuy xinh đẹp nhưng làm gì được cô ta chứ? Chỉ xinh đẹp thôi ư? Gia đình cô ta tuy là có tập đoàn ở nước ngoài nhưng ảnh hưởng trong nước chính là không nhỏ nha~.

“Chon Na nói thế nào chính là như thế ấy!”

Goo Jun Pyo hồi hồn lại, tiến tới. Mấy người gần đó nghe thấy lập tức tỉnh táo lại, này đây lại là đại tiểu thư tập đoàn JPL? Kim chon Na tiểu thư? Mấy người Ginder thì mặt như tro tàn, chuyện này là sao chứ?

Gaem Jan Di thấy vậy, không khỏi giật khẽ tay của Chon Na. Chon Na xịu mặt nói:

“Thôi được, tha cho các người một lần, lần sau mà còn dám tổn thương Gaem Jan di thì..//”

Nói xong, Kim Chon Na liếc qua mấy người F4, là Ha Jea Kyung đã nhảy tới bên Jun Ji Hoo, Ha Jun Hwang cũng bước tới bên Chon Na, không rời.

Song Won Bin thấy Chon Na tới, vui mừng không thôi nhưng nhìn thấy Ha Jun Hwang bên cạnh thì ngay lập tức nghiêm mặt:

“Đây là,....”

“Chính là,... A~ Gaem Jan Di, cùng chị, chị sẽ thay lễ phục cho em~~”

Kim Chon Na rất thức thời chạy tới kéo Gaem Jan Di đi, để cho mấy người đứng đây mất lực. Goo Jun Pyo và Song Won Bin bắt hạo nhìn Ha Jun Hwang, Jun Ji Hoo đầu đầu thoát khỏi Ha Jean Kyung. Còn So Yi Jung và Chu Ga Eul thì nhìn nhau cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 15: Khiêu Vũ.

Hiểu lầm trong chương này chủ yếu là do hai anh chị chưa hiểu nhau lắm, anh thì quá cuồng nhiệt, chiếm hữu còn chị thì lạnh tình, sợ đau, sợ mất, cũng như hai anh chị chưa hiểu tình yêu của mình sâu đậm tới đâu, chính vì thế các bạn đừng ném đá ta nhé!!

Kim Chon Na ung dung đứng trong sảnh tiệc, yên lặng nhìn ra một hướng, nhưng bất kì ai nhìn vào mắt cô cũng nhận ra, cô không nhìn bất cứ thứ gì mà cứ thần thờ đứng đó, như một tinh linh cô độc của thế gian này.

Có ai đã từng nói với bạn chưa? Tính cách của một người đàn ông rất khó để thay đổi!

Bạn có từng biết chưa? Dù một trò đùa trong tình yêu cũng có thể đem đến cái kết thảm trọng nhất! Mười tám năm trời, sống ở thế giới này, sống trong sự ngọt ngào anh dành cho cô mãi mãi không thay đổi, dường như, nó làm cho cô quên mất đi bản tính thật sự của anh, đào hoa, khó kiềm hãm.

Đôi khi, trong cuộc sống này, điều đau đớn nhất là bạn quá tin tưởng vào mình, có thể thay đổi người đó, nhưng kết cục lại không như bạn muốn, bạn bị ruồng bỏ, bị đá xuống vực sâu vô vọng nhất!

Cô đã tin anh, tin một ngày, nếu như có tình yêu, anh chỉ trung tình với một người, một người duy nhất, tình yêu của anh đối với cô, lẽ nào chỉ có vậy?

Nếu như anh có điều gì đó khó khăn, tình yêu của anh có thể rút lại đi, đừng đùa cô thêm nữa, tin vào tình yêu này làm cô đau khổ, cô không muốn chìm vào nó nữa! Hãy đi đi, Song Won Bin, tôi quá thất vọng về anh!

Nếu như lời anh nói, chỉ là một trò đùa, tôi xin chấp nhận! Nếu như anh nói tôi không kiên định với tình yêu, chưa đủ yêu anh, thì xin lỗi, tôi chính là như vậy đây!

Cuộc đời Kim Chon Na cô, sợ nhất là đau đớn khi đã có rồi lại mất đi! Nếu như thứ đồ nào đó không còn là của mình, cô sẽ từ bỏ. Cô không phải thánh nhân, tha thứ tất cả, cô càng không phải người thấu tình đạt lý, nhìn ra khi đó là trò đùa hay là thử thách của anh! Những gì anh làm cho cô, đủ để cho cô tan xương nát thịt, đau thấu tâm can!

Cho dù có là thử thách, cho dù không phải lời nói thật, cô cũng không tương tượng được, mình sẽ để yên! Cô thà từ bỏ chứ không để tình yêu của mình biến chất! Có lẽ cô và anh chưa thật sự hiểu nhau, tất cả nên dừng lại ở đây!

Kim Chon Na kiên định bước ra ngoài, nhưng khi đang đi qua phía hồ b

ơi thì cô chợt khựng lại, quay người đi về phía Goo Jun Pyo và Gaem Jan Di đang nói chuyện. Dời đi, cũng nên từ biệt thì hơn!

Có lẽ cô không nên thúc đẩy tất cả, điều gì nên đến thì sẽ đến, hai người bọn họ là một đôi thì chắc chắn sẽ đến với nhau. Cô không thể thúc ép được, tình cảm, chợt đến rồi chợt đi, cũng có thể sẽ sâu sắc hoặc không!

Cô đã rõ ràng, chuyện tình cảm, nên dứt khoát thì hơn!

“Cái gì, em định rời khỏi Hàn Quốc? Vì sao?”

Kim Chon Na lắc đầu, nói:

“Có thể em không hợp với nơi này, em không muốn ở lại đây nữa!”

Goo Jun Pyo kích động lên, định nói gì nữa, nhưng Kim Chon Na đã nhanh chóng nói:

“Pyo, có thể là do tớ tương tượng, nhưng tình cảm của cậu đối với tớ, có lẽ cũng chỉ là tình cảm nhất thời mà thôi! Tớ muốn nói là, thực sự tớ chỉ coi cậu là người thân! Bên cậu có người tốt hơn tớ! Có ngày cậu sẽ hiểu ra ai thích hợp với cậu hơn!”

Goo Jun Pyo nhìn vành mắt hoe đỏ kích động của Chon Na, không nói gì, một lúc sau cậu mới gượng cười, nói:

“Chon Na, có thể cho tớ một cái ôm tạm biệt không?”

Nói xong, Goo Jun Pyo đã tiến đến ôm lấy cô. Cậu mỉm cười, cúi đầu, định hôn vào trán cô nhưng đúng lúc này, Song Won Bin lại nhìn thấy.

Anh chạy đến, nhìn qua hai người đang ôm nhau, vội tách hai người ra và đấm Goo Jun Pyo một cú và hét lên:

“Cậu đang làm cái quái gì vậy?”

Kim Chon Na ngã xuống hồ bơi, và sự thật là cô không biết bơi! Cô không muốn nhớ gì cả, cô muốn quên đi hết, để sống, một cuộc sống mới. Không có tình yêu, không có đau khổ. Goo Jun Pyo mặc dù vô cùng sợ nước nhưng cũng lao xuống. Kết cục là Song Won Bin lao xuống cứu Kim Chon Na, còn Goo Jun Pyo thì được gaem Jan Di cứu lên.

Ngày hôm sau, khi Song Won Bin vừa đi mua đồ ăn sáng về thì thấy Kim Chon Na đã tỉnh dậy, anh vui mừng tiến tới, cười nói:

“Em tỉnh rồi sao?”

“Anh là ai? Sao anh dám tự tiện vào phòng tôi?”

Anh sững sốt, nhìn qua thần sắc của Chon Na, có vẻ như cô không nói dối mình! Vậy chuyện này.... Lúc này y tá đi tới, lễ phép nói:

“Anh Song, Kim chủ tịch cùng phu nhân có chuyện muốn gặp anh!”

*****

“Sự thật là Chon Na chưa được thay tim vì không tìm được trái tim phù hợp!”

“Hiện giờ thì khác, đã có trái tim vô cùng hợp với con bé! Nếu con bé muốn, ta sẽ cho nó về gặp cháu! Hiện tại nó đang trên máy bay rồi!”

Kim phu nhân nhìn Song Won Bin dời đi, đưa tờ giấy luôn dấu sau lưng mình ra, trên đó có viết triệu chứng bệnh.

Bệnh nhân Kim Chon Na, mắc chứng mất trí có chọn lọc.

Kim phu nhân nhắm mắt, Song Won Bin, không phải tôi không cho cậu cơ hội mà con bé lựa chọn rời xa cậu! Con bé sẽ mãi mãi không nhớ ra cậu là ai, mãi mãi không cho phép cậu tồn thương nó một lần nữa!

Là cậu dùng tình cảm tổn thương nó, nó lựa chọn cho cậu làm vậy hay không, cậu hãy tự xem xét đi!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.3 - Chương 16: Anh Xin Lỗi.

Kim Chon Na ung dung đứng trong sảnh tiệc, yên lặng nhìn ra một hướng, nhưng bất kì ai nhìn vào mắt cô cũng nhận ra, cô không nhìn bất cứ thứ gì mà cứ thần thờ đứng đó, như một tinh linh cô độc của thế gian này.

Có ai đã từng nói với bạn chưa? Tính cách của một người đàn ông rất khó để thay đổi!

Bạn có từng biết chưa? Dù một trò đùa trong tình yêu cũng có thể đem đến cái kết thảm trọng nhất! Mười tám năm trời, sống ở thế giới này, sống trong sự ngọt ngào anh dành cho cô mãi mãi không thay đổi, dường như, nó làm cho cô quên mất đi bản tính thật sự của anh, đào hoa, khó kiềm hãm.

Đôi khi, trong cuộc sống này, điều đau đớn nhất là bạn quá tin tưởng vào mình, có thể thay đổi người đó, nhưng kết cục lại không như bạn muốn, bạn bị ruồng bỏ, bị đá xuống vực sâu vô vọng nhất!

Cô đã tin anh, tin một ngày, nếu như có tình yêu, anh chỉ trung tình với một người, một người duy nhất, tình yêu của anh đối với cô, lẽ nào chỉ có vậy?

Nếu như anh có điều gì đó khó khăn, tình yêu của anh có thể rút lại đi, đừng day đọa cô thêm nữa, tin vào tình yêu này làm cô đau khổ, cô không muốn chìm vào nó nữa! Hãy đi đi, Song Won Bin, tôi quá thất vọng về anh!

Nếu như lời anh nói, chỉ là một trò đùa, tôi xin chấp nhận! Nếu như anh nói tôi không kiên định với tình yêu, chưa đủ yêu anh, thì xin lỗi, tôi chính là như vậy đây!

Cuộc đời Kim Chon Na cô, sợ nhất là đau đớn khi đã có rồi lại mất đi! Nếu như thứ đồ nào đó không còn là của mình, cô sẽ từ bỏ. Cô không phải thánh nhân, tha thứ tất cả, cô càng không phải người thấu tình đạt lý, nhìn ra khi đó là trò đùa hay là thử thách của anh! Những gì anh làm cho cô, đủ để cho cô tan xương nát thịt, đau thấu tâm can!

Cho dù có là thử thách, cho dù không phải lời nói thật, cô cũng không tưởng tượng được, mình sẽ dễ yên! Cô thà từ bỏ chứ không để tình yêu của mình biến chất! Có lẽ cô và anh chưa thật sự hiểu nhau, tất cả nên dừng lại ở đây!

Kim Chon Na kiên định bước ra ngoài, nhưng khi đang đi qua phía hồ b

ơi thì cô chợt khựng lại, quay người đi về phía Goo Jun Pyo và Gaem Jan Di đang nói chuyện. Dời đi, cũng nên từ biệt thì hơn!

Có lẽ cô không nên thúc đẩy tất cả, điều gì nên đến thì sẽ đến, hai người bọn họ là một đôi thì chắc chắn sẽ đến với nhau. Cô không thể thúc ép được, tình cảm, chợt đến rồi chợt đi, cũng có thể sẽ sâu sắc hoặc không!

Cô đã rõ ràng, chuyện tình cảm, nên dứt khoát thì hơn!

“Cái gì, em định rời khỏi Hàn Quốc? Vì sao?”

Kim Chon Na lắc đầu, nói:

“Có thể em không hợp với nơi này, em không muốn ở lại đây nữa!”

Goo Jun Pyo kích động lên, định nói gì nữa, nhưng Kim Chon Na đã nhanh chóng nói:

“Pyo, có thể là do tớ tưởng tượng, nhưng tình cảm của cậu đối với tớ, có lẽ cũng chỉ là tình cảm nhất thời mà thôi! Tớ muốn nói là, thực sự tớ chỉ coi cậu là người thân! Bên cậu có người tốt hơn tớ! Có ngày cậu sẽ hiểu ra ai thích hợp với cậu hơn!”

Goo Jun Pyo nhìn vành mắt hoe đỏ kích động của Chon Na, không nói gì, một lúc sau cậu mới gượng cười, nói:

“Chon Na, có thể cho tớ một cái ôm tạm biệt không?”

Nói xong, Goo Jun Pyo đã tiến đến ôm lấy cô. Cậu mỉm cười, cúi đầu, định hôn vào trán cô nhưng đúng lúc này, Song Won Bin lại nhìn thấy.

Anh chạy đến, nhìn qua hai người đang ôm nhau, vội tách hai người ra và đấm Goo Jun Pyo một cú và hét lên:

“Cậu đang làm cái quái gì vậy?”

Kim Chon Na ngã xuống hồ bơi, và sự thật là cô không biết bơi! Cô không muốn nhớ gì cả, cô muốn quên đi hết, để sống, một cuộc sống mới. Không có tình yêu, không có đau khổ. Goo Jun Pyo mặc dù vô cùng sợ nước nhưng cũng lao xuống. Kết cục là Song Won Bin lao xuống cứu Kim Chon Na, còn Goo Jun Pyo thì được gaem Jan Di cứu lên.

Ngày hôm sau, khi Song Won Bin vừa đi mua đồ ăn sáng về thì thấy Kim Chon Na đã tỉnh dậy, anh vui mừng tiến tới, cười nói:

“Em tỉnh rồi sao?”

“Anh là ai? Sao anh dám tự tiện vào phòng tôi?”

Anh sửng sốt, nhìn qua thần sắc của Chon Na, có vẻ như cô không nói dối mình! Vậy chuyện này.... Lúc này y tá đi tới, lễ phép nói:

“Anh Song, Kim chủ tịch cùng phu nhân có chuyện muốn gặp anh”

*****

“Sự thật là Chon Na chưa được thay tim vì không tìm được trái tim phù hợp!”

“Hiện giờ thì khác, đã có trái tim vô cùng hợp với con bé! Nếu con bé muốn, ta sẽ cho nó về gặp cháu! Hiện tại nó đang trên máy bay rồi!”

Kim phu nhân nhìn Song Won Bin dỗi đi, đưa tờ giấy luôn đầu sau lưng mình ra, trên đó có viết triệu chứng bệnh.

Bệnh nhân Kim Chon Na, mắc chứng mất trí có chọn lọc.

Kim phu nhân nhắm mắt, Song Won Bin, không phải tôi không cho cậu cơ hội mà con bé lựa chọn rời xa cậu! Con bé sẽ mãi mãi không nhớ ra cậu là ai, mãi mãi không cho phép cậu tổn thương nó một lần nữa!

Là cậu dùng tình cảm tổn thương nó, nó lựa chọn cho cậu làm vậy hay không, cậu hãy tự xem xét đi!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.3 - Chương 17: Một Năm

“Vâng, thưa các bạn, trong khi tình hình kinh tế thế giới bất ổn định thì tập đoàn kinh tế xuyên quốc gia JLS không chỉ giữ vững vị thế của mình trên trường quốc tế mà còn đang từng ngày vươn lên vị trí số 3 trong các tập đoàn hàng đầu. Từ 1 năm trước, người thừa kế tập đoàn, chủ tịch cô Kim Chon Na đã đưa JLS lên một tầm cao mới. Sau đây tôi xin phóng vấn cô Lee Ha Na, trợ lý đắc lực của tập đoàn JLS!”

Cô phóng viên xinh đẹp cười tươi rói, hướng mic đến phía Ha Na, miêng hỏi những vấn đề liên quan tới Chon Na.

Ha Na toát mồ hôi hột, đài truyền hình này đã làm mọi cách mời Chon Na nhưng không được nên đánh lấy cô ra làm lá chắn. Số mệnh cô thật là khổ mà, Shinnee thì được cùng Chon Na về Ma Cao còn cô tại sao lại phải ở lại đối phó với bọn paparazzi đáng ghét này??? Tuy nhiên, Lee Ha Na vẫn rất chuyên nghiệp cười trách đ những vấn đề liên quan tới Chon Na, trong lòng thì rủa thầm không thôi!

Trong khi đó, tại sân bay quốc tế lớn nhất ở Ma Cao, hàng loạt người hâm mộ đứng hàng dài như muốn chờ đón một ai đó, ngay cả băng hiệu cùng poster cũng rất đầy đủ. Tuy nhiên, người trên hình dù có sao đi chăng nữa thì cũng chỉ có bóng lưng hoặc gương mặt bị che khuất bằng kính đen.

Gaem Jan Di mặc một chiếc áo len bông màu đỏ rất nổi bật, đầu đội mũ len có quả bông dễ thương, tay cầm một vali to thùng cùng màu đỏ mận, trên sân bay tấp nập này cũng rất ư nổi bật. Nhìn đám người đông đúc kia, cô tò mò đi lại phía đó, dùng tiếng Anh ấp úng của mình hỏi:

“Các bạn đang muốn.... tôi đón ai vậy? Có siêu sao nào.... tôi đây ư?”

Gaem Jan Di hồi hộp nghe câu trả lời, bóng dáng kia rất quen thuộc nhưng cô không nhớ ra là ai cả. Có thể là, chị chẳng??? Nếu thật sự là chị đã khỏi, tại sao không trở về tìm các cô? Cả cô lẫn Ga Eul đều rất nhớ chị ấy!

Người được hỏi hơi khinh thường liếc mắt đẹp, chỉ lên tấm poster có một bóng lưng vô cùng đẹp, mái tóc màu xanh như biển cả, thật quen thuộc, có thật là chị ấy không?

“Chủ tịch tập đoàn JLS, chị Kim Chon Na, cô biết chứ? Chị ấy là thần tượng của toàn bộ giới trẻ Ma Cao, mới chỉ 19 tuổi mà đã trở thành một danh nhân như vậy, hơn nữa, chị ấy lại còn rất xinh đẹp. Nghe nói hôm nay chị ấy về Ma Cao nên chúng tôi, đội hộ vệ trung thành nhất mới có mặt tại nơi này!!!”

Gaem Jan Di nghe xong, sửng sò, chị ấy đã khỏi bệnh, và tới Ma Cao, có khi nào tại đây cô cũng được gặp chị ấy không?

Gaem Jan Di hồi hộp, nhanh chóng xoay người lấy một chiếc điện thoại hơi cũ ra, ấn một dãy số nhưng chưa kịp nghe thì đã bị một người va phải, chiếc điện thoại văng ra. Jan Di đang định cúi xuống nhặt thì bị một người kéo như bay ra ngoài.

Gaem Jan Di không khỏi định la lên thì nghe thấy một tiếng nói trong vút vang lên:

“Mau đi, còn đứng đó làm gì a~~”

Nghe giọng nói quen thuộc tới mức làm cho Jan Di ngẩn người ra, cô quay người lại, miệng mở rộng, thốt lên:

“chị Chon Na???”

Kim Chon Na nhủ mày, uôi, ai biết cô vậy ta? Nhưng mà cô không biết cô bé này nha! Chon Na cười gượng, may mà hiện giờ trang phục của cô đang che kín hoàn toàn dung mạo, vậy nên Chon Na cười nhún nhún, lấy giọng thật trầm mà nói:

“Chon Na nào cơ?? Cô gái, có phải cô lầm rồi không? Tôi đáng tuổi mẹ cô đó!!!!”

Gaem Jan Di nghe xong, cũng ngượng ngùng nghĩ mình đã nhầm, vì thế, cô cúi người xin lỗi. Chon Na coi như không có việc gì, vẫy vẫy tay nói không sao rồi lần đi.

*****

“Đại tỷ, lâu lắm rồi tỷ không về bang, các an hem đợi đã rất lâu rồi! Lần này nhất định chúng ta phải cho lũ chó bang BN một bài học nếu không chúng sẽ cứ coi thường bang JP của chúng ta mãi!”

Một hán tử cao lớn, gương mặt dữ dằn nghiêng răng một cái nói. Từ hơn một năm trước, JP và BN vẫn là tử địch, từ Hàn Quốc chạy thẳng sang Ma Cao mà vẫn thấy mặt chúng mới điên!

Cô gái ngồi trên ghế xoay tròn mặc một lát rồi đưa tay lên, nói:

“Đưa chiến thư cho bang BN, 3 ngày nữa quyết chiến tại phố Mikter. Giờ ta có việc rồi!”

Nói xong, cô gái nhanh chóng bước đi, đúng lúc này có điện thoại gọi tới, cô nhấc máy lên nghe:

“Sao vậy”

Bên kia vắng tới tiếng người giận dữ cực kì:

“Đại tiểu thư, làm ơn mau về đi! 15 phút nữa chúng ta phải kí hợp đồng với một đối tác quan trọng đó!”

Cô gái chán nản ậm ừ rồi đưa tay lên, bỏ chiếc mặt nạ màu đen đi, lách người 2, 3 chiếc ghế rồi trèo lên một chiếc Limos đời mới nhất, kéo rèm quanh rồi chưa tới 10' sau, tại khách sạn Missona, chiếc Limo dừng lại.

Cô gái mặc một bộ vest nữ trang trọng đứng ở cửa khách sạn sáng mắt, nhanh chóng chạy tới mở cửa, liền miệng nói:

“May mà cô tới kịp! Nghe nói cậu chủ kia khó tính lắm!”

Từ trong xe, một bóng người mặc lễ phục công sở trang trọng bước xuống, con người tím nhạt đảo quanh, khi không thấy ai gần đó mới hừ nhẹ:

“Shinnee, cần nhân nhiều quá là không lấy được chồng đâu!”

Park Shin Nee đang định phản bác gì đó nhưng liếc thấy người hầu khách sạn đã dàn hàng ngang đón tiếp nên cô cũng nhanh chóng nuốt lại lời định nói, nghiêm chỉnh đứng.

Chon Na từ trong chiếc xe bước ra, Shin Nee cầm tài liệu bước đi ngay sau, khi vừa bước vào trong, hàng loạt vệ sĩ đã đi theo và tỏa ra tứ phương ngăn chặn báo chí. Đúng lúc này, ngoài cửa cũng có một trận xôn xao.

“Đối tác?”

Chon Na nhướng mày, đứng dậy, nhìn người con trai mới tới, gương mặt góc cạnh hoàn mỹ, mang theo vẻ đẹp vô cùng kiêu ngạo. Mái tóc xoăn dưới ánh mặt trời tỏa sáng, Chon Na hơi mỉm cười, nói:

“Goo Jun Pyo, lâu lắm mới gặp cậu!”

Ánh mắt lạnh lùng của nam tử đảo qua, hơi sững sờ nhưng rất nhanh lấy lại bình tĩnh, nói:

“Hóa ra đúng là em!”

Chon Na thân thiện gật đầu, cười nói:

“Đã lâu nghe danh F4 mà em chỉ biết có 3 người, còn một người nữa, liệu giờ có thể giới thiệu cho em chứ?”

Goo Jun Pyo biến sắc, hóa ra cô ấy quên thật, là ai? Trong F4, cô ấy đã quên đi ai, hoặc giả, ai là người làm tổn thương cô ấy, làm ô bé ngây thơ ấy muốn quên đi và không bao giờ bước chân về Hàn Quốc nữa???????

Q.3 - Chương 18: Chúng Tôi Rất nhớ em!

Đã từng có một người nói với tôi rằng, trên đời này, người anh ấy yêu nhất là tôi, anh không thể sống thiếu tôi, chính tôi đã mang lại cho cuộc đời tôi của anh ánh sáng vĩnh hằng. Nhưng trên thế gian này, có thứ gì là vĩnh hằng sao?

Tôi đã từng cho rằng, câu chuyện trong phim ấy không có thực, tôi đã từng tin rằng, mọi thứ sẽ như theo số phận sắp đặt. Nhưng cho đến khi gặp anh, nhìn thấy cuộc đời thực sự của từng người và anh, tôi nhận ra, đây là một thế giới thực thụ, họ đều có suy nghĩ, có tình cảm và có thể nghĩ khác đi,....

Chính vì thế, có lẽ tôi đã làm ra sự lựa chọn sai lầm nhất của cuộc đời mình, chấp nhận anh!!! Anh sẽ không như thế, không đào hoa, không quan hệ linh tinh với những người phụ nữ khác, đặc biệt là những bông hoa đã có chủ,... nhưng tôi đã sai lầm!!!!!!

“Anh yêu cô ta? Cô ta chỉ là một đóa hoa héo, chưa từng được tắm gội bằng tình yêu nồng cháy, còn chưa quan hệ với nam nhân nào! Làm sao bằng được vụn vặt như em? Anh chỉ là,... đùa cô ta cho vui thôi!!!!”

Đùa cho vui thôi!

CHO VUI THÔI!!!!!!

Người trong giấc mộng ấy là ai? Suốt một năm qua, thi thoảng những giấc mơ vụn vặt sẽ hiện lên trong tâm trí cô, Kim Chon Na ngồi thẳng lưng, lau mồ hôi lạnh từ trán chảy ra. Cô thầm thở dài, mơ dốt cục chỉ là mơ, nhưng tại sao trong mơ lại chân thực như thế, cô còn cảm thấy mình rất đau, thật sự!

Chon Na lật chăn lên, nhanh chóng đứng dậy, mở toang cửa phòng ra, thở một hơi, dốt cục cũng cảm thấy dễ chịu hơn, đột nhiên có tiếng điện thoại reo. Cô tiến tới, bật lên, nghe:

“Có chuyện gì vậy?”

“Được rồi, cũng tốt, 1 tiếng nữa tôi sẽ tới!”

Kim Chon Na cầm điện thoại thờ ra một hơi, đi trèo thuyền? Người điều hành Shinhwa Goo Jun Pyo? Nếu cô nhớ không nhầm thì quan hệ của cô và cậu ta chỉ dừng lại tại mức cùng học chung trường và trò chuyện vài câu. Nhưng mà, vị thiếu gia này cũng rất thú vị, Chon Na nhếch môi cười, nhanh chóng thu dọn, chân bước đi chọn trang phục.

*****

Một tiếng sau.

Kim Chon Na nhú mày nhìn một đoàn người đi tới, này, thiếu gia họ Goo đó còn mang theo nhiều bạn bè như vậy làm gì?

“Xin chào Kim tiểu thư, tôi là So Yi Jung.”

“Jun Ji Hoo”

“Hello, tui là Ha Jea Kyung, còn nhớ tui không nè?”

Kim Chon Na nhú mày, một lúc sau mới khôi phục tinh thần, cười nhẹ nói:

“Hóa ra là thiếu gia của Tứ đại gia tộc Đại Hàn dân quốc và Ha gia tiểu thư, nhưng mà hình như F4 nổi tiếng còn thiếu một người nha!”

So Yi Jung cười gượng, đúng thật là vô tình nha, Chon Na dễ thương lại không nhớ ra bọn họ. Đúng là biết Chon Na rất sợ nước bởi một lần cùng Goo Jun Pyo bị bắt cóc rồi xe lao xuống nước, nhưng mà, chỉ là chìm một lần rồi quên hết hả?

Hơn nữa bọn họ cũng đâu có gan nói cho Song Won Bin biết, bọn họ chỉ là dùng hết sức đầu điểm và tới đây xem sao, ai ngờ Chon Na muội muội lại quên hết họ, thật nhảm tâm mà!!!!!!

Kim Chon Na mỉm cười lễ độ, nhanh chóng bước chân lên con thuyền du lịch xa hoa của họ Goo kia đã chuẩn bị từ trước, mọi người nhanh chân bước lên sau. Ha Jea Kyung vẫn đứng sau sồi nổi nói:

“Cô tên Kim Chon Na phải không? Chúng ta bằng tuổi hay sao đó?”

Kim Chon Na gật đầu, hình như là thế thật. Đúng thật là, cô gái năng nổ này thật dễ mến!

“Này, thật khâm phục cậu nha, có thể quản lý một tập đoàn to như vậy, tui thì hã, suốt ngày chỉ chơi thôi!”

Kim Chon Na toát mồ hôi, này công lao của cô cũng không nhiều nha, chủ yếu là do Lee Ha Na và Park Shin Nee giúp đỡ cô nha! Chuyện này,... vơ vào mình như thế có vẻ không tốt lắm đâu?

“Cô và Jun Ji Hoo là người yêu hả?”

“Ừ sao cậu biết???”

Kim Chon Na không nói ra nhưng trong lòng phun tào, cô tuy nói chuyện với tôi nhưng mắt cô cứ liếc qua đó không, tưởng tôi là mù sao? thật là người so với người tức chết! Kim Chon Na cô đây sống cả hai thế chưa có một mảnh tình vắt vai nha!

(Lưu ý, mình giải thích nè, chứng mất trí nhớ có lựa chọn của Chon Na tý tý là có thực, không phải mình nói bừa. Nguyên do là do nguyên chủ bị dả kích nghiêm trọng về tâm lý rồi ngất đi, sau khi tỉnh dậy sẽ quên đi những gì mình không muốn nhớ, hoặc chính sự kiện đã làm nguyên chủ kinh hách)

Sau khi lên du thuyền, lại chính là nam nữ tách riêng ra, Kim Chon Na nằm ngắm biển còn Ha Jea Kyung tất nhiên cũng như chiếc đuôi nhỏ bám theo rú rít đủ thứ.

“Này, cô có thấy Goo Jun Pyo hình như có tâm sự không?”

Ha Jae Kyung há miệng, chần chờ nhưng lúc sau mới cười ha ha nói:

“Chuyện này không khó nói, này Goo Jun Pyo chính là đang nhớ bạn gái nhỏ cả cậu ta nha!”

“Bạn gái nhỏ?!”

Kim Chon Na nói với giọng điệu quái quái, này tính tình quái gờ đó có bạn gái? Lại là Ha Jae Kyung tỏ vẻ thần bí, nói:

“Khi còn ở Hàn Quốc, cậu ta có một người bạn gái tên là Gaem Jan Di, là một cô bé rất kiên cường, dễ thương. Nhưng Goo phu nhân không đồng ý vì gia cảnh quá chênh lệch. Cũng khổ cho cậu ta, vì bào hộ bạn gái mà phải tiếp nhận tập đoàn! Hôn nữa,.... nói chung là....”

Kim Chon Na gật gù một lát, sau lúc đã ngủ say, Ha Jae Kyung nhìn sang thấy vậy thì bật cười, đưa tay sang xoa đầu cô, cười tươi rói, rồi nước mắt bất chợt chảy xuống, cô ghen ngào:

“Kim Chon Na, em vẫn là con sâu ngủ như ngày nào,... .. đi lâu như vậy, cũng quên hết chúng ta rồi.... Hôn nữa, tiểu công chúa, chúng ta rất nhớ em!”

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.3 - Chương 19: Gặp Lại

Kim Chon Na ra biển chơi cùng mấy người này, đại loại hết một ngày rưỡi, khiêu vũ nhảy nhót gì đó làm cô cảm giác rất mệt mỏi nên hôm sau trở về cô đã lăn ra ngủ một giấc đến sáng hôm sau nữa.

Tỉnh dậy trong sự sáng khoái, năm xong bữa sáng, Chon Na ung dung ngồi đọc báo sớm cho đến khi có tiếng chuông điện thoại tới...

“Đại tỷ, không phải người quên tui em rồi đó chứ?”

Chon Na nhú mày, là chuyện gì ta? Nghe đầu dây bên kia trầm mặc, tiểu đệ nào đó nước mắt như mưa, la lên:

“Đại tỷ, hôm nay là ngày chúng ta quyết đấu với bang BN!!! Đã sắp đến giờ rồi!”

Chon Na giật mình nhưng vẫn làm ra như mình rất bình tĩnh, ung dung nói:

“Vẫn còn thời gian nữa mà, 5' nữa tôi có mặt!”

Nói xong cô cúp luôn điện thoại, đàn em khóc thầm, 5' nữa trận quyết đấu cũng bắt đầu rồi có được không? Kim Chon Na nhảy chân chạy lên lầu, thay một thân y phục bó sát màu đen, nhanh tay lấy luôn chiếc mặt nạ hồ điệp, chạy xuống dưới gara ô tô.

Chiếc siêu xe mui trần phóng như bay từ đường hầm ngầm ra khỏi biệt thự, nhanh chóng hướng tới khu bãi quyết đấu. Vừa lái cô vừa nhìn đến trang tư liệu tình báo, cười í hiêm rồi nhanh chân đạp tăng tốc, chuyện gì cũng cần nhanh chóng giải quyết nha!

Vừa tới khu quyết đấu đã thấy một màn huyết tinh chém giết, Chon Na mặt không đổi sắc phi xe vào trận địa. Hai bên vừa thấy, ngay lập tức xem xét tình hình rồi lui sang hai bên. Kim Chon Na đuổi chân dài thẳng tắp xuống xe. Đứng một bên, nhìn đàn em của mình lái xe đi nơi khác, cô vừa nhìn người nam nhân đứng đối diện.

Tựa tiểu phi tiểu, góc cạnh nổi bật, anh tuấn tiêu sái, đúng là kiểu mẫu nổi bật của 'nam không hư thì nữ không thương!'

“Cô là Hắc Diệp?”

Kim Chon Na thăm giạt mình, giọng nói này thật quen thuộc, này dường như nghe ở đâu đó rồi, thật là giống như...

“Tôi và anh có quen hay không?”

Song Won Bin hồ hững nói không. Nhưng vừa đưa mắt liếc qua bóng dáng kia, hần hung hăng động tâm, thật giống, lại nhìn mái tóc xanh như đại dương. Song Won Bin sau một hồi bất định, tâm thầm mong là thật, lại thầm mong cô còn nhớ anh....

“Chắc là nhớ nhầm a~”

Kim Chon Na rất tự nhiên mà nói, làm tâm Song Won Bin co rút vì đau đớn. Là tại anh đã làm như vậy, không nên không tin tưởng cô, không nên muốn thử thách, làm cho cô nghĩ anh đã phản bội tình yêu của họ... Là anh sai!

Kim Chon Na vừa tìm cách kéo dài thời gian, vừa nghe ngóng động tĩnh. Một lúc lâu sau, khóe mắt thấy một bóng dáng mặc cảnh phục, ngay lập tức nhếch môi cười, con cá đã cắn câu, chỉ đợi kéo cần mà thôi!

Đưa tay giờ lên, phất một cái, ngay sau đó dùng hết tốc lực mà kéo bóng dáng Lee Ha Na chạy đi. Nhưng mà tại sao tay của Ha Na hôm nay to hơn bình thường nha? Lại còn hơi thô nữa, nhưng mà đang vội, nhanh chân chạy về một kho hàng trống bỏ hoang, vừa mệt vừa thở dốc ngồi xuống. Kim Chon Na thăm đắc ý vì kế hoạch thành công.

Tuy có lợi dụng bang BN cũng lủ chó săn, nhưng chung quy diệt được một lô hàng thuốc phiện của trùm ma túy Ma Cao, không tồi đâu nhỉ? Một mũi tên trúng 3 con chim bự!!!!

“Ha Na, thế nào? Không mệt sao?”

Chon Na tươi rói quay sang bên cạnh. Nhưng vừa quay qua, ngay lập tức nụ cười đóng đá! Này.... tại sao cô lại ở chung với tên bang chủ bang BN?

Song Won Bin làm như vô tội nhún vai, thật người găng hát tay Lee Ha Na đi không phải là anh, mà là Chon Na cầm lấy tay anh chạy đấy chứ? Anh vô tội, phải không?

“Là em cầm tay tôi!”

Kim Chon Na thăm phi nhỏ mình bị sắc đẹp dụ dỗ, cười khan hai tiếng, nói:

“Thật xin lỗi!”

Song Won Bin cười, nhanh chóng nói ra:

“Tôi nhận ra em là ai?”

Kim Chon Na vờ cười không nổi, méo mặt đưa tay lên giạt mặt nạ ra, thật vương vãi, người ta đã biết thân phận mình, dấu làm chi cho mệt a?

Song Won Bin vốn đang nghi ngờ nhưng vừa nhìn thấy gương mặt hoàn mỹ không thay đổi kia, ngay lập tức anh lấy lại bình tĩnh, âm thầm xiết tay, nếu có thể, tôi nguyện không bao giờ xa em...

“Sao anh nhận ra tôi?”

“Tên anh là Song Won Bin, em nhớ F4 chứ?”

Kim Chon Na gạt gù, tỏ vẻ mình đã biết, nhớ lại một chút rồi cười nói ra:

“F4? Không lẽ anh chính là người còn lại? Thiếu gia tập đoàn Il Shim? Tôi cũng đã từng học ở Shinhwa nhưng do lú do sức khỏe nên không gặp được các anh. Tuy vậy, cũng coi như là đồng học đi!”

Song Won Bin vốn đã nghe Chon Na bị chứng mất trí nhớ có lựa chọn nhưng vừa nghe cô nói xong, đồng tử rụt lại, hóa ra cô không quên tất cả, chỉ lựa chọn quên đi những kí ức có anh thôi sao?

“Ra là vậy~”

Kim Chon Na nhìn Song Won Bin trầm lặng, ngượng ngùng vì mình kéo nhầm tay người ta, có lẽ người ta cũng đang khó chịu a~. Chính vì thế cô lựa chọn đề tài phá vỡ không khí ngượng ngập này:

“Để ta tội, hôm nào tôi mời anh đi ăn a~”

Song Won Bin nghe xong, tâm nhảy lên, mừng vui nổ trời nhưng ngoài mặt vẫn làm bộ bình tĩnh, nói:

“Rất vinh hạnh nha!”

Kim Chon Na thấy người ta sáng khoái đáp ứng như vậy, càng thêm hồ thẹn vì mình lợi dụng người ta, nên thật trong lòng tràn đầy ăn năn mà không thể ngờ mình đã rơi vào móng vuốt của con sói đói nào đó....

Người trong cuộc bao giờ cũng u mê a~.

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.3 - Chương 20: Yêu Thích.

Kim Chon Na sau khi đi ra khỏi nhà kho, quay đầu lại nhìn Song Won Bin, cười cười:

“Chỉ bằng hôm nay tôi mời cậu một bữa luôn đi!”

“Tốt!”

Hai người đi ra khỏi đó, Kim Chon Na gọi một chiếc taxi vào trong thành phố. Nơi dừng lại là một khu ăn uống vỉa hè. Nói đúng hơn là một khu phố ẩm thực bản địa khá nổi tiếng. Nơi này cô đã muốn đến lâu rồi nhưng lại thật tiếc là không trốn đi nổi. Vừa khéo hôm nay có chiếc mặt nạ nên đi chơi luôn một thể a~.

“Này, cậu nhìn thấy chứ? Loại đồ nướng này ăn rất ngon nha!”

Không như các thiếu gia khác, Song Won Bin đã từng thưởng thức khá nhiều món ăn không chính quy. Lúc đó anh chỉ cảm thấy khá lạ miệng. Nhưng lần này thì khác, món ăn vật này khi cho vào miệng lại khá là ngon. Chung quy a~ Đi ăn cùng cũng cần đi với đúng người thức ăn mới ngon nha!

Kim Chon Na như con chim nhỏ, lúc thì lấy bánh này, lúc chạy qua mứt nọ, quán đồ nướng, đồ ngọt hay điểm tâm mặn,... đâu đâu cũng thấy có bóng dáng của cô!

Song Won Bin đi sau, mỉm cười bất lực, này vẫn không thay đổi gì, dốt cục mời người khác đi ăn mà thành ra như thế đó....

Kim Chon Na đi lòng vòng ăn tới no bụng, trên tay cầm theo mấy xâu hồ lô và thịt nướng ngũ vị, lúc này mới nhớ ra là mình định mời một người đi ăn mà hình như cô chẳng trả đồng nào cho người bán hàng mà chỉ biết đi dù thế người bán hàng vẫn không kéo cô lại!

Quay người ra sau, nhìn người nam nhân mỉm cười sùng nịnh nhìn mình, Kim Chon Na bất giác nở nụ cười. Cảm giác ấm áp này.... thật tốt. Nhưng cũng thất bại ngay khi mình là người mời người ta đi ăn mà lại ăn như heo và để người đó trả tiền! Thật xấu hổ mà!

Kim Chon Na thầm phỉ nhổ chính mình! Nhưng trong lúc cô không chú ý thì dòng người đông đúc chen tới, xô đẩy! Chon Na chỉ cảm thấy cả người như mất đi trọng lực, vốn cô định xoay người đứng vững nhưng mà người nơi này quá đông!

Nếu ngã xuống chắc cô sẽ thành thịt vụn mất thôi! Kim Chon Na nước mắt chảy ngược thầm nguyện có người nhìn thấy mình nể tình không dẫm vô...

Nhưng mà, thật mềm mại và ấm áp nha! Lại còn thoang thoảng hương cỏ dại nữa! Thật tuyệt! Nhìn nhìn lên trên a~ Nam nhân tuyệt đẹp a~ Sao đến giờ cô mới nhận ra cái gì là tiếng sét ái tình chứ? Còn sự quen thuộc gì đó nha... cứ coi như là thiên duyên tiền định đi!

Ngay giờ phút này, Kim Chon Na ra quyết định, theo đuổi nam nhân tên Song Won Bin này!

(Này mới nói đây cùng chị Kyung là hai chị em ruột mà, mạnh mẽ như nhau hà !!~)

Song Won Bin nhìn ánh mắt lấp lánh tinh ranh của ai kia, không khỏi bất lực thở dài. Anh chắc chắn mình đang bị tính kế gì đó nha! Nhưng mà, vì người đó là em, tính kế gì đó cũng là một loại khoát hoạt nha! (Phát hiện ra tương lai thế nó chính hiệu... T

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Q.3 - Chương 21: Chương 23

Kim Chon Na sững sờ nhìn bóng dáng hai người kia dắt tay nhau hướng về mọi người chào hỏi kia. Cô khe khẽ bật cười, nếu như không phải là cha mẹ ngăn cô lại, không phải là cô sẽ trở thành trò cười lóa mắt nhất hay sao?

Ài, ngần này tuổi đầu rồi, nam nhân mình yêu thích nhất lại đang đính hôn cùng nữ nhân khác, thực không còn gì để nói, Chon Na mỉm cười, sóc lại tinh thần nhanh chóng bước đến, mỉm cười nói:

“A~ Lâu lắm mới gặp, thật chúc mừng! Chúc hai bạn vĩnh kết đồng tâm, bách hảo giai lão!”

“Chon Na thực là, không cần khách khí như vậy! Không nhận ra mình sao? Mình là Jung Ji Eam, tụi mình từng cùng trường nha!”

Trống trí nhớ của cô chợt hiện lên một gương mặt thanh nhã, lại có tiếng nói vui vẻ vang lên: 'Ha ha, Chon Na, em thấy chứ? Nàng ấy được vinh danh cùng chúng ta là một trong Ngũ Đại nữ nhân Shinhwa đó!’

Hóa ra là như vậy! Đại mỹ nhân của Shinhwa nha! Cô cố gắng nén nhẹn khó chịu trong lòng, tươi cười nhợt nhạt nói:

“Nhớ chứ! Chúc mừng hai người nha! Thật là, hôm nay việc bận thật nhiều, ta có việc phải đi trước, hẹn gặp lại nha!”

“Đúng là quý nhân bận rộn, cũng không giữ nữa, Chon Na về nhé, hôm nay chỉ là tiệc đính hôn, ngày hôn lễ, cậu nhớ tới nhé!”

Jung Ji Eam liếc mắt qua vẻ mặt không vui của Song Won Bin, ý vị thâm thương nói. Kim Chon Na cũng mỉm cười miễn cưỡng, nói:

“Nhất định!”

Nói xong, Chon Na quay người đi khỏi yến tiệc. Vừa bước ra khỏi cửa khách sạn, cô đã dừng bước lại, nhìn cha và mẹ mình, nhú mồm nói:

“Không phải hai người nói qua ngày nữa mới về sao?”

“Chon Na, con thấy gì rồi? Nhóc con đó có nói gì... A~ Đau, sao ông lại nhéo tôi?..”

Kim Chon Na nghiêng đầu, neho mắt không xác định nói:

“Ba mẹ không phải dấu con chuyện gì chứ? A, con nghĩ có lẽ mình đã biết, vì lẽ gì tập đoàn II Shim lại gặp rắc rối lớn như vậy.... Tại sao mấy người F4 lại nhìn con với ánh mắt như vậy, đến cả Kyung cũng không nhìn mặt con! Cha, mẹ, cho con biết rốt cục có phải.....”

“Na nhi, chúng ta sang bên kia nói chuyện được không?”

“Không cần, con muốn nghe rõ tại đây!!”

Kim Chon Na dứt khoát gạt đầu, quay người đi trước, trong phạm vi này cũng không quá lo lắng bị bọn Papazazi bắt chộp cái gì, hơn nữa cô cũng không đủ kiên nhẫn về tới nhà rồi nói. Mắt nhìn sang bên kia khách sạn phồn hoa, không hiểu sao trong lòng cô luôn có ý nghĩ phải thực nhanh, thực nhanh đính ước này lại...

“Song Won Bin... trước kia tụi con từng là người yêu?”

“Chon Na,... con nhớ?”

Giọng Kim mụ run run, dừng, tốt nhất con bé không nên nhớ ra. Hai người đã làm tất cả những gì có thể, cầu trời đừng tàn nhẫn như thế....

“Nhưng cậu ta đã phản bội con?”

Giọng Chon Na mang rõ bất an nhàn nhạt. Kim mụ kích động nói:

“Đúng vậy, nó đã ngoại tình, bắt cả hai tay,... nó không hề thật.... lòng//”

“Kim Chon Na, không ngờ cô lại ngu ngốc như thế! Cậu ta không hề phản bội cô! Hoàn cảnh lễ đính hôn này là hoàn toàn do cha mẹ cô làm nên! Cô tỉnh lại đi! Thật không thể ngờ cô có thể hiểu lầm cậu ấy!”

Kim Chon Na nghiêng đầu, nhìn một cô gái lạ mặt, chốc chốc sự sắc lạnh lóe lên nơi đáy mắt! Kim Chon Na cô không phải chơi không trong hắc đạo nhiều năm như vậy! Từ người nữ nhân này cô cảm thấy một sự thù hận mãnh liệt!

Mau giết cô ta, chính cô ta cướp đi hạnh phúc của cô! Mau giết, mau giết!

“Anh ấy chỉ là lợi dụng tôi! Anh ấy thấy cô đi với nam nhân khác nên xuẩn ngốc đùa cô! Cô chẳng những không nhận ra còn mang theo lòng thù hận trả

thù II Shim, làm anh ấy phải lấy người con gái đó mới chịu! Cô là đồ ác quỷ! Cô sao không đi chết đi,..... Buông tôi ra, mau buông.....”

Kim Chon Na ngơ ngẩn nhìn cô gái vừa xuất hiện này, cô,... không phải Kim Chon Na đó, cô là..... là một người khác. Từ nhỏ sống lên trong cô nhi viện, cố gắng ngày ngày, mong ước một hơi ấm từ tình thân, ngọt ngào từ tình yêu,...

Kim Chon Na nghiêng người, ánh mắt bất định nhìn vào phía khác sạn, cô... sẽ đứng yên đây,... chờ cho hạnh phúc mình vụt biến? Chờ cho đến khi trở lại với cô đơn và bóng tối? Lạnh lẽo như thế,... chẳng lẽ cô phải đối mặt với nó? U Uất cắn nuốt linh hồn?

Cô có tình thân, nhưng anh cũng là người cô yêu từ nhỏ, mất đi anh, sai sẽ là người lấp đi vết thương trong tim cô?

“Không, mau bắt con bé lại! Đưa con bé về!”

Kim Chon Na như không nghe thấy gì, lao băng qua đường, chỉ thấy xung quay là bóng tối, chỉ có đi về hướng đó là ánh sáng.... Cô tới thế giới này để làm gì? Chính là có một gia đình hạnh phúc a~. Nhân sinh của cô, héo tàn như vậy nhưng cũng thực rực rỡ a~.

Ánh đèn chớp lóa trong đêm, Chon Na dường như nhớ ra lại càng nhiều....

“Uỳnh....”

“A.. cứu mạng, con tôi, cứu mạng....”

Thật ồn ào.... Là tiếng ai đang khóc than, là giọng ai đang gào lên giận giữ??? Cô thật muốn mở mắt ra nhìn nhưng lại không thể.

Đôi lúc ngơ ngẩn nhớ về cô nhi viện và các mẹ, giật mình nhìn quanh mới thấy mùi hương an nhàn truyền tới, thật an tâm...

Ngày hôm đó, cùng ngồi trên xe với Goo Jun Pyo, ngắt đi, sau khi tỉnh lại đã là gương mặt nhỏ nhắn nghiêm túc quơ tay, nói: “Không phải lo, sau này tớ sẽ bơi thật giỏi! Bất cứ lúc nào cũng có thể cứu cậu!”

“Hừ hừ, tớ quyết định sẽ trở thành một bác sĩ, sẽ làm cậu thật khỏe mạnh!”

Giật mình nhớ ra, hài từ ngày ấy thực nhiều ước mơ. Mà hài từ ngày ấy không biết từ lúc nào đã trở thành một nam tử có bờ vai thật rộng, lồng ngực thật an ổn.... Đây, Song Won Bin... nói thật đi, đời này tôi mắc nợ cậu phải không?

Ánh sáng chột tắt, màu đỏ lênh láng, một bờ sông máu, thật đẹp a~. Thế giới này thực đẹp, đẹp tới mức cô không nỡ rời xa, nhưng biết làm sao được, hữu duyên,... nhưng vô phận....

Bạn đang đọc truyện *Vân Mây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.